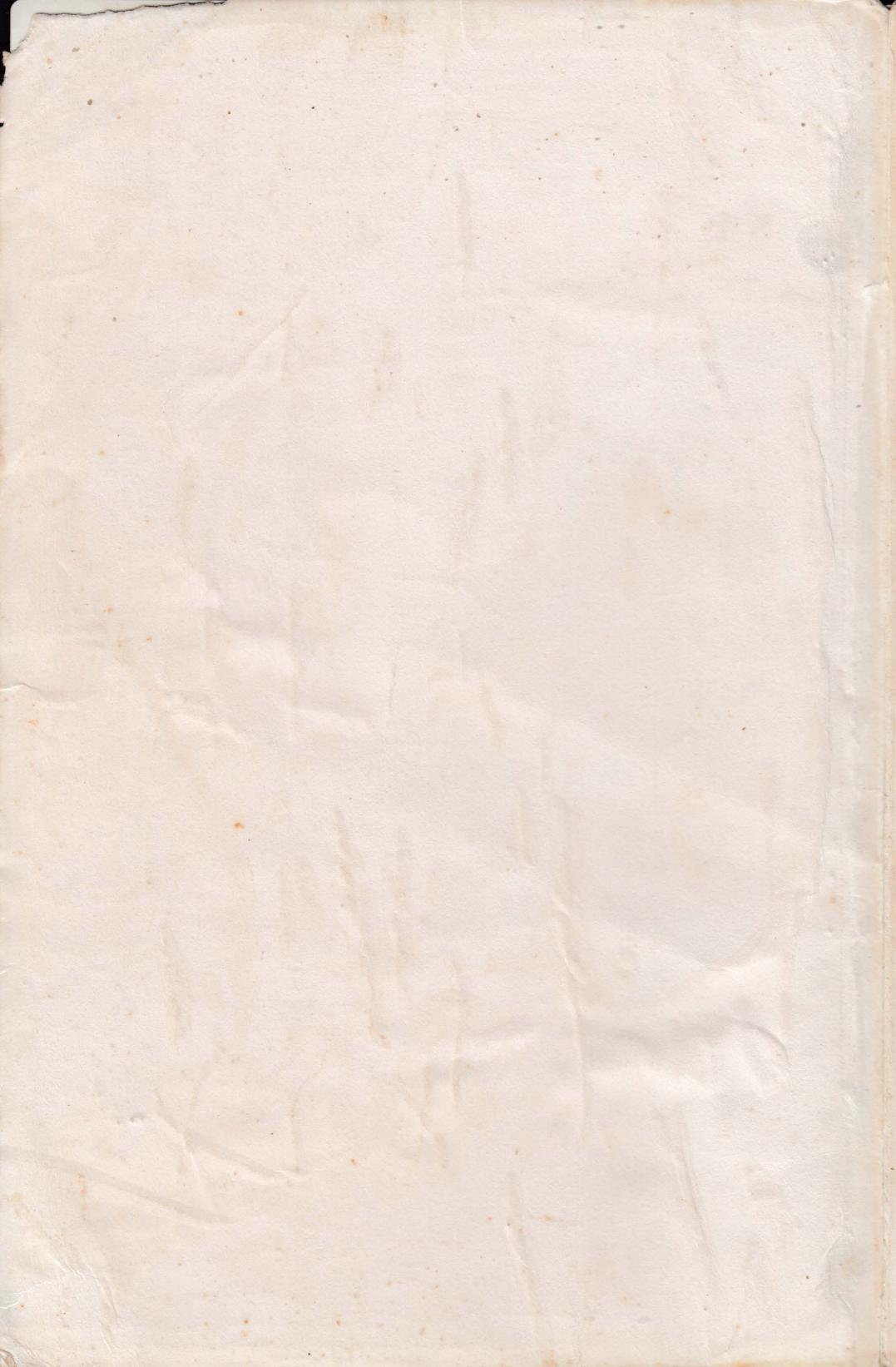

அருளியமூகவள்ளும்

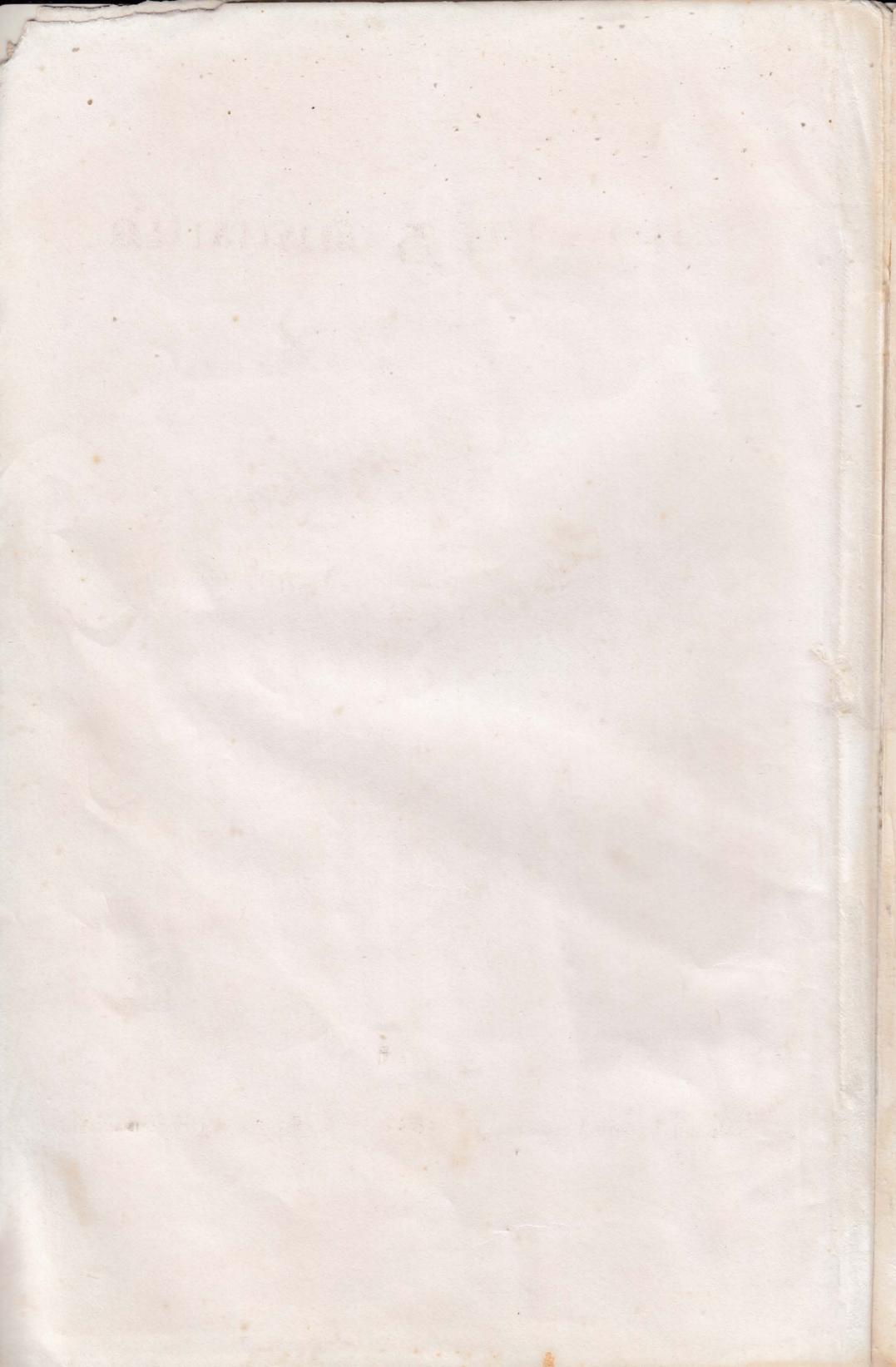

பண்டிதர்
அ. ஆறுமுகம்

CHARTER OF AUTHORITY

CHARTER OF AUTHORITY

அருள்முத வள்ளம்

பண்டிதர் அ. ஆறுமுகம்

வெளியீடு:

வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதித்தமிழ்ச் சங்கம்

1994

முதற்பதிப்பு: ஜூன் 1994

நாலின் பெயர்: அருளமுத வள்ளம்

ஆக்கம்: பண்டிதர் அ. ஆறுபுகம்
பன்னைகம், சுழிபுரம்,

வெளியீடு: வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதித் தமிழ்ச் சங்கம்.

அட்டைச் சித்திரம்: ஆ. ஹான்சேகரம், சங்காளை.

அச்சிட்டோர்: ஆண்ந்தா அச்சகம்,
226, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பானம்.

உரிமை: திரு. ஆ. விவேகானந்தன்,
9950 வார்டோ, நோர்வே.

வினாக்கள் - 10 - நடவடிக்கை

விடையளிப்பு

மகநாடுக்குமிகுடையுள்ளதுபடிகளிலிருந்து

வணக்கம்

எங்குமாய் எல்லாமாகி விரிந்து பருப்போருளாயும், எனது இதயச் சூக்கமில் சூக்கமப்போருளாயும் வதிந்து, அடியேன் சிந்தித்து வந்திச்சும் எந்த வேளையிலும் திருவருள் பாலித்தருஞம் சுந்தவேட பெருமான் திருவடிக் கமலங்களுக்கு வணக்கம்.

செந்தமிழ்க் கல்வியில் சிறியேனுக்கு ஆர்வம் உண்டாக வழிகாட்டியாய் இருந்தவர்கலாநிதி. பண்டிதர், கா. பொ, இரத்தினம் ஆவர்கள்.

என்னை நல்வெண்ணம் அற்பித்து, வேண்டிய வேளைகளில் பல வகையிலும் உதவி வழிப்படுத்தி நான் வாழ்வாங்கு வாழுத்துணை செய்த ஆசிரியப் பெருந்தகையேயர் தலைமையாசிரியர் க. சிற்றம்பலம், ஆதிராசெ. சிற்றிவாசன், ஆசிரிய சிரோமணி இ. அப்பாத்துரை, கலாநிதி கு. சிவப்பிரகாசம் என்போர்; ஆவர்கள் அனைத்தை வரதும் பொன்னடிகளுக்கு வணக்கம்.

கருவிலிருந்து முதுமைவரை காத்து, கற்பித்து, உள்ளத்தெளிவு உண்டாக்கி என்னை நன்கு வாழச் செய்த முன்னரி தெய்வங்களாகிய அருமைத் தாய் தந்தையரின் மலரடிகளுக்கும் வணக்கம்.

வெளியீட்டுரை

முடியடை மூவேந்தர் ஆட்சியில் சிறந்த சங்க காலம், கனப்பிரரின் ஆட்சியில் சங்கம் மருவிய காலம், பச்சி நூல்களாகிய மூவர் கேவாரம் மாணிக்க வாசகரின் திருவாசகம் எழுந்த பல்லவர் காலம், பெரிய புராணம் கம்பராமாயணம் கந்த புராணம் தோன்றிய காப்பிய காலம், ஜோப்பியர் ஆட்சிக் காலம், தேசிய எழுச்சிக்காலம் என்று தமிழ் நாட்டைக் கால வகையால் வகுத்து வரலாற்றாசிரியர் கூறுவர்.

உலகில் இன்று வழக்கிலுள்ள என்னுறுத்துக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளிற் சிறந்தனவாக 8 மொழிகளை ஆராய்ச்சி வல்லுநர் விதந்து கூறியுள்ளனர். அவற்றுள் ஒன்று தமிழ் மொழி. சரித்திர ஆராய்ச்சிக் கும் எட்டாத பழையையும் மாற்றத் தமிழாத இலக்கண வரம்பும் அமிழ் தம் போன்ற இனிமைப் பண்பும் உடையபக்திமொழி என்னும் பாராட்டுக்கு உரியது தமிழ்.

‘தமிழுக்கு அமுதென்ற பேர் — அந்தத்
தமிழெங்கள் அருமந்த உயிருக்கு நேர்’ இப்படிக் கூறிபவர்
புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன்.

‘யாயறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல்
இனிதாவதெங்கும் காணோம்...’

என்று பாடியவர் பண்மொழிப் புலமைசிற் சிறந்த சப்பிரமணிய பாரதி மகாகவி.

பக்தி மொழியாகத் தமிழ் பரினாமிக்கப் பாடியவர்களாகக் காரைக் காலர்க்கையார்னிசவசமயக்குரவர் நால்வர்: வைணவ சமய ஆழ்வார் கள் பன்னிருவரையும் பிறரையும் விதந்து கூறலாம்.
பெரிய புராணம்; கம்பராமாயணம் கந்தபுராணம் என்னும் இவை ஞாம் தொடர்ந்து தோன்றிய அந்தக்காலத்தைக் காப்பிய காலம் என்றாம்.

சங்ககாலத்திலோ மின் நெந்த காப்பிய காலத் திலோ பின்னாத் தமிழ், முட்மணி மாலை, ஊஞ்சல், பதிகம் போன்ற பிரபந்தங்கள் பெருகத் தோன்றவில்லை. அகத்திணையையும் புறத்திணையையும் மிகுதியாகப் பாடி அவற்றில் ஆட்சி பெற்றிருந்த தமிழ்ப் புலவர்களின் கவிதைத் துறையில் ஒரு திருப்பம் ஏற்றட்டது. அகத்துக்கும் அகமாக அவர்களுக்கு ஒரு திணை மீறிந்தது. தமது ஆத்ம அறிவின் அக விருத்தியிலே அத்திணையை உணர்ந்து குறித்த சக்தி வடிவ நிலைகளாகிய அம்மன் விநாயகர், முருகன் போன்ற ஸற்றில் ஒன்றைச் செம்பாகமாகப் பாற்றி மரபைத் தொடக்கி விட்டார்கள். இந்தத் தொடக்கமும் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சி நிலைகளில் மிகவும் சிறந்த ஒரிடமாகும். தமிழ்ப் புலமையும்

தத்துவ ஞானமும் தம் முள் இயைந்து கொண்ட இடம் இது. புலவர் கற்பணையும் தெய்வக் கற்பணையாய்ப் பரினமி க்க வாய்த்த சந்தர்ப்பம் இது. பிரபந்த இலக்கியங்கள் தொன்னூற் ரூரூய் விரிவடைய உதவிய நிலை இது. தமிழ்ப் புலவர்களில் ஒரு சிலராவது பொய்ம்மையாளரைப் பாடாது மெய்ப்பொருளையே பாடும் பதிவிரத-கற்பு-நிலை தொன்றுவதற்கும் இடமாயது இது.

எங்கள் வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதிக் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடான் இந்த அருளமுதலவள்ளத்தை ஆக்கிய அநூட் புலவர் ஆறுமுசனூரும் அந்தப் பதி விரத நெறியைக் கடைப்பிடிப்பவர். அவரின் ஆக்கமான இருபது நூல்களுள் பத்தினைத் தொத்தக்கு இப்போது வெளியிடுகின் இறாம். திருப்பள்ளி யெழுச்சி, பதிகம், பிள்ளைத் தமிழ், மும் மணிமாலை ஊஞ்சல் என்ற வகையாயுள்ள பிரபந்தங்கள் அழகத் திரளைகாா தம் அப்படியான திரளைகள் பொதிந்துள்ள வள்ளம் இந்த நூல். வள்ளம் என்பதை இந் நூலாசிரியர் கிண்ணம் என்னும் பொருளை எடுத்தார் கிண்றார். வள்ளும் என அதனைப்பிரித்து வள் - வளப்பம் வண்ணவும், அம் பகுதிப்பொருள் விகுதி யென்றும் கொள்ளலாம். வள்ளத் திலுள்ள திரளை ஓவ்வொன்றும் அனுபவிப்போர்க்குத் திருவருள் வளப்பம். நன்கும் அழுதச் சுவை சொட்டுவதாகும். பாடிபவர் அருட்புலவர் ஆதவின் அவரின் ஆக்கமான கவிதைகளும் அருள் வளமும் அழுதச் சொல்லும் பொருந்தியனவாய் இருப்பதில் வியப்பில்லை.

வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதித் தமிழ்ச் சங்கத்தின் இன்றைய தலைவர் அவர். அதனுலை வெளியீட்டுரை மூதும் டெல்லமும் வாய்ப்பும் சங்கத்தின் துணைத் தலைவராகிய எனக்குக் கிடைத்துதலைப்படு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இந்த வள்ளத்திலுள்ள அருளமுதத்தை அண்பர்கள் அருந்திப் பேரின் பமாகிய திருவடிப் பேற்ற அடைய வேண்டும் என்பதே நூலாசிரியரின் ஆராவேட்கையாகும். மெய்யன்பர்களின் திருமுன் இதனைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

“இன்புற்றநட நாம் இனியெடுத்த, தேகம் விழுமன் புசிப்பதற்குச் சேரவாரும் செகத்திரே” என்று அன்போடும் பணிவோடும் அழைக்கின்றேன். வணக்கம்.

‘தமிழ் நிலை’ புலவர் நா. சிவபாதசந்தரனார்.
தொல்புரம், சுழிபுரம்; (பொருள் நால் விற்பனைர். தமிழ் மணி)
21. 10. 1993.

— சிவமயம் —

முதுபெரும் புலவர்

இலக்கண வித்தகர், பண்டதர்

உயர்திரு இ. நமசிவாய தேசிகர்

வழங்கிய

வாழ்த்துக் கவிதை

அறம் பொரு விண்பம் வீடென அறையும்

நால்வகைப் பயன்தரு நூல்பல பயின்றவை

சொல்வழி ஒழுகித் தொல்லைத் தில்லை

ஆடி பதத்தில் அகத்தினை நிறுத்தித்

தாமரை இலையில் தண்ணீர் போல

உலக வாழ்க்கை உற்றுமொட்டாமல்

ஒப்புர வெய்தி உயர்ந்க இலக்கணம்

இலக்கியம் மாணவர்க் கீந்து நலத்தகு

சங்கம் அமைத்தும் தகுவிமா எடுத்தும்

செந்தமிழ்த் தொண்டும் சிவமதத் தொண்டும்

பொதுசனத் தொண்டும் புரிந்து தக்கோர்

சான்றேன் என்னத் தகுபுகழ் எய்திய

பண்ணுக ஆறு முகமாம் பண்டிதன்

பத்தியின் எய்திய பரவசத் தாலும்

அன்பரின் வேண்டுகை யாலும் ஜங்கரன்

அறுமகன் அம்பிகை ஆயதெய்வங்களின்

பேரிற் பாடிய பிரபந் தங்கள்

ஆம்பத் தினையருள் அமுத வள்ளம்

என்ற இனிய எழில்பெயர் சூட்டி

ஒரு தொகை நூலா உலகுக் கீந்தனன்

தண்டமிழ் மணமும் சைவ நன் மனமும்

பரப்பிப் பத்திச் சுவைதரு பாள்மையின்

அந்தால் யார்க்கும் அஞ்சிருந் தாகும்;

இன்னும் அன்ன பண்ணால் தந்தப்

பண்டிதன் ஆண்டு பலப்பல வாழு

எல்லாம் வல்ல இறைவன்

போற்றுன் மலர்கள் போற்றிவாழ்த் துதுமே.

யாழ்ப்பானம் - விழிதீட்டி
கதிரிப்பிள்ளை கலைதெரிகழக இயக்குநர்
பண்டிதர் திரு. க. உ. மாமகேஸ்வரன்

அவர்கள் அளித்த

அணிந்துரை

தொண்ணூற்று வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஜந்து வகை சார்ந்த பத்து நால்கள் வெளிவருகின் றன். திருப்பள்ளியெழுச்சி ஒன்று, பிள்ளைத்தமிழ் ஒன்று, பதிகம் மூன்று. முர்மணிமாலை ஒன்று, ஊஞ்சல் நான்கு அவை. இந்த அருமந்த நால்களை ஆக்கியவர் பண்டிதர் அ. ஆறுமுகம் அவர்கள்.

ஏறுகிய சிவபக்தி, செஞ்சொற் கவித்துவம், கல்வியெனுஞ் சாணையில் தீட்டிய கூர்த்தமதி, தமிழ்ப் பண்பாடு என்பவற்றின் அசாதாரண நுண்கலவையே பண்டிதர் அ. ஆறுமுகம் அவர்கள். விசுவத்தனை முருகனைத் தினமும் வழிபடும் நியமம் பூண்ட மருக உபாசார் அவர். தாம் பாடிய ஏனைய தலைமுர்த்திகளையும் விசேஷ தினங்களிற் சென்று வழிபடுபவர். “நேற்றின்று வந்த புதியவனால்வன் நின்பழைய நேசருள் ஒருவன்க்கோ. நீயெனைக் கைகழுவில் ஆரென்னை ஏற்றிகொ?” “துங்கமுறு கண்ணனின் திருமருக நின்பாத தூசியாய் இருக்க அருள் வாய்” என்றெல்லாம் ஏங்கி உருகுபவர். அடிக்கடி அவராது அமுதவாக்கில் வருவதொரு தொடர் “‘மெய்யடியருள்ளக் குளத்தினிற் சிவமனம் விரித்திடும் கமலபதம்’ என்பது. பண்டிதர் அவர்களின் உள்ளக் குளத் திலே பருளை விநாயகர், விசுவத்தனை முருகன், வழக்கப்பரை அம்மன், பருளை முருகன் போன்ற தெய்வங்களின் கமலபதங்கள் அலர்ந்து சிவமனைம் வீரிக்கின்றன. அருட்டேன் பிலிற்றுகின்றன. பத்தியாற் பழுத்த அந்த உள்ளத்தினின்றும் குற்றுல அருள்யாய்ப் பத்திப் பாமாலைகள் குதித்துப் பிரவாகிப்பதில் வியப்பேது! “‘நெஞ்சின் மிக்கது வாய் சோர்ந்து சொன்னிகழும்’ என்ற பேராசிரியர் வாக்குக்குச் சிறந்த உதாரணமாகப் பண்டிதரவர்களின் பாடல் ஒவ்வொன்றையும் காட்டலாம். .

“தெள்ளுந் தமிழிற் பாடுகெனத் தெருட்டி நல்ல விதமாயாட கொள்ளும் பறானைத் தலத்தமர்ந்த குருவை மறந்தால் உய்வேலே” எனவரும் பருளை முருகன் மும்மணிப் பாடல் அடிகள், திருமருகனின் கிருபாகடாக்குமே பண்டிதரவர்களின் அருட் பாடற் பொழிவுக்கான ஜீவாதார ஊற்று என்பதைத் தெளிவு படுத்துகிறது.

சிதையின் அழுகு தரும் இன்பம் எத்தகையது? அந்த இன்பத்தைப் புலப்படுத்துப் பலவற்றைச் சொல்லிச் சொல்லி திருப்தியுருது சலித்தக்ம்பன் இறுதியிற் கண்டு பிடித்த உவமை செஞ்சொற் கவியின்பம்? செஞ்சொற் கவியின்பம் எத்தகையது? அதை நாம் தெரிந்து கொள்ள

இன்றைய கவிதைகளிற் பண்டிதர் ஆறுமுகஞ்சின் கவிதைகள் உதவுவது போல் உதவக் கூடிய கவிதைகள் மிகச் சிலவே.

சிறுதேர் உருட்டுகிறுன் முருகன். பண்டிதர் அவர்கள் மிக்க ஆரா மையொடு பாகாய்க் கரரந்து உருகுகிறார்கள்.

“வலம்புரிநன் முத்தே அரும்பொனே மாணிக்க மணியே அசல் வைரமே வாடாத மலரேயம் மலரிலுறு வாசமே மலர் சொரியும் இனிய தேனே நலம் புரியும் அப்பனே அம்மையே ஜயனே நமதினிய உயிரினுயிரே ஞானமெய்யமிர்தமே அமிர்திலுறும் இன்மையே ஞாயிற்றிலும் வெப்பயே இலங்கு சந்திரனிலுறு தண்மையே தெங்றவிஸ் இயைந்தான் இனிய சுகமே இனபமே மாறாத அன்பே ஒரே விதம் இருக்கின்ற இளவழகனே சிலம்பும் சுகங்கையும் தண்டையும் ஒவித் திடச் சிறு தேர் உருட்டியருளே திருமேவு விசுவத்தனைத் தேவ தேவனே சிறுதேர் உருட்டியருளே.”

பண்டிதரவர்களின் பாடல்கள் தரும் பரவசம் எத்தகையது என்பதை எதித்துரைப்பதென்பது எளிதன்று, இந்தப் பாடவின் இரண்டாமடித் தொடக்கத்தை நலம்புரியும் அறுமுகவன் அருளமுத வார்ளாமே எனவும் மூன்றாம் அடியின் இரண்டாம் தூக்கின் இறுதிச் சீரை இன்கவிதையே எனவும் மாற்றியமைத்து விட்டாற் போதும். அருளமுத வள்ளத்தில் நிராபி வழியும் அருட் பாடல்களின் நீர்மை இத்தகையதுதான் என்று எடுத்துரைத்தல் எவருக்கும் எளிதாகி விடும்.

...“திருமுலைப்பால் வள்ளத்துக் கறந்தருளி என்ன யிய சிவஞானத் தின்னமுதம் குழைத்தருளி உண்ணடிசில்” என உடமயம்கை ஊட்ட உண்டனர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி வொழிகள் என்கின் நார் சேக்கிழார் சுவாமிகள். ‘ஞானப்பாலுண்டு நாவாக உறிஞ்சு எம் செவியமுதாய்ப் பாவால் வார்த்த பிரான்’ என்ற ஆகுடாட்டபிள்ளையாரைச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் மிக்க ஆராமையோடு போற்றுகிறார். ஞானப் பால் உண்டதன் பயனாக ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் ஞாலுமத வள்ளமாகி விட்டார்கள். பின் அந்த வள்ளம் பொழிந்த அருளமுதத்தை உண்ணும் பாக்கியம் நமக்கு வாய்த்து விட்டது என்பது நான் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளின் எக்களிப்புக்கான காரணம்.

நூலின் தலைப்பு அருளமுத வள்ளம். எத்துணைப் பொருத்தமான தலைப்பு என்றெண்ணி வயவாதிருக்க முடியவில்லை. திருவருளைனும் பாற்கடலில் தாம் தினோத்த. நம் அருபவத்திற் கேற்பத் தாம் திரட்டிய திருவருளமுதை வழங்கும் பண்டிதர், இந்த நூலுக்கு அருளமுதவள்ளம் என்று பெயரிட்டிருப்பது தகும் தகும் என்று உள்ளம் உவகையறுகின்றது.

இன்று மிக மிக இன்றியமையாத பிரார்த்தனைக் கோர் பாடல் வேண்டுமா? பருளை விநாயகர் பதிகத்தின் பத் தாவது பாடலைப் பாராயனம் பண்ணலாம்.

‘இதயதா கங்கொண்டு நின்னருளில் மூங்கி நான் என்று ம் தினோக்க வேண்டும்’ என்பதன் லும் மேலான பிரார்த்தனையும் வேறுண்டோ? பண்டிதரின் அவையடக்கம் எத்தனையதாய் இருக்குமென்றநிய வேண்டுமா?

விசுவத்தனை முருகன் விளைாத் தமிழின் தாலப்பருவத்தில் வரும், “அறண கி ரி நாதரின் அலங்காரம்” என்று தொடங்கும் பாடலைப் படித்தாற் புரிந்துவிடும்.

ஷசுவசித்தாந்தத் தேறல் பருகவேண்டுமா? சிறு தேர்ப்பருவத்தில் வரும் “ஏகமாப் அருவமாய்” என்ற பாடல் போதும். விசுவத்தனை முருகப் பெருமான் எவ்வெற்றை எவரெவர்க்குக் கொடுப்பான்? “ஆல மழிர் தாக்கும் அருள் அப்பனுக்கோம்...” எனத் தொடங்கும் சிறு தேர்ப் பருவப் பாடலில் அவற்றையெல்லாம் வரிசைப் படுத்தும் பண்டிதரவர்கள். “குறவர் மின்னெடு தெய்வக் குஞ்சரிக் கிருபுறமும் அடியவர்க் கடியிணையும் கொதெத்திடும் வரக மதலே” என்று முத்தாய்ப்பாக உரைத்திருப்பது நெஞ்சை அள்ளுகிறது.

கொன்ஸ்ரன்றைன் கண்ணிமுந்து கண் பெற்றது போன்ற வரலாறுச் செய்திகள், அயனைக் குட்டிச் சிறையிட்டது போன்ற புராண வரலாற்றுச் செய்திகள், விநாயகர் சிந்தூர வர்ணன் ஆனது எப்படி என்பது போன்ற புராண சம்பவங்கள், “தொல்லைவினை வெயில் சுடா வண்ணம் நிழல்தரும் சுகந்த கந்தபகம்” ஆய் வரவேண்டும், “பல்விதத் தொல்லைகளின் மத்தியில் நான்படும் பயம் தவிர்த்துருள்” வரவேண்டும். என்பன போன்ற வேண்டுதல்கள் பண்டிதரவர்களின் அருட்பாக்கள் தோறும் அமைந்து படிப்போர்க்கு இன்பம் தருகின்றன,

‘முன்னேர் மொழிபொருளை யன்றி அவர் மொழியும் பொன் ஜேபோற் போற்றவும் பண்டிதர் தவற வில்லை. பருளை முருகன் மும்மணிமாலை ஒன்பதாம் பாடல் மணி வாசகரின் திநவாசகத்தில் பண்டிதருக்குள் ஆராமை எத்தகையது என்பதை எடுத்துக் காட்டி கின்றது.

இந்த நூலில் அரும்பதங்களைக் காண்டல் அரிது. பரிமேலழகர் பாணியிற் சொல்வதானால் “ஈண்டு அருமை இண்மைகீஸ் நின்றது.” பருளை முருகன் மும்மணிமாலையில், “நானுமிப் பொய்யான மேய்யினை ஒழிபிட நான்முயன்ற தாளி லொரு சிறிதாயினுக்” எனவரும் இருபதாம் ஓடற் பதுதிரில் வரும் தாளில் என்னும் பிரயோகம் ஒன்றுதான் அரும்பதவுரையை அவாவிப் பெற்றுள்ளது. எனினும் அரும்பது உரைப் பகுதியோடு வரும் விளக்கக் குறிப்புக்கள் மிகவும் அருமையானவை. அவசியமும் ஆனவை - அரும்பதவுரையையும் விளக்கக் குறிப்புக்களையும் எழுதியிருப்பவர் பண்டிதர் அவர்களின் அன்புக்குரிய மாணவி பண்டிதை பொன் பாக்கியம் அவர்கள், பண்டிதரவர்களே இவற்றை எழுதியிருந்தால் எப்படியிருக்குமோ அப்படி இவை அமைந்திருப்பது இந்நாலின் மற்றொரு விசேஷம் எனலாம்.

தாலப் பருவத்தில் “மெத் தென் றிசைந்து பரிமளிக்கும்” என்று தொடங்கும் ஆரும் பாடலில் வரும் சொகுசு மெத்து, சிறுதேர்ப் பருவத்தில் “வலம்புரிநன் முத்தே” எனத் தொடங்கும் பாடலில் வரும் அசல் என்பன போன்ற பண்டிதரவர்களின் அரிய பேச்சு

வழக்குப் பிரயோகங்கள் பாடல்களுக்குத் தரும் பரிமளிப்போ
தனித்துவமானது.

பாளை சோருங்கலும் பதம் பார்ப்பதென்லோ பருக்கை ஒன்றைத்
தான், பண்டிதரவர்களீன் கற்பணியாற்றல் எத்தகையது? தாலிபுலாக
நியாய்ப்படி பதம் பார்ப்பதற்கான பாடல் இதோ:

மலைமகள், திருமகளை நேரக்கியென் மக்கள் போல்
மைந்தர்நிற் குள்ரோன்ன

வயிறுவளர் சப்பாணி யானையன் விபாந்
வடிவுடைய அறுமுகன் பொன்

சிலைகளென் றெண்ணுவாய் காக்கையும் தன்குஞ்சு
சிறந்த பொன் குஞ்சென்னும் என்

செல்வமகன் மன்மதன் போலொருநன் மைந்தனுன்
சிந்தனையி ஒுமவருகிலான்

நிலையிது பொருமையால் உண்சிவன் அவனுக்கு
நெருப்புவைத் தான்பிச்சைசூண்

நித்தமும் ஏற்பவன் என்னமண் தின்னியுன்
நீளென இருவரும் பேர்

அலைமேரது மாறுவா திடக்கூக் குரல் காட்டும்
ஜயசப் பாணிகொட்டு

அழகுவளர் விசவத் தனைப்பதியில் ஆப்பனே
சப்பாணி கொட்டியகுளே

அருளாமுத வள்ளம் தரும் ஆத்மாருபவத்திலே
திளைக்கும்போ தெல்லாம்,

யைந்தழிழ்ப்பண் டிதராறு முகனூர் அன்னூர்
பாடலுக்குப் பாயிரமும் வேண்டுங் கொல்லோ

சிந்தையுவந் தேற்றிதனைக் காத வோடு
தினமும்பா ராயணஞ்செய் துய்கு வோமே என்று

பாடும் பண்டிதை பொன், பாக்கியம் அவர்களுடன் சேர்ந்து பாடவே
நமக்குந் தோன்றுகின்றது.

சிறுதேர்ப் பருவம் ஒன்பதாம் பாடலில் பண்டிதரவர்கள் செய்
யும் வேண்டுதல்கள் அணித்தும் பலிக்க வேண்டும்; சிறப்பாக ‘பண்
கனிந் தொழுகுமருட் பாக்களைப் பாடிநான் பரவசம் அடைதல்’
வேண்டும்’ என்ற அவரது பிரார்த்தனை சைவத் தமிழ்க் காப்பிய
மொன்றைச் சைவத் தமிழ்லுக்குத் தறவேண்டும்: பண்டிதரவர்கள்
பல்லாண்டு வாழ வேண்டும்.

வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதித் தமிழ்ச்சங்கத்

துணைத்தலைவரும் புலவர்யணியும் ஆகிய

பண்டிதர் க. மயில்வாகனனார் வழங்கிய

சாற்றுக் கவிகள்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

நல்லவர்கள் கற்றவர்கள் நயந்தகுண நலஞ்சான்ற
வல்லவர்கள் வாழ்முயர் பண்ணை வண்பதியில்
பல்வளமும் உறந்தனவான் பண்புடையான் கனமுடையான்
நல்லஅப்பாப் பின்னொயெனும் நம்பிதரும் நன்மைந்தன்.

வண்டமிழை வரண்முறையாய் மரபுவழு வாதுகற்ற
தொண்டுமெனத் தாசானுய் வட்டுக்கோட் டைத்தொகுதிப்
பண்டிதர்பல் லோரைநால்கும் । ண்டிதப்பே ராசிரியன்
தண்டமிழ்ச்சங் கத்திலிந்நாள் தலைவனெனத் துலங்கிடுவோன்.

அருட்களிதை பாடிதலே யல்லாவீண் கவிபாடா
விரதமுள்ள அருட்டுலவன் விளங்குசிவ நெறிச்செல்வன்
வரதவிநா யகப்பெருமான் வயங்குமன் ஜை பராசத்தி
திருமுருகன் பேரில்முன் திருவருட்பாப் பலசெய்தோன்.

பேரறிஞர் ஆறுமுகப் பெரும்புலவன் முன்செய்த
ஆரமுதப் பாடல்களை அருளமுத வள்ளமெனும்
சீரியபேர் இட்டின்று தோந்துகந்தான் அன்புடையீர்
நீருங்குதுட் கொண்டுள்ளம் நிறைவெய்தி வாழ்குதிரே.

சொன்னயமும் பொருள்நயமும் துலங்குமருள் நன்னயமும்
கண்ணலெனும் கண்டென்னுப் கனிச்சவையும் நுகர்ந்திடலாம்
துன்னும்மன இருளகன்று துய்யஅரு ளொளியுறலாம்
இன்னலகன் நின்புறலாம் இறைபதமும் பெறலாமே.

எனது உரை.

அடியேல் உள்ளத்தில் திருவருளின் தூண்டுதலால் ஓவ்வொரு போது உருவாகிய நூல்கள் சில. அன்பர்கள் வேண்டியவண்ணம் ஆக்கிய நூல்களும் சில. இருபதுக்கு மேற்பட்ட அந்த நூல்களின் பெயரை எனது நாட்குறிப்புப் புத்தகத்தில் எழுதிவைத்திருந்தேன். சென்ற 1992 ஆம் ஆண்டில் எனது அருமை மகன் விவேகானந்தன் சிங்கப்பூர் நாட்டுக்கு வந்து என்னைச் சந்தித்தவேளையில் அந்த நாட்குறிப்புப் புத்தகத்தைப் பார்வையிட்டார். நான் ஆக்கிய நூல்களின் பெயர்களையும் அதில் அவர் பார்த்திருக்க வேண்டும். அப்போது அவர் அது பற்றி என்னுடன் ஒன்றும் பேசவில்லை.

தனது குடும்பத்தாடன் கூடி வாழும் நோர்வே நாட்டுக்கு அவர் சென்ற பின்னர் எனக்கு எழுதிய கடிதத்தில், “ஐயா, நீங்கள் இயற்றிய எல்லா நூல்களையும் தொகுத்து, விளக்கமான உரையும் எழுதி அச்சிடுங்கள். ஆகும் செலவு நான் ஏற்பேன்” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். மகனுடைய பணத்தை இந்தக் கருமத்தில் முடக்குவதை விரும்பாத நான் சிரத்தை யெதுவும் எடுக்காமல் இருந்தேன். அவர் தொடர்ந்தும், ஐயா, பண்டிதை பாக்கியம் அக்காவாடும் கலந்து பேசி, விரைவில் அச்சிடும் கருமம் செய்யுங்கள்” என்று வற்புறுத்தி எழுதினார். அதற்குப் பின்னர் இவ்விடயத்தில் நான் அக்கறை காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

எனது போன்புக்குரிய மாணவி பண்டிகை பொன் பாக்கியம் அவர்கள் அருள் சொல் உரையும் வேண்டுமிடத்து விளக்கம் எழுதித் தர இந்த நாலை அச்சற் பதிப்பிக்க எண்ணினேன். இளைய மகன் சிவாஜிந்தனும் இதற் கென நிதியுதவினார்.

வட்டுக் கோட்டைத் தொகுதித் தமிழ்ச்சங்க உறுப்பினரின் சம்மதத்துடன் இதனை அச்சங்கப் பிரசரமாக அச்சேற்றப் பத்து மாதங்களுக்கு முன்னரே சித்தம் செய்தேன். சென்ற ஆண்டில் இலங்கையரசு நடத்திய சாகித்திய மண்டல விமாவுக்குச் சென்று; தமது புறப் பொருள் வெண்பாமாலை யாராய்ச்சி நூலுக்குச் சன்மானமாக பட்டும் பொன்னும் தமிழ் மணிப் பட்டமும் பெற்றுக் கொண்டு, சங்கத் துணைத் தலைவருள் ஒருவராகிய புலவர் நா. சிவபாத சுந்தரனார் வந்தார். வந்த அவசரத்தில் வெளியீட்டுரை எழுதி உற்சாகம் காட்டினார். தெய்வ சங்கற்பம் வேறு விதமாயிருந்தது போலும். புலவர் அவர்கள் 16.12.1993 இல் உலக வாழ்வை நீத்தும் மறைந்தார். புது வருட வரவுடனே தான் இந்த நாலும் வெளிவரத் திருவருள் பாவித்தது.

தோகுப்பில் நினைவு

இந்தத் தொகுப்பில் பத்து நூல்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு நூலும் எனக்கு அமுதமாகும். “காக்கைக்கும் தன்குஞ்சு பொன் குஞ்சு” என்பது போல. பத்து நூல்களும் பத்து அமுதத் திரளைகள். பருளை முருகன் மும்பணிமாலை, விசவாதனை முருகன் பிள்ளைத் தமிழ் என்ற இரண்டும் பெரியதிரளைகள், எனைய எட்டும் சமஅராவின. இந்தப் பத்துத் திரளைகளையும் கொண்ட தொகுப்பினை வள்ளப்—கின்னம் என்று பெயரிட்டேன். பண்டிதை பாக்கியம் அவர்கள் அந்தத்திரளை ஒவ்வொன்றும் மேறும் கவையில் கிறக்கத் தேனும் பாலுங் கலந்து சொரிந்தாற் போன்ற அருஞ்சொல் உரையும் விளக்கமும் கொடுத்துள்ளார். பதமாக ஆக்ஷீய இந்த அருளமுதத்தை அன்பர் யாவரும் அருந்தப் படைத்து மகிழுகிட்டறன.

பி. சீ. யெசுடை ராமா வைப்புப் பத்து நினைவு
பா. இந்தப் படையல் — நூல், இதன் பொருளாகிய சுவை, அதன் பயன் யாவும் எல்லாமாய் எங்கும் விளங்கும் பரம் பொருளேயாம், வணக்கம்.

பி. சீ. யெசுடை ராமா வைப்புப் பத்து நினைவு
பா. ஆ. ஆறுமுகம் ராமா வைப்பு

ராமா வைப்புப் பத்து நினைவு
கா. இந்தப் படையல் — நூல், இதன் பொருளாகிய சுவை, அதன் பயன் யாவும் எல்லாமாய் எங்கும் விளங்கும் பரம் பொருளேயாம், வணக்கம்.

ராமா வைப்புப் பத்து நினைவு
பா. இந்தப் படையல் — நூல், இதன் பொருளாகிய சுவை, அதன் பயன் யாவும் எல்லாமாய் எங்கும் விளங்கும் பரம் பொருளேயாம், வணக்கம்.

ராமா வைப்புப் பத்து நினைவு
பா. இந்தப் படையல் — நூல், இதன் பொருளாகிய சுவை, அதன் பயன் யாவும் எல்லாமாய் எங்கும் விளங்கும் பரம் பொருளேயாம், வணக்கம்.

ராமா வைப்புப் பத்து நினைவு
பா. இந்தப் படையல் — நூல், இதன் பொருளாகிய சுவை, அதன் பயன் யாவும் எல்லாமாய் எங்கும் விளங்கும் பரம் பொருளேயாம், வணக்கம்.

ராமா வைப்புப் பத்து நினைவு
பா. இந்தப் படையல் — நூல், இதன் பொருளாகிய சுவை, அதன் பயன் யாவும் எல்லாமாய் எங்கும் விளங்கும் பரம் பொருளேயாம், வணக்கம்.

நன்றி பாராட்டுதல்

1. இந்நாலீல் முதலில் இருந்து முடிவுவரை ஆராய்ந்து அச்சிற் பதிக்கும் வண்ணம் தாண்டி, அநுஞ்சொல் உரையும் விளக்கமும் வேண்டுமிடத்து எழுதியுதவியவர், சிவத்தமிழ் மனியுர், எனது பேரண்புக்கும் பெருமதிப்புக்கும் உரிய மாணவியும் ஆகிய பண்டிதை திருமதி பொன். பாக்கியம் அவர்கள்.
2. நூலையும் உரைவிளக்கத்தையும் எழுத்தெழுத்தாகப் படித்தப் பிழ்ந்து சுவைத்து இனிய அணிந்துரை அளிந்தவர் விழிதீட்டி பண்டிதமதை உயர் திரு. சி. கதி ரிப்பிளீஸ் அவர்கள் மாணவரும் நல்லிசைப் புலவருமாகிய பண்டிதர் திரு. க. உமாமகேஸ்வரன் அவர்கள்.
3. என்னையும் நூலையும் பாராட்டி ஆசியுரை நல்கியவர் தமிழ் மூற்றினுரும் இலக்கண வித்தகரும் ஆகிய பண்டிதர் திரு. க. நமசிவாய தேசிகர் அவாகள்.
4. இந்நாலைப் பாராட்டி சாற்று கவிச்சிதவியவர் எனது இனிய நண்பரும் பேரரினுரும் பல்கலை வல்லுநரும், புலவர் மனியும் ஆகிய பண்டிதர் திரு. க. மயில்வாகனனுர் அவர்கள்.
5. முன்பக்க அட்டைச் சித்திரத்தை அழகுற எழுதி உதவியவர் சங்காணை நூனி ஆட்ஸ் நிறுவன முநல்வர் செத்திரீகார் திரு. ஆ. நூன்சேகரம் அவர்கள்.
6. இதனைத் தமது ஆனந்தா அச்சகத்தில் தாமே முழுப்பொறுப்பை யும் ஏற்று அழகுற அச்சிட்டும், நூலாசிரியர் பற்றிக் கடைசிப்பக்க அட்டையில் பாராட்டுரை வரைந்தும் உதவியவர் ‘வரதர்’ என்ற புகழுக்கு ரிய பெயரில் விளங்கும் பேரன்பார் திரு. தி. ச. வரதராசன் அவர்கள்.
7. இல்லை நல்ல வண்ணம் அமைய அடிக்கடி அச்சகம் சென்று பார்வையிட்டு, வேண்டியவேளைகளில் எல்லாம் என்னை வந்து கண்டு, பல்வகை நல்லுச்சரகள் கூறி வழிப்படுத்தியவர் எனது பேரண்புக்குரிய இனியதம்பி பண்டிதர் ம. ந. கடம்பேசுவரன் அவர்கள்.
8. இதனை வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதித் தறித்ச சங்கச் சார்பில் வெளியிடத் துண்டி வெளியிட்டுரையும் எழுதியுதவியவர், எனது இனிய நண்பரும் பொருள் நூஸ் விற்பனைரும் தமிழ் மனியுடைய புலவர் அமரா, நொ. சிவபாத கந்தரணார் அவர்கள். இவர்கள் அனைவரும் புரிந்த நன்றியை மறவாது, இவர்க்குப் பல் வகைச் சிறப்பும் பாவித்தறுள் வேண்டுமென்று பரம் பொருளை வேண்டுகின்றேன் எல்லோரும் வாழ்க. இன்பமே சூழ்சு.

வ.
சிவமயம்

1. பறை விநாயகர் பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

செந்நெல் வயல்குழும் சீரார் பறையமர்
இன்னமுத மாம்விக்கி னேஸ்வரனை - நின்மேற்
பதிகம்நான் பாடஅருள் பாவிக்க வேண்டித்
துதிசெய வா தோன்றாத் துணை.

அருஞ்சொல் உரை: துதி செயத் தோன்றுத் துணை(யாய்) வா
எங்க கூட்டியுரை கொள்ளுக,

நூல்

மெய்யடியர் உள்ளக் குளத்தினிற் கி வ ம ண ம்

விரித்திடும் கமலபதமும்

மேவுபல் ஹுலகுயிர் அனைத்தும் பொதிந்துள்ள

மெத்தப் பெருத்த வயிறும்

துய்யமெய்ஞ் ஞானம் பிலிற் ருமத் தகழும் அருள்
சொரியும் திருக்கண்களும்

துலங்கும் கிரீடமும் பிறைநுதலும் ஞானமொளிர்

சோதிமிகு திருவதனமும்

செய்ய அங் குசபாசம் செபமாலை மோதகம்

திருமருப் பேந்துமைந்து

திருக்கரமு மாகவீற் றிருக்குமருள் பொவிகின்ற

தேவரீர் கோலத்தினை

வெய்யதீ வினையினேன் காண அருள் பாவிக்க

மேவுநாள் எந்தநாளோ

விளங்கும் பறையமம் பதியமரும் ஈசர

விநாயக வரதமுதலே.

(அ...ரை) கமலபதம் - தாமரை மலர் போன்ற திருவடி. மத்தகம். விநாயகரின் யானை முகம் இச்செ, கிரிபை, ஞானம் என்னும் மூன்று மதங்களைச் சொரிவதன் மூலம் உயிர்களை வாழவைக்கின்றது. 1

சொல்லரிய அற்புதத் தெய்வமே பிரணவ
சொருபனே வந்தருளுவாய்
தோன்றாத துணையாய் இருந்தெமைக் காத்திடும்
துப்பிமுக வந்தருளுவாய்
பல்விதத் தொல்லை களின் மந்தியில் நாம்படும்
பயந்தவிர்த் தருளவருவாய்
பவக்டல் கடக்கவுறு துணையான கப்பலே
பரிந்தினிது வந்தருளுவாய்
சொல்லைவினை வெயில்சுடர் வண்ண ம் நிழல் செயும்
சுகந்தகற் பகம் வருகுவாய்
தூய்மைசேர் ஆணிமதி பூசநாள் தேரேறித்
தொண்டரின் வினைப்பகையினை
வெல்லவழி காட்டியருள் ஜியனே கையனேன்
விழிகுளிர வந்தருளுவாய்
விளை கும் பரு ளை யம் பயதிமரும் ஈசுர
விநாயக வரதமுதலே.

(அ...ரை) பவக்டல் - பிறவியாகிய சமுத்திரம். தொல்லை வினை வெயில் - முன்பிறவிகளில் செய்த தீவினையாகிய வெயில். சுகந்த வாசனையுடைய. - 2

இந்நாடு முன்னாளில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில்
இருக்கையில் சிவாலயங்கள்
இடிபட்ட கொடுமையில் இத்திருக் கோயிலையும்
இகல் கொன்ஸரன் ரைன் என்பவன்
தன்னுட்க ளொடுமிடித் திடுகையில் விநாயகர்
சடுதியில் காகமாகித்
தலைவனது கண்கொத்திக் குருடு செய அனைவரும்
தளர்ச்சியும் பயமுமெய்திப்
பின்னுகத் தங்களின் பிழையுணர்ந் தவலித்துப்
பிரார்த்தனைகள் வழிபாடுகள்

பெரிது செய்தருளினாற் பார்வை பெற்றிடவைத்த
பெரியவா எங்களினிய

அன் ஜையே அப்பனே ஜையனே அரசனே
அடியோமைக் காத்தருள்வீர்
அற்புதப் பருளொயம் பதியமரும் ஈசுர
விநாயக வரதமுதலே.

அ...ரை) இருக்கையில் - இருக்கும் காலத்தில், இகல் - பகைமைக்கு
ணம் கொண்ட. அவளித்து - கவலையுற்று, பெரியவா - எல்லாரிலும்
பெரியவரே, முத்தவரே.

3

முன்னால் ஒளாவையார் அரியதமி முறிவு பெற
மூலகா ரண்டாயினும்
முத்தமிழ்ப் புலவருக் குற்றபொழு தருங்செயும்
முழுமுதற் கடவுளானும்
பின்னாளில் நாரையூர் நம்பியாண் டார்நம்பி
பெரியகலை ஞானமெல்லாம்
பெற்றுத் திருக்கெதாண்டர் அந்தாகி நூல்செயும்
பேறுபெற ஆளாக்கினுப்
எந்நாளில் எவரேனும் எதுதொடங் கினுமுதலில்
ஏத்தித் துதிக்கநின்றுய்
இனியசெந் தமிழில்மிகு பற்றுடைய யாதலாக்
என்கவியும் ஏற்றாருள்வாய்
மின்னார் அருட்சித்தி புத்திவல் லபபயென்ன
மேவுசீர்த் தேவியருடன்
விளங்கும் பருளொயம் பதியமரும் ஈசுர
விநாயக வரதமுதலே

(அ ரை விளக்கம்) நம்பியாண்டார் நம்பி திருநாரையூர்ப் பொல்லாப்
பிள்ளையாருக்குப் பூசை செய்து வந்த அந்தணரின் குமாரன். வழக்க
மாகப் பூசை செய்யும் தந்தையார் வெளியே சென்றவர் பூசை நேரத்
துக்கு வந்து சேரவில்லை, அதனால் தாயார் கொடுத்த நெவேத்தியத்
திரவியத்தை நம்பி பெற்றுச் சென்று பூசை செய்தார். நெவேத்திய
அமுதினை உண்ணுமாறு அவர் பிள்ளையாரை மன்றுடினார். பிள்ளை
யார் அமுது அருந்தவில்லை. அதனால் பெருந்துன்பம் கொண்ட நம்பி
தமது தலையைக் கல்லோடு மோத முயன்ற போது பிள்ளையார் அவ
ரைத் தடுத்து அமுதினை உண்டார். பின்பு பிள்ளையாரிடமே நம்பி
அணைத்தையும் கற்றார்.

4

மாலயினே டிந்திரனும் வானவரும் முனிவரும்
 வந்துகயிலரசுபதியின்
 மலர்ப்பதத் தினில் வீழ்ந் திறைஞ்சுதலை நோக்கியவர்
 மகுடத் திருந்த ஆல
 காலமுறு சேடனாடி தாழுமிவர் நிலைகறைக்
 கண்டன்முடி மேலுறையுமென்
 கதியிலும் காழ்ந்ததென ஆணவங் கொண்டதைக்
 கயிலாச பதியுணர்ந்து
 கோலைந் தலையுடைச் சேடனைக் கைத் தலங்
 கொண்டதைறந் திடுதலுமவன்
 குற்றுயிரில் ஆயிரம் பிளவாகி நின்னைக்
 குறித்கத் தவமிசெய்திட
 மேலைப் பதம்நல்கி அரைஞான் எனத்தாங்கி
 மிகுவாழ் எளித்த பரனே
 விளங்கும் பறுளையம் பதியமரும் ஈசர
 விநாயக வரதமுதலே.

(அ...ரை) மகுடம் - முடி, கதி - நிலை - அந்தஸ்து, கோல ஐந்தலை, - அழிய ஐந்து தலை, மேலைப்பதம் - முன்னிருந்த பதவி. 5

தந்தையைக் கொலைசெய்த கார்த்தவீ ரியராசன்
 தலைமுறைகள் இருபதொன்றும்
 தறித்துவஞ் சினமாறப் பரசு ராமற்குத்
 தகும்மழுப் படைதந்தனை
 சிந்துரன் கொடுமையால் நொந்துற்ற தேவர் துயர்
 தீராக் கொடுமசரணைச்
 செங்கையில் எடுத்துப் பொடித்துக் குழுத்துநின்
 திருமேனி யிற்புசினை
 நொந்துநின் திருமுன்பு வந்துகம் வேதனைகள்
 நுவலுமடி யாரையற்ற
 நோய்நொடி தவிர்த்தவர்கள் வேண்டுவன யாவையும்
 நுகர்விக்கும் கருணைகரா
 வெந்துயரில் மூழ்கிநீ யேதஞ்சம் எனநம்பி
 மேவினேன் அருள்புரிகுவாய்
 விளங்கும் பறுளையம் பதியமரும் ஈசர
 விநாயக வரதமுதலே.

(அ...ரை) சிந்துரன் - இந்த அசரன் முன்னதாக அரிய தவஞ் செய்து. பெரியவரங்கள் பெற்றுப் பின்னதாகத் தேவரைக் கொடுமைப் படுத்தி ணன். விநாயகர் அவனைத் தொலைத்துப் பொடியாக்கித் தமது திரு மேளியிற் பூசியருளினர்.

மாற்றிலுயர் தங்கமே கவரமே மாணிக்க
மணித்யென் அன்புருவமே
மதியேன் இன்பமே கண்ணேகண் மணியேகண்
மணியிலொளிர் பாவையெனவே
போற்றினேன் கல்வினும் கடினமனம் உடையனுப்பு
பொய்ந்நடிப் புடையகள்ளப்
புல்லனேன் என்னினும் நின்னையே சரடைனன்று
புகலடைந் தேன் அப்பனே
நேற்றின்று வந்த புதியவனல்லன் நின்பழைய
நேசருள் ஒருவனன்றே
நீயெனக் கைகழுவில் ஆரென்னை ஏற்றிடுவர்
நீதியே அடியருள்ளம்
வீற்றிருக் கின்றநீ அடியென அவர்நடுவில்
மேவதைத் தருள்புரிகுவாய்
விளங்கும் பறுளையம் பதியமரும் ஈசர
விநாயக வரதமுதலே.

(அ...ரை விளக்கம்) பொய்ந்நடிப்பு - “நாடகத்தால் உன்னடியார் போல் நடித்து” என்பது திருவாசகம். நின்பழைய நேசருள் ஒருவன் - “வாழையடி வாழையென வந்த திருக்கூட்ட மரபினில் யானெருவன்” என்பது வள்ளலார் பாடல். கைகழுவதல் - கைவிடுதல் 7

குயிலெனும் மொழிமயில் போலுமின் சாயலைக்
கொண்டவின் மகளிரறுவர்
கொங்கைவள் எத்திலுறும் அழுதுண்டு தன் னுடைய
கோகனக மலரின் அணையப்
பயிறுமிட மாய்க்கொண்ட நான்முகக் கடவுளைப்
டதைக்கச் சிரங்கள் மோதிப்
பல்லாண்டு சிறைவைத்த பாலசண் முகவேலர்
பரிவுகொஞ்சம் அருமையன்னே

வயல்களும் அந்தணர் மனைகளும் வயல்குதீர்
வாவியும் மழவராயர்
மாண்புறு தடாகமும் வானுயர் பஜைதெங்கு
மா அரசு வேம்புழுதலா
வெயில்நுழைத ஸ்ரியாத பொழில்களும் கவிஞர்ந்து
விரையார்ந்த நந்தவனமும்
விளங்கும் பருளோயம் பதியமரும் ஈசர
விநாயக வரதமுதலே.

(ஆ...ரை) விண்மகளிர் - கார்த்திகைப் பெண்கள், கோகளகம் -
தாமரை. பரிவ - அன்பு, விரை - வாசனை 8

சீரேஹு கருணையுரு வாயசிவ பெருமானும்
தேவியமை யம்மையுமருள்
சௌல்வமே மெய்யடியர் உண்ணத் தெவிட்டாது
தித்திக்கும் தெள்ளமுதமே
காரேஹு கண்ணனுக் கினியநன் மருகனே
கந்தருக் கரியஅண்ண
கற்பக விநாயகக் கடவுளே அடியனேன்
கண்ணிலுறு மணிப்பாவையே
பேரேஹும் இச்சைதொழி வறிவென்னும் மும்மதம்
பெருகுபே ரின்பவாழ்வே
பிரணவ சொருபியே நான்முகக் கடவுளாய்
பிரமனுக் கினியஅத்தான்
வேரேஹி ஆஸரசு மேலோங்க வான்மழு
விரைந்துபொழி கின்றதலமாய்
மேன்மையுறு பருளோயம் பதியமரும் ஈசர
விநாயக வரதமுதலே. 9

இல்லையன் றென்பால் இரந்தவ ருளங்குளிர
இடுகின்ற இயல்புவேண்டும்
இதயதா கங்கொண்டு நின்னருளில் முழகிநான்
என்றும் திளைக்கவேண்டும்
சொல்லுறுதி வேண்டும் செயற்றிறம் வேண்டும்யிகு
சுத்தமாம் நினைவுவேண்டும்

சுறுக்குப் பாயுதமுத் தெளிமையாய் வரழ்ந்துபிறர்
 துன்பம் துடைக்கவேண்டும்
 நல்லவர்கள் நடுவில்நான் வாழவேண்டுந்தமிழ்
 நன்மக்கள் உயரவேண்டும்
 நமதுதமிழ் அரசமொழி யாகவேண்டுமென்னம்
 நாங்களே ஆளவேண்டும்
 வெல்லவரு பதையினை நல்லவண் ணம்மாற்ற
 வேண்டுமிகவ யருள்புரிகுவாய்
 விளங்கும் பருளையம் பதியமரும் ஈசர
 விநாயக வரதமுதலே.

(அ...ரை) இதயதாகம் - எம்பெருமானைக் கண்ணரக் கண்டு வாயாரப்
 பாடவேண்டும் என்னும் பெரிய ஆவல், சொல்லுறுதி - வாக்கு நான்யம், சொல்வத்தையுமாம். 10

திருச்சிற்றும்பலம்.

2. விசுவத்தனை முருகன் திருப்பள்ளியெழுச்சி

நூற்று சிறப்புப் பாடங்கள்

எண்சீர் விருத்தம்

நெல்வயல்கள் மின்காய்கத் தரிவெங் காயம்

நிறைந்தபயன் தரும்புலங்கள் விசுப்பு முட்டுக்
நல்லபழ முதிர்சோலை மஸர்ப்பூங் காவும்

நயந்தவிச வத்தனையில் அமர்ந்து நாஞும்
“அல்லலுற்றுச் சோராதீர்; யாமிங் குள்ளோம்,

அவலந்தீர்த் தருள்புரிவோம், ஆஞ்சேல்” என்று
எல்லவர்க்கும் அபயமளித் தருஞும் கந்தர்
இனையாடியென் தலைமிசைக்கொன் டேத்து வேனே.

பல்லிருகைக் கந்தருச்சுத் தசாங்கம் ஊஞ்சல்

பதிகம்பிள் ஜாத்தமிழ்கீர்த் தனங்கள் பாடி

இன்புற்றும் அமையாமல் இனிமை சொட்ட

எம்பெருமான் பிரீதியுடன் சேட்டுக் கண்கள்
நன்குமலர்ந் தெமைநோக்க வைக்கும் சால்பு

நலமமைந்த திருப்பள்ளி யெழுச்சிப் பாக்கள்
இன்றியற்றி நல்கியவர் எம்போல் வாரின்

இதயத்தில் இடம்பெற்ற இனிப் ஆசான்.

செந்தமிழூச் சைவத்தைக் கலைவல் லோரைத்

திகழுவைத்த அருட்புலவர் சென்ற மாதம்

இந்தவிடத் தெழில்வைர விழாவைப் பெற்ற

எந்தல்சிவ நெறிச்செலவர் இனிமை வாய்ந்த
பைந்தமிழ்ப்பண் டிதராறு முசனர்; அன்றை

பாட லுக்குப் பாயிரமும் வேண்டுங் கொல்லோ
சிந்தையுவந் தேற்றிதனைக் காத லோடு

தினமும்பா ராயனஞ்செய் துங்குவோமே

ஆக்கம்: சிவத்தமிழ்மனி, பண்டிதை
திருமதி பொன் பாக்கியம் அவர்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

காப்பு

பொன்மகள் நாமகள் பொருந்துபண் ஞகம்
 புகழ்விசவத்தனைத் தலம் பொவி முருகன்
 இன்னிசைத் திருப்பள்ளி யெழுச்சிநால் இயற்ற
 என்னுயிர்க்குயிரென இசைந்திடும் கணேசர்,
 முன்னவர், அடியவர் முயன்றிடும் கருமம்
 முற்றுறச் செய்திடும் முதல்வரின் பாதம்
 சென்னியில் வைத்தனன் செவ்விதின் நிறைவு
 செய்குவர் அடியனேன் சிந்தையில் இருந்தே,

நாஸ்

குரியன் அனுகினன் கீழ்த்தை வெளுத்துத்
 துலங்குபைம் பொன்னினையுருக்கி விட்டது போல்
 பேரோளி பரந்தது காரிருள் விலகப்
 பிரபை இழந்தன தாரகையுன்றன்
 ஏருறு திருமுகத் தெமக்கருள் சொரியும்
 எழிலுறு முறுவலைக் கண்டினி தேத்தச்
 சீரியர் வாழ்விச வத்தனைச் செல்வா
 திருமுருகா பள்ளி யெழுந்தரு ஓயே.

(அ... ரை) பிரபை - ஓளி. தாரகை - விண்மீன், ஏரி - அழகு.

-1

கோழிகள் கூவின சோலையுட் குருவிக்
 கூட்டமெல் லாங்குரல் காட்டின, விடிந்து
 நாழிகை கழிந்தது வாயிலின் நல்லார்
 நண்ணிநின் அருளினை நாடி நிற் கின்றுர்
 வாழிய ஜயஎம் பலப்பினி மாற்றும்
 மருந்தருள் தந்தெமை வாழவைத் திடீரீ
 ஏழிசை பயில்விச வத்தனைத் தலத்தெம்
 இன்னுமுதே பள்ளி யெழுந்தரு ஓயே.

(அ...ரை) பலப்பினி - பிறவியாகிய நோய். மருந்தருள்தந்து - மருந்
தாகிய அருளோத் தந்து - 2

எழுவகைப் பிறவியென் பத்துநான் கிடைசம்
யோனிகள் எடுத்தெடுத் தினைத்ததீ வினையேன்
விழுமிய நின்னருள் மேவிட ஞானம்
விளங்குவிம் மாணிடப் பிறப்பினை விதித்தாய்
புழுவெனப் பிறந்திடும் விதியினி வரினும்
பொன்னடி போற்றிடும் போதம்நல் கிடுவாய்
தழுவுபல் சீர்விச வத்தனைத் தலத்துத்
தவமணியே பள்ளி யெழுந்தரு ஸாயே.

(அ...ரை) எழுவகைப் பிறவி - ஊர்வன, நீர் வாழ் வன, பறவை,
விலங்கு, தாவரம், மனிதர், தேவர். விழுமிய - மேலான . போதம்
ஞானம். - 3

அப்பனை அம்மைகய ஜியனை அரசை
அடியலேன் ஆருயிர்க் குயிரினை அமிர்தை
சுப்பிரமணியனைச் சோதியை ஞானைச்
சுடரினைச் சிவனுமை தரவரு சுதனை
இப்பிறப் பொழிந்துநின் திருவடிப் பொடியாய்
இருந்திடும் பேறுதந் தருள்களன் நிரக்கோம்
செப்பருஞ் சீர்விச வத்தனைத் தலத்துச்
சிவமணியே பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

(அ.....ரை) சதன் - மகன்: அடிப்பொடி - கால் தூசு. - 4

தேவரை வருத்திவெஞ் சிறையிட்ட சூரன்
சௌவினிற் குலத்தொடும் சிதைந்திடச் செய்த
காவல வேலவ கருணையங் கடலே
கந்தரே நின்திருத் தாளினை கானும்
ஆவலில் அடியவர் அகம்குழைந் துருகி
ஆடியும் பாடியும் அலறிநிற் கின்றுச்
பாவலர் புகழ்விச வத்தனைப் பதிவாழ்
பரமுருகா பள்ளி யெழுந்தரு ஸாயே.

(அ.....ரை) செநு - போர், தானினை - திருவடியிரண்டும், ஆவல் -
மிகுந்த ஆசை, அகம் - மனம்,

-5

வயங்குசன் ஞகத்தினை திரு மகனே

மலர்த் திரு மாதக லான்மரு மகனே
தயங்குபண் ஞகதொல் புரத்தருட் கண்ணும்
தலம்விச வத்தனைச் சண்முக நாதா

நயங்கிளர் ஈவினை யாவள வெட்டி
நாமுண ராவிதம் இருப்பது நன்றே
முயங்குகுஞ் சரிகுற மின்னை முழுவல்
முகமலர்ந் தேபள்ளி யெழுந்தரு ஸாயே.

(அ.....ரை, விளக்கம்) இஃது நாமாந்தரிதை என்னும் பிரகேளிகை அமைந்த பாடல், பிரகேளிகையாவது கருதிய பொருளை ஆழ்ந்து கிடக்குமாறு மறைத்து வைத்து, வெளிப்படையில் வேறொன்றாகத் தோன்றும்படி விநோத முறச் செய்யப்படுவது. நாமாந்தரிதையாவது கருதிய பொருளை வேறு நாமங்களிலே மறைத்து வைப்பது. சன்ன கம், மாதகல், தொல்புரம், ஈவினை, அளவெட்டி என்னும் ஊர்ப்பெயர்கள் ஐந்தும் கருதிய பொருளை மறைத்திருக்கும் நாமாந்தரங்கள். சல்தாகம் = சன்னாகம் - வெள்ளியங்கிரி என்பது பொருள். சன்னகுத் தனை திரு மகன் - வெள்ளியங்கிரியமரும் சிவனுர் மைந்தன். மாது+அகலான் = மாதகலான், மலர்த்திரு மாதகலான் மருகன் = செந்தாமரையாசனியாகிய மகாலக்குமியை நீங்கப் பெறாத திருமாவின் மருகன். தொல்புரம் = பழைய நகரம். ஈவினையாய் = கொடைத் தொழிலுடையோனே. அளவு+எட்டி = நம் அறிவிற்கு எட்டாதவராய்.

6

ஆணவ மலவிருள் மறைத்திட ஸாலுன்

அருளுருக் கானும் மெய் யறிவு பெறுதே
வீணினீல் அலைந் துழுன் ரேமினி யேனும்

வெம்பவம் ஒழிந்திடும் விதியெமக் கிலதோ
தாணியில் வைத்தெமைத் தாங்கிடத் தக்க

தருணமிள் தேற்றநற் சமயமிள் தையா
கானுறும் எழில்விச வத்தனைக் கந்தா

கண்மணியே பள்ளி யெழுந்தரு ஸாயே.

(அ.....ரை) அருளஞ்சு - திருவநுள்வடிவம். வெம்பவம் - கொடிய பிற வித்துன்பம். தான்திழல் = தானிழல் - திருவடி நிழல். கானுறும் எழில் - காட்சியிற் சிறந்த அழகு. - 7

ஓம்சர வணபவ சரவண பவலூம்
 ஓம் என நித்தமும் ஒத்த வைப்பாய்
 ஆம்பினி தீர்திரு நீறுகண் டிகையும்
 அணிந்துனை வணங்கிடும் ஆர்வமும் தருவாய்
 பாங்குகுஞ் சரிகுற மாதிவர் மருவப்
 பரிமயில் வேலொடும் பார்த்துளம் குளிர
 ஈங்கிருந் தருள்விச வத்தனை யமரும்
 எம்பெருமான் பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(அ.....ரை) கண்டிகை - உருத்திராக்கம். பாங்கு - இருபக்கங்களிலும்,
 பரிமயில் - வாகனமாகிய மயில். மருவ - தழுவ. குஞ்சரி - தெய்வயானை
 யம்மை. - 8

நேரென ஒருவரில் லாப்பரம் பொருளே
 நேர்ந்தவர்க் கிருமையும் அருளும் மெய்ப் பொருளே
 வேரோடு மும்மல விணையகற் பவனே
 மேலுறு திப்பொருள் நான்கருள் பவனே
 ஒருமைந் தொழில்விளை யாட்டுடைக் குகனே
 உறுபயம் வரினுதித் தருளரு முகனே
 சீரியர் வாழ்விச வத்தனை விளங்கும்
 சிவமணியே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(அ...ரை) நேர் - ஒப்பு. நேர்ந்தவர் - உன்மையாக நம்பியவர். இருமை-
 இப்பிறப்பு, மறுபிறப்பு. உறுதிப்பொருள் - அறம், பொருள். இன்பம்,
 வீடு, உறுபயம்வரின் - மிக்கபயம் வந்தால். - 9

மண்புனல் தீவளி வான்திய மானன்
 மதிபக லோனெனும் எண்வடி வாயும்
 எண்ணைவும் சொல்லவும் எல்லையில் லாத
 எம்பெரு மானெமக் கினிதருள் செய்யத்
 தண்ணளிச் சக்தியின் வடிவுகொண் டடியேம்
 தங்கீடும் தேடிவந் தெங்களைக் காக்கும்

பண்ணிசை பயில்விச வத்தனைப் பதியிற்
பாவலனே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(அ.....ரை) வளி - காற்று. வான் - ஆகாசம். இயமான் - புடைன்
“இருநிலமுய்த தீயாகி நீருமாகி
இயமான னையெறியுங் காற்று மாகி
அருந்தலை திங்களாய் ஞாயிருகி
ஆகாச மாய் அட்ட மூர்த்தி யாகி”

— அப்பர்

-10-

இருசிற்றம்பலம் - சௌகாரி (எ.....)

வளையலும் முடிவிழைய உல்லாஸமுறை - சௌகா

க்ஷிரமா பாலை வ பால்க்குமில்லை காலை
[redacted] கடுகிக்கிடைய
பால்க்குமில்லை முத்தியப்பிழைய விரும்புவதை
கிடைக்கிறேன் கூறுகிறோம்
கொடியை கடிமுகை மக்கிரை காலை
கொடியை கடுகிடைய காலை
கிடைக்கிறேன் கூறுகிறோம்
கொடியை கடுகிடைய காலை
கிடைக்கிறேன் கூறுகிறோம்

கொடியை கடுகிடைய காலை - காலை கூறுகிறோம்

கொடியை கடுகிடைய காலை - காலை கூறுகிறோம்

3. விசுவத்தனை முருகப் பெருமான் பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

சீரார் விசுவத் தனைமுருகன் சேவடியில்
ஆராத அன்பால் அருட்பதிகம் - நோகச்
சூட்டுதற்குத் தோன்றுத் துணையாம் கணேசரது
தாட்டுணைப் போது சரண்.

(அ.....ரை) சேவடியில் - சிவந்த திருப்பாதத்தில், தாள்துணைப்போது
+ சரண் - திருவடித்தாமரை மலர்களிரண்டும் தஞ்சமாகும்.

நூல்

மாசிலா மெய்யன்பர் மனமெனும் வாவியில்
மலர்ந்திடும் அடிக்கமலமும்
மன்னுமருள் மழைபொழியும் ஈராறு விழிகளாம்
வான்கருணை முகிலுமரிய
நேஷரா யினர் இதய வெற்புதித் திடும்திரவி
நிகராறு திருமுகமுமெந்
நேரமும் மாருத நிலவுபொழி முறுவலும்
நீடும் அழ கொழுகுமுடியும்
பேசலா காதசீர் மேவுபன் னிருபுயமும்
பிரியமிகும் அன்னைமார் கள்
பெட்டுடன் தழுவமிரு புறமும்நான் காணவருள்
பேரும்நாள் எந்தநாளோ
தேசுலா வங்கயிலை மலைமீதும் உறைவின்ற
தெய்வமே உணநம்பினேன்
செல்வவிச வத்தனைப் பதியிலமர் ஓயனே
செய்யனே முருகையனே.

(அ.....ரை) இரவி - சூரியன். பெட்டுடன் - ஆர்வத்துடன். பேரும் நாள்-
சரக்கும் காலம். தேசு - அருளொளி

வாடாத மலரேயம் மலரிலுறு வாசமே
 மதிக்கமுடி யாதமணியே
 மாற்றிலாப் பொன்னேளன் அன்பெளன் ஆனந்த
 வடிவேளன் அறிவில்ஒளிரும்
 கோடாத நிதியே குறையாத செல்வமே
 கொழுகொம்பு போலநின்று
 கொழியனேன் பிரபஞ்ச வாழ்வெனும் புயவினால்
 குறையிலழி யாதவண்ணம்
 வீடாத வாழ்வதந் தனையேனும் நின்னருள்
 விழிக்கிலக் காகிவாழும்
 மெய்வாழ்வு தந்துனது பதநிழ லிருத்தங்கள்
 மேவுநாள் எந்தநாளோ
 தேடாத இன்பமே செல்வமே எங்கள்குல
 தெய்வமே உனைநம்பினேன்
 செல்வவிச வத்தனைப் பதியிமலர் ஜியனே
 செய்யனே முருகையனே.

(அ.....ரை) கோடாதநீதி - நடுநீதி. கொழுகொம்பு - பற்றுக்கோடு.
 வீடாத - அழியாத. தேடாத இன்பம் - வவிய வந்து சேர்ந்த இன்பம். - 2

மனதைநீ உறையுமிடம் ஆக்கியென் விழிகளுன்
 வடிவையே நோக்கவைத்து
 வாயுனைப் பாடவைத் தெனைதுசெவி நினதுபுகழ்
 மாண்பிலிது கேட்கவைத்து
 நினதுபணி செய்யனன் கைகள்வைத் தெனைதுகால்
 நீடுமூன் வீதிக்குழும்
 நெசரின் கூட்டம் வைத்து
 தனதனத் தானதந் தனதான தனளன் ரு
 சந்ததமும் மன்றுளாடும்
 தாட்டு ஜைகள் தந்தென் ஜை ஆட்கொள்ளுதற்குளம்
 சாரும் நாள் எந்தநாளோ

தினகரன் நுழையாத பொழிலும் புலங்களும்
 திருமருவு குடிமணிகளும்
 திகழும்விச வத்தனைப் பதியிலமர் ஜியனே
 செய்யனே முருகையனே.

(அ.....ரை) வீதிக்கும் - வீதியை வலம்வரும், தினகரன் - சூரியன். தாட்-
 ரேண் - தாள்துணை. -3

இந்துதவம் வேணியரின் மைந்தருமை யாள்புதல்வர்
 யாணமுக விக்கிணேசர்

இகல்வயி ரவர்வீர பத்திரக் கடவுளிவர்

இதம்மிக்க அரியதம்பி;

நந்துகைக் கொண்டதிரு மால்மருகர்; பிரமந்து

நல்ல றி வறுத்தும் அத்தான்;

நாடுமயி ராவதம் வளர் தெய்வ யாணெயா டு

நம்பிவளர் வள்ளியம்கை

தந் திருக் கணவரென் றென் றுறவு முறைகள்பல

சாற்றித் துதிக்குமன்பர்

தாம்விரும் பியவாழ்வி னைடுவீடு பேற்றினைத்

தந்தருளும் மெய்க்கடவுளே

சிந்தைகுளி ரும்வகையில் மயிலேறி வந்தனது

தெரிசனம் தந்தருளுவாய்

செல்வவிச வத்தனைப் பதியமரும் ஜியனே

செய்யனே முருகையனே.

(அ.....ரை) இந்து - சந்திரன், நந்து - சங்கு, இகல் - கோபம் -4

வெற்றிவேல் சக்திவேல் வீரவேல் தாரைவேல்

வினையிரு ளகற்று கதிர்வேல்

வேதனைகள் விளைவிக்கும் ஆணாவ மலத்துருவாவு

வேருடன் அகழ்ந்திடும் வேல்

கொற்றவேல் கிரவுஞ்சனைத் துளைத்தவேல் குரனிரு

கூறுபட்ட இய்யவிடுவேல்

கொடுக்கைசெய் திடவரும் பக்கயெலாம் சுட்டுக்
 குலத்தொடு பொசுக்கிடும்வேல்
 கற்றைவேல் கந்தவேல் ஆறுமுக வேல்மணக்
 கண்திறந் திடுஞானவேல்
 காலவேல் கதிர்காம வேலரே நம்பினேன்
 கழலினக ளேகதியெனச்
 செற்றமிக உடையனென் ருலுமது போக்கியுன்
 திருவடிக் காளாக்குவாய்
 செல்வவிச வத்தனப் பதியிலமர் ஜியனே
 செய்யனே முருகையனே.

(அ.....ரை) வினையிருள் - பாவமாகிய இரு ஸ். மலத்தரு - பாசமாகிய
 மரம். செற்றம் - கோபம்.

-5

நாடொறும் காலமும் வேகமாய்ப் போகிறது
 நரைபிணி தளர்ச்சிமுதுமை
 நலிந்திடப் பார்வையும் கேள்வியும் ஒடுங்குமெய்
 நடுங்கியிர் பிரியமுன்புன்
 தாடலையில் வைத்திடப் பெறுமருள் வாய்க்குமோ
 தப்புமோ என்று தினமும்
 சஞ்சலம் கொண்டுதடு மாறுவேன் களவுபொய்
 தணியாத கோபம் மோகம்
 நீடும் குரோதம்மதம் என்னும்பல் குற்றமும்
 நிறைத்தியன் எனினுமையா
 நீயேயென் அன்னைமெய்த் தந்ததகுரு வாம்சகல
 நிலையுமாம் என்றுணர்ந்து
 தேடிவந் தேணினிய திருவடித் தாமரைகள்
 சென்னியிற் சூட்டியருள்வாய்
 செல்வவிச வத்தனப் பதியிலமர் ஜியனே
 செய்யனே முருகையனே.

(அ.....ரை) தாடலையில் = தாள்+தலையில்; தப்புமோ - தவறுமோ; சஞ்சலம் - கலலை; மோகம் - ஆசை; மதம் - வெறி.

-6

உண்மையன் போடுவழி படுமவர் தமக்குற்ற
 உடற்பிணி உயிர்ப்பிணியலாம்
 ஒழித்தின்பம் மாருத சுகானந்த வாழ்வருஞும்
 உயர்வயித் தியநாதனே
 வெண்ணீலவில் உறுதண்மை தீயிலுறு வெம்மையாய்
 வியாபித்த சிற்சக்தியே
 வேதாக மங்கஞும் சூனநால் யாவையும்
 விரித்துரைக் கின்ற பொருளே
 எண்ணுத எண்ண மெல் ளாமெண்ணி நொந்துளேன்
 இளைத்துக் களைத்து விட்டேன்
 இன்னுமிங் சேயிருந் தவமாக அழியாமல்
 என்னையுன் பாலமைப்பாய்
 கண்ணுன குரவனே கதிர்காம நாதனே
 கருணை ரக்கடவுளே
 கணகவிச வத்தனைப் பதியமரும் ஈராறு
 கையனே முநுகைபனே.

(அ...ரை) உயிர்ப்பிணி - ஆணமலச்கட்டு. வியாபித்த - நீக்கமின் ரிக்
 கலந் திருக்கும்; எண்ணுத - நிலைக்கத்தகாடி; அவமாக - வீரூக்:
 கணகம் - பொன்.

எண்ணுத நினைவுபல எண்ணி யைத் தனைகோட்டை
 இயற்றுவேன் அவையனைத்தும்
 இல்லையாய்ப் பொய்யாகிக் கனவாய் ஒழிந்திடவும்
 எண்ணுவேன் மேலும்மேலும்
 பண்ணுகி மாய்கின்ற நினைவினால் ஆப்பிக்கா
 மரம்விட் டிழுத்தெடுத்த
 மந்தியினை ஒத்துமிக நொந்துகொடி யேன்படும்
 வாதைக்கும் எல்லையுண்டோ
 கண்ணுகி மனியாகி ஒளியாய் அமைந்துநீ
 காட்டுகின் ற னையென்பதைக்
 கருதியொவ் வொருவேளை சுடலைஞா னம்பிப்பினும்
 கருத்துறுதி வருகுதிலையே

வின்னேங்கு சோலைகள் விளங்கும் விச வத்தனையில்
வேல்முருக வேளேயெனை
மேலும் வருந்தாது காத்தருளு வாய்செய்ய
மெய்யனே முருகையனே.

(அ...ரை) வாதை - துன்பம்;

-8

உண்டும் குடித்தும் உலாவியும் உறங்கியும்
உடலுறவு கொண்டும்வாழ்தல்
உயிரினம் அனைத்துக்கும் பொதுவான செயலாகும்
உண்மைபொய் நன்மைதீமை
கண்டுமன உணர்வினால் பகுத்தறிந் துயர்வான
கருத்துகள் இலட்சியங்கள்
கடைப்பிடித் திடுபவர் மக்கள்மற் றேஜனயோர்
கடைமாக்க எாவரென்று
கொண்டுசான் ரேருவகுத் திடுவரிஃ துணர்ந்துநாம்
கொள்கையில் உயர்ந்தவர்களாய்
குவலயத் தினிலெந்த உயிருக்கும் பொல்லாங்கு
குறியாது வாழுஅருள்வாய்
பண்புடைய நல்லவர்கள் சிந்தனைத் தெளிவுடைய
பருவவா விபர்மங்கையர்
பயிலும்விச வத்தனைப் பதியிலமர் ஜயனே
பாலச்ண முகக்கடவுளே.

(அ ..ரை) குவலயம் - பூமி; குறியாது - என்னுது

-9

அங்கினைந் தினையெனும் அகப்பொரு ஸிலக்கணம்
அதற்குண்மை உரையாதென
அன்றுசங் கப்புலவர் நாற்பத்தொன் பதுபேரும்
அவதியறு போதிலன்னர்
முன்பொரு குழந்தையாய் மோனியாய் விழுநீர்
முகிழ்க்கின்ற அன்புநிலையே

முடிந்தமெய் யுகாயெனச் சொல்லா துணர்த்தினுய்
 முனிவர்நால் வருக்கு முன்னேள்
 தென் திசை யமர்ந்துகல் லாலமர நிழவிலே
 சீர்ஞான பாதமதனைச்
 சிவபிரசன் எத்திறம் உணர்த்தினுர் நீயுமத்
 திறத்தினில் உணர்த்தலாலே
 தென்பா வுகந்தாடும் பரமசிவன் நீயெனத்
 தெளிந்திடச் செய்தாய் ஜயா
 செல்வவிச வத்தனைப் பதியமரும் ஜயனே
 செய்யனே முருகையனே.

4 விசவத்தனை முருகன் பிள்ளைத் தமிழ்

திருச்சிற்றம்பணம்
காப்பு

ஓன்றும் இரண்டுமாய் மூன்றுதொழில் நான்குமறை
ஒதுமைப் பூதமாரும்
உயரங்கம் யாவுக்கும் மூலகா ரணஞுமாய்
ஒமெனும் பிரணவத்தின்
நன்றான ரூபியாய் யாவற்றி னுங்கலந்
துடனுகி வேறுமாய்
நடனகண பதியுபய மலரடிகள் போற்றியெந்
நானும் துதித்திடுவனே
மன்றுடி யுமைசுதன் சரவண பவன்குறவர்
மகள் தெய்வ யானையிவரை
மருவுமிகு புறமுங்கொண் டகிலமும் ஆக்கியும்
மாற்றியும் காத்தருஞ்வோன்
குன்றுதோ ரூடுவோன் விசவக் தனைத்தலம்
குடிகொண் டிருக்குமெங்கள்
குமரனை முத்துக்குமாரனைப் பரவுமென்
குழந்தைத் தமிழ்தழையவே.

(அ...ரை) ஓன்றுய் - பரமசிவமாய்; இரண்டுமாய் - சிவமும் சக்தியுமாய்;
மூன்றுதொழில் - படைப்பு, காப்பு, அழிப்பு; ஐம்பூதம் - நிலம், நீர், தீ,
காற்று, ஆகாசம்; அரூம் உயரங்கம்- சிட்சை, வியாகரணம், நிருத்தம்,
சோதிடம், கற்பம், சந்தோஷ இதி.

காப்புப் பருவம்
திருமால்

பொன்மகள் மார்பிலும் புவிமகள் புயத்திலும்
பொருந்திட அனந்தசயனம்
புரிபவன், உலகுயிர் புரப்பவன், படைத்திடும்
பொறுப்பினுக் குரியபிரமன்

தன்னையும் பெற்றவன், பாரதப் போரினில்
 தருமவழி நின்ற சிவர்ச்
 சார்ந்தவ னயதிரு மால்பாத கமலமென்
 தலைமிசைக் குடுவேனே
 அன்னையுமை யம்மையும் அப்பனும் அங்கையில்
 அன்புடன் அணைத்துமிக்க
 ஶீர்வமுடன் உச்சிமோந் தகமகிழும் மைந்தனை
 அறு முகக் கந்தவேளை
 நன்குயர் சருக்களால் பழமுதிர் சோலையென
 நவிலும் திருத்தலமெனும்
 நல்லவிச வத்தனைப் பதியில் முருகையைன
 நயந்தனிது காக்கவெனவே.

(அ...ரை விளக்கப்) குழந்தை முருகனுக்கு எவ்வித தீங்கும் நேராத
 வண்ணம் திருமாலை முதலி ல வேண்டுகின்றார் மரபு அதுவாதவின்.
 குழந்தை பிறந்த 3 ஆம் மாசத்திற்கு இப்பருவம் உரியது. பொன்
 மகள் - மகாலக்துமி; அந்தன் - திருமாலின் படுக்கை. வானுற ஒங்கிய
 மரங்கள் சோலையாகச் செறிந்து இருத்தலால் இத்தலம் பழமுதிர்
 சோலை என்று பெயர் குட்டப்பட்டது. - I

சிவபெருமான்

திருமால் தருநன் மக்களொனும்
 தெய்வப் பிடியும் குறமின் னும்
 சேரும் கடவுள்; பன்னிரண்டு
 திருத்தோட் கடவுள்; மயிற்கடவுள்
 கருணை கரச்சன் முகக்கடவுள்
 கந்தக் கடவுள் திருவருளில்
 கணிந்த விசாத் தனைத்தலத்துக்
 கைவேற் கடவுள் தனைக்காக்க
 ஒருமா தொருபால் ஒளிர் முடியில்
 ஒருமா தனைக்கொண் டெரிதழுலும்
 உடுக்கும் ஏந்து திருக்கரங்கள்
 உடையா னகிப் பொற்சபையில்

அருமா நடன மிடும்பெருமான்
அன்புப் பெருமான் சிவபெருமான்
ஆஸ் அமிர்தாக் கியபெருமான்
அடிகள் போற்றி வேண்டுவனே;

(அ...ரை விளக்கம்) திருமாவின் வலது கண்ணிலிருந்து வள்ளியமையும், இடது கண்ணிலிருந்து தெய்வ யானை அம்மையும் தோன்றினர். அவர்கள் வளர்ந்து மங்கைப்பெருவும் அடைந்து கந்தக்கடவுளையே தமக்குத் கணவராகப் பெறத் தவஞ் செய்து அவ்வாறு பெற்றனர். -2

உழையம்மையார்

காஞ்சிக் கம்பை யாற்றினது
கரையில் இவிங்கம் தாபித்துக்
காத ளாகிக் கசிந்துருகிக்
கண்ணீர் மல்கிப் பூசித்து
வாஞ்சை யுடன் முப் பத்திரண்டு
வகையாம் அறமும் வளர்த்துலகு
வாழ வைத்த உழையம்மை
மலர்த்தாள் போற்றி ஏத்துவனே
தீஞ்சு வைத்தே ஞெடுதினைமா
சிற்றூர் வள்ளி கைப்பிடித்துத்
தீற்ற உவக்கும் மோகணையெம்
செல்வ விசவத் தனைத்தலத்து
நாஞ்சு வைக்கும் ஆரமுதை
நறிய தேனைச் தீம்பாலை
நனிர்தண் தமிழழச் செவ்வேளை
நயந்து தாயே காத்திடென்றே.

(அ...ரை விளக்கம்) வாஞ்சை - மிக்கவிரும்பும்; சிற் றார் - வள்ளியம் மையை வளர்த்த வேடர்களீர குடியிருப்பு; உழையம்மையார் காஞ்சி புரத்தில் கம்பையாற்றங்கரையில் மணலால் சிவவிங்கம் தாபித்து வழிபட்டவர். 32 தருமங்கள் செய்தவர். -3

விநாயகப் பெருமான்

எவரிலிப் பிரபஞ்சம் எல்லாம் வெளிப்படும்,
 இடர்களைல் ஸாம்ரவர் தம்
 இன்னருளி ஞவிரவி முன்பனி போல்விரைவில்
 ஏகிடும், கடவுளர்க்கும்
 எவர்கரும் யாவையும் நிறைவேற்றி யருளவார்,
 எவர்யாவு மாயிருப்பார்;
 எவர்யா வினுக்குமே காரணம் ஆகுவார்;
 எவர்பரம சிவனுமாவார்;
 அவரைவிச வத்தனையில் அற்புத விநாயகரை
 அடிபணிந் தேத்துவேனே
 அயலிலே விளைபுலம் அந்தனர் வதிவிடம்
 அழகுமிகு நந்தனவனம்
 நவம்மிகு சிறீமுருகன் நிலையம் நா ணயசங்கம்
 நறும் அன்ன தான நிலையம்
 நலம்பெருகு விசவத் தனைப்பதியிற் கந்தரை
 நயந்துகாத் தருள்களனவே

அ.....ஏர) இரவி - குரியன், எவர்யாவுமாய் இருப்பார் - காண்பவன்
 காட்சிப்பொருள், காட்சி, கண் எல்லாமாக எம் பெருமானே
 யுள்ளார்.

-4

வைரவப் பெருமான்

அழிக்கும் உருத்திரன் சிவனிலும் அனந்ததயும்
 ஆக்கிடும் யான்பெரிய னென் (ரு)
 அகங்கரித் துச்சிவனை மதியாத பிரமனும்
 அமரரும் நடுநடுங்கத்
 தெழுத்துப் பயங்கர உருக்கொண்டு பிரமனது
 சிரமொன்று திருகிமற்றைத்
 தேவரை யடித்தருள் பாலித்த வைரவர்
 திருப்பதம் போற்றுவேனே
 குளித்துப் பகல்சந்தி யாகால வேளைகளில்
 கும்பிடும் அடியார் கணில்

சூசுவர்; வழிபாடு மாசுபடும் என்றுள்ள
 கொண்டுவிண் ஞேர்கள் தெய்வ
 எழிந்சியறு விசுவத் தனித்தலம் யாமத்தில்
 ஏகியைந் தருவின் மலர்கள்
 இறைத்துத் துதிக்க அருள் தம்பிதிரு முருகனை
 இனிதுபே ஞூக என்னவே.

(அ...ரை விளக்கம்) அகங்காரங் கொண்ட பிரமதேவர் பரமசிவனை
 மதியாது நின்தை செய்தார். அவருடைய அகந்தையைப் போக்கி
 நல்லறிவுண்டாக்க வைரவப் பெருமான் பரமசிவனுரின் இதயத்தினி
 டமாக தோன்றினார். பிரமனது 5 தலைகளில் உச்சித்தலையை நகத்
 தாற் கிள்ளியெறிந்தார். தெழித்து - ஆரவாரஞ் செய்து. எழிறி -
 அழகுக்கோலம்.

-5

தூர்க்கை யம்மன்

வீர வாகு தேவ ராதி யாமி கைகத் தொண்பது
 வீரரோடும் எண்ணில் வெள்ளம் டுத சேளை சூழுவே
 தேவிவர்ந்து ஞான வேலும் திவ்ய அஸ்திரங்களும்
 தேவந்தெடுத்துப் போர்க்களத்துட் சென்று சூரபன்மனும்
 நேர லாணைச் சாம பேத தான் தண்ட நெறிகளின்
 நேரை திர்ந்து தோகை சேவலாக்கி யாண்ட விசுவையில்
 தீரக்கந்த வேளோக் காக்கத் தெல்லிப் பழையில் துர்க்
 (கையை
 சேவித் தினிய பாதம் கண்ணிற் சேர்த்துத் தாழ்ந்து
 (வேண்டுவாம்.

(அ...ரை) விசுவை - விசுவத்தனை (மதுஉ)

-6

நாமகள்

இனிய தெய்வக் கவிதை பாடும் புலவர் நாவில் எழில்
 (மிக
 இயைந்த சிற்பம் ஒவி யங்கள் இயற்றும் கலைஞர்
 (கைகளில்
 மனித நீதி யுடைய அறிஞர் மனதில் இசையில் தாமரை
 மலரில் வதியும் வாணி பாதம் வழுத்தி நானும்
 (வேண்டுவாம்

தனத ணக்தந் தனமென் ரூடி மயிலி லேறித் தரணியைத்
தாங்கும் கந்த சாமி யாரை விசவத் தனையில் தங்கியே
புனித வள்ளி தேவ சேனை புறமி ரண்டும் சார்ந்திடப்
பொலிய வீற்றிருக்கு மெங்கள் பொன்னைக் காக்க

(என்னவே -7

சத்த மாதர், முப்பத்து முக்கோடி தேவர்
காளியபி ராமிவா ராகிநா ராயணி

கெளமாரி இந்திராணி
கருணைமிகு மகேசுவரி எனவுலகு காத்திடும்

காந்தசக் திகளாகிய

ஏழுதவ மாதரையும் இருமருத் துவருடன்
எட்டுவசு பதினெண் ரென

எண் ஞும் உருத்திரர்கள் நாரா நு சூரியர்கள்
என் ருகை லாசபதியைச்

குழவுறு முப்பத்து முக்கோடி தேவரையும்

தோத்தரித் தடிதொழுவனே

தோகைமயில் வாகனன் வெற்றிவடி வேலவங்
துவசவா ரணமுடையவள்

வாழையடி வாழையாய் வருமதியர் குழவாழு
வான் கருணை செய்யுமிவள்ளஸ்

வயங்குபொழில் விசவத் தனைத்தலம் சேருமுகம
மைந்தனைக் காக்கவனவே.

(அ...ரை) துவசவாரணம் - சேவற்கொடியோன்,

சப்தமாதர் = காளி, அபிராமி, வாராகி, நாராயணி, கெளமாரி, இந்திராணி மகேசுவரி என்போர்.

முப்பத்து மூன்று கோடிதேவர் = 2 மருத்துவர், 8 வசக்கள் 11 உருத் திரர்கள், 12 சூரியர்கள்.

-8

சமயகுரவர், சந்தானகுரவர் சண்டேசுவரர்.
செந்தமிழ் வேதமாம் தேவார வாசகச் சிவதோத்

(திரங்கள் தந்த

திருஞான சம்பந்தர் நாவேந்தர் சுந்தரர் திருவாத
(ஒரரோடு

அருளமுத வள்ளாம்

சந்தான குரவராய்ச் சாத்திரங்கள் தந்த சால்புடைய
(நால் வரை விதி
தவறாது செய்யுமிறை வழிபாட்டின் பேறுதரு சண்டே
(சுரக்கடவுளை
வந்தனே செய்குவேன் விசுவத் தனித்தலம் வதிந்தெழுமை
(வாழ்வித்திடும்
மங்கையுமை மைந்தனைச் செந்திலுறு கந்தனை
(மயில்வாகனக்கடவுளைப்
பந்தம் அறுத்தின்ப வீட்டுருளும் ஞானகுரு பரஜனயை
(கரணிலவலைப்
பண்ணீர் கரத்தனைப் பாங்கராய்ச் சூழ்ந்தினிது பாதுகாத்
(தருள்கவனவே,

(அ...ரை) செந்தமிழ் வேதம் = தேவாரம், திருவாசகம்
சைவசாத்திரங்கள் 14 = சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார்.
நஞ்சவிடுதாது, வினாவெண்பா, திருக்களிற்றுப்படியார், இருபா இருபங்கு
உண்மைவிளக்கம், திருவுந்தியார், சங்கறப்பநிராகரணம், போற்றிப்பங்கு
ரெடை, திருவருட்பயன், கொடிக்கவி, சிவப்பிரகாசம், உண்மைநெறி
விளக்கம்,

இவற்றையருளிய சந்தான குரவர்கள் - மறைஞானசம்பந்தர்
அருணந்திசிவாச்சாரியார், மெய்கண்டதேவர் உமாபதிசிவம்.

9-

ரணைய கடவுளர்

சிவனருட் கட்டளைப் படிசிருட் டித்திடும்
திசைமுகனை அமர்கோனத்
திருமகளை ஜியப்ப சாமியை உயிர்கள்முள்
செய்வினைப் பயனை முறையாய்
அவரவர் அனுபவித் திட அளந் தூட்டி நன் (கு)
அருள்நவக் கிரக மாரை
ஆராத காதலொடு பாதமலர் முடிமிகை
அணிந்தினிது போற்று வேனே
பவமிகுங் கலியுகக் கண்கண்ட தெய்வமருள்
பாலிக்கும் குமர மூர்த்தி

பச்சைமயில் வாகனன் வெற்றிவடி வேலவன்
 கைந்தமிழிப் புலவ ரேறு
 புவணமெல் லாமீன்ற சிவகாமி திருமகன்
 பொய்யில்புல வர்க்கி னியவன்
 புனிதவிச வத்தனையில் ஜியனைச் சேவித்துப்
 புடைகுழிந்து காக்க எனவே.

2. செங்கிரைப் பருவம்

தேவர்கள் அசுரரால் தாமபடுந் துயரினைத்
 தீர்த்தருளு மாறுவேண்டச்
 சிவபிரான் கருணையால் மூவிரு முகத்துமுறு
 திருநுதற் கண்களிடமாய்
 மேவுபொறி ஆறினையும் அனலனும் அனிலனும்
 வேண்டிவான் கங்கைநதியில்
 விடஅவைகள் சரவணம் எய்திலூ விருமுகம்
 விளங்குமோர் உருவதாக
 ஆவலொடு விண்மகளிர் பாலருத் திடவந்த
 அமையத்தில் ஆறுவடிவாய்
 அம்மையுமை தழுவுதலும் ஆறுமுகம் ஒருமேனி
 ஆயகந் தக்கடவுளே
 சேவகா விசவத் தனைத்தங்க் காவலா
 செங்கிரை யாடியருளே
 திருமுருக குமரகுரு பரசரவ ஞனந்த
 செங்கிரை யாடியருளே.

(விளக்கம்) குழந்தை ஒருகாலை முடக்கி, மற்றைக் காலை நீட்டி, இரண்டு கைகளையும் தரையில் ஊன்றி, தலையை நிமிர்த்தி, முகம் அசைத்தாடும் பருவம் செங்கிரைப்பருவம் எனப்படும். இந்தப் பருவத் தில் குழந்தை தன் முன் நிற்போரை ஆவலுடன் பார்க்கும். அப் போது அசையும் முக அசைவுகளைச் சாதகமாகக் கொண்டு, தாயாரும் பிறரும் பல பல கேள்விகளைக் கேட்பர். குழந்தையின் முத அசைவுகள் தங்கள் கேள்விகளுக்கான விடைகளாகச் சொல்லி மகிழ்வர். செங்கிரையாடுதல் – செவ்விய மழிலைச் சொற்களைப் பேசிஆடுதல். கிரை – சொல். பிள்ளைத் தயிழ்ப் பிரபந்த இலக்கணப்படி இப்பு தழந்தை பிறந்த ஐந்தாம் மாதத்தில் நிகழுதற் குறியது.

(அ...ரை) அஸலன் – ஆக்கிளி தேவன்; அ-விலன் - வாயு. விண்மகளிர் – கார்த்திஷப் பெண்கள்.

பொன்னிகரும் மாந்தளிர்ச் செம்மேனி யொருபுறம்
 புரட்டியு சாலையின்மேல்
 புதையாத ரத்தினை யமர்த்திக் கரங்களிரு
 புறத்தினும் மெல்லன்றி
 இன்முகம் மேலெடுத் திருபதமும் மெல்லன
 எடுத்தும் மடித் துழுன்றி
 எழிலுறும் கதைகளும் கற்பனைகளும் விரவ
 இனிமையொடு தாயர்கேட்கும்
 பன்னய விடுப்புகட் கேற்றபதில் சாற்றிடும்
 பாவணயில் முகமசைத்துப்
 பணிவிட்டசெய் வாருளங் குளிரவைக் கின்றசிவ
 பாலனே மேதினிபுகழ்
 சின்மயா னந்தவிச வத்தனைக் கந்தரே
 செங்கீரை யாடியருளே.
 திருமுருக குமரகுரு பரசரவ ணனந்த
 செங்கீரை யாடியருளே.

(அ . ரை) சாலை = குழந்தையைக் கிடத்துவதற்கு விரிக்கப்படும் தீவித்துண்டு. உதரம் = வயிறு. பல+நய = பன்னய. விடுப்பு = ஒருவர் தமது மகிழ்ச்சி வெளிப்பாட்டுக்காகப் பிறரிடம் வலிந்து துருவிக் கூருவிக் கேட்பவை. மேதினி - பூழி - 2

மருக்கொழுந் தின்மணம் கமழும் வாய் நீர்வடிய
 (மங்கையுமை மடியமர்ந்தும்
 வயிற்றினில் இடித்தும் உதைத்தும் அவர்த்துகிலை
 (மாசுசெய் திறைவர்மார்பில்
 பொருக்கெனக் குதித்துத் ததிங்கிணத் தொம்மெனப்
 (பழுதிபட நடனமாடிப்
 புயக்தினில் ஏறிச்சடைக்கா டிமுத்துப்
 (புளிதமந் தாரைகொன்றை
 எருக்கறுகு முதலான மலர்பத் திரங்களை
 (எடுத்துச் சிறைத்துவாயின்

எச்சிலொடு கங்கைநீர் மொண்டிறையர் கையினில் எரிதழல்
 (அவித்து மேலும்)
 செருக்கிக் குறும்புசெயும் விசவத் தனைக்குரவ
 (செங்கீரை யாடியருளே
 திருமுருக குமரகுரு பரசரவ ணைந்த
 (செங்கீரை யாடியருளே.

(அ...ரை) கந்தக் குழந்தையின் வாயில் வடியும்நீர் (வீணீர்) மருக்
 கொழுந்து வாசனை கமழுவது. மாசுசெய்து - அழுக்குப்படுத்தி, பொருக்
 கென - விரைவாக. குறும்பு - குழந்தையின் துட்டச் செயல். -3

அன்பினில் விளைந்தனம் அமிர்தமே உன்னுலும்
 (ஆகாத தெதுவுமளேதோ ?
 ஆருளைத் தீண்டியவர்? யாரேனும் தீண்டவுன்
 (அருகும் வரத்துணிவரோ ?
 நின்பிதாவோ பரம ஈசுவரன் அன்ளையோ
 (நினைக்கவும் சொலவு மெட்டா
 நிர்மலா தேவிநின் அண்ணன்மா ஏக்குலகில்
 (நிகரான பேருமூளரோ?
 என்னகுறை எங்கள் துரை அழுவதேன் என்று மிக
 (இதமாக அன்ளைமார்கள்
 எடுத்துச்சி மோந்துகண் ஞீர்த்துடைத் தாதாவின்
 (இனிய பல கததகள் பேசித்
 தென்னு எனக்குளிரும் விசவத் தனைக்குரவ
 (செங்கீரை யாடியருளே
 திருமுருக குமரகுரு பரசரவ ணைந்த
 (செங்கீரை யாடியருளே.

(அ...ரை) இதமாக - இனிமையாக, தென்னு என = தென்னுடைய
 சிவனே தென் பாண்டி நாட்டானே என்று கூற, குளிரும் - மனம்
 மதிழும். -4

தந்தையோ கவுரியோரு பாங்கிலும் கங்கையைத்
 (தலையிலும் தாங்கியுள்ளார் ;
 தாய்மாமன் செந்திருவை யன்று நில மகளையும்
 தழுவியும் கோகுலத்துச்

சந்தமட வார்பலரை அண்டிமிகு சாகசச்
 சால்லாப லீலைபுரிவார்;
 சார்ந்தமைத் துனங்கென நான்முகந் நாவிற்
 (சரஸ்வதி நிதஞ்சுவைப்பான்;
 நுந்தமர் போல்தேவ சேஜையை மணந்துபிரை
 (நுதல்கயல் விழிமின் நிகரும்
 நுண்ணிகடச் சீர்வள் வி முன்குமர ஞப்பின்பு
 (முதுதுறவி யாகியன் னள்
 சிந்ததயைக் கவர்ந்தவிச வத்தஜையில் மோகனே
 (செங்கீரை யாடியருளே
 திருமுருக குமரகுரு பரசரவ ஞனந்த
 (செங்கீரை யாடியருளே.

(அ...ரை) பாங்கு - பாகத்தில். சந்தமடவார் - அழகிய கன்னியர், பிறை போலும் நுதல் கயல் போலும் விழி, மின்னல் போலும் இடை-எனக் கூட்டுக. -5

பெருவிரல் சுவைத்தமுதம் ஊறும்நின் வாயிதழ்கள்
 (பிதுங்கிப் புலர்ந்திடாமல்)
 பேசுதிரு நாத்தளர்ந் துலராமல் கண்கள்நீர்
 (பெருகிச் சிவந்திடாமல்)
 பொருமிப் புலம்பாமல் குறுவியர்வை சிந்திநின்
 (பொன்மேனி கருகிடாமல்)
 பொட்டழகு குலையாமஸ் தொட்டிலில் உதைந்துநின்
 (பொன்னடிகள் நோவருமல்)
 உருமாறி எண்ணிலா யோனிகளின் வாய்ப்பட்
 (டுதித்தும் மறைந்துமடியேன்)
 ஊசலா டாமல்நின் பாதத்தொர் தூசியாய்
 (உருக்கொண் டிருக்கஅருளித்)
 திருமேவு விசவத் தணைப்பதிக் குரவனே
 (செங்கீரை யாடியருளே)
 திருமுருக குமரகுரு பரசரவ ஞனந்த
 (செங்கீரை யாடிபருளே)

(அ...ரை) உருமாதி - வடிவங்கள் வேறு வேறு, யோனிகள் - பிறவிகள், உதித்தும் மறைந்தும் - பிறந்தும் இறந்தும். 6

பங்குணிப் பரணியிற் கொடியேற்ற நாள்தொட்டுப்
பகர்உத் தரம்பொருந்தும்
பெளர்ணினமத் தீர்த்தநாள் வரையுள்ள திருவிழா
பதினெண்ணும் பத்திவேகம்
பொங்கநன் மகளிரும் ஆடவரும் ஆசார
புனிதராய் நினதுதிருமுன்
போந்துநின் பூசையரு ஞருநன்கு தரிசித்துப்
பூரித்துமுன் நினைந்த
தங்கம் பொருள்போகம் வேண்டவில் ராயடித்
தாமரைக் கண்புவேண்டத்
தண்ணொளி புரிந்துபல் பேறும்மன நிறைவுமவர்
தாம்பெற்று வாழ அருஞும்
செங்கைவடி வேலனே விசவத் தனைக்குரவ
செங்கீரை யாடியருளே
திருமுருக குமரகுரு பரசரவ ஞைந்த
செங்கீரை யாடியருளே.

(விளக்கம்) விசவத்தனைத்தலத்து வருடாந்தப் பெருந்திருவிழாக்கள் பங்குணி மாதம் பரணிநாட்ட கொடியேற்றத்துடன் தொடரும். தீர்த்த விழா உத்தரமும் பூரணையும் பொருந்தும் நாளில் வரும், ஆண்களும், பெண்களும் குறித்த பதினெடு நாளும் என்னென்னவோ பேறுகளை நேர்ந்து விரதம் காப்பர். கடைசி நாளில் தாங்கள் நேர்ந்த பேறுகளை வேண்டமறந்து பெருமானிடத்துப் பேரன்பு பூணுதலையே வேண்டுவர். “யாஅம் இரப்பவை,

பொன்னும் பொருளும் போகமும் அன்று
நின்பால் அன்பும் அருளும் அறமும்” என்பது பரிபாடல் -7
குறையாமல் நாடோறு மாயிரந் தாமரைகள்
கொண்டதிரு மாலுக்கு நாளொன்றில் மலரொன்று
குறைதலும் தளர்ந்து பின்பு

நறையார் ந்த நன்மலர் சண்ணென் ருணர் ந்துதன்
 (நயனமதிடந்து நிறைவாய்
 நன்குதவ மாற்றுதலின் அவர்க்கினிய சக்கர
 'நயன்படை கொடுத்தருளிய
 பிறையார் சடாமுடிச் சிவபிரான் அருளுருப்
 (பெற்றகரு ஞனந்தனே
 பேதையேம் மேலும் பிறந்திறந் துழலவரு
 (பிரபஞ்ச மாயை என்னும்
 சிறையாழ வையாதுன் சேவடியில் வைத்தருளிச்
 (செங்கீர யாடியருளே
 திருமருவு விசவத் தனைப்பதியில் முருகனே
 (செங்கீர யாடியருளே:

(விளக்கம்) மகா விட்டுனுவானவர் நாள் தோறும் ஆய்ரம் தாம
 ரைப்பூக்களால் பரமசிவனை வழிபடும் நியமம் மேற்கொண்டிருந்
 தார். ஒரு நாள் ஆயிரத்துக்கு ஒரு பூ குறையலாயிற்று. அந்தச்
 சோதனை வேளையில் தமது கண்ணேயே தாமரப்பூவாக மதித்து
 அதனை இடந்து பூசை செய்ததன் பேருகச் சக்கராயுதத்தைப்
 பரமசிவனிடம் பெற்றார்.

-8

தேவரும் மூவரும் மாதவத் தோர்களும்
 (சேவிக்கும் செல்வமாய
 திருவடித் தாமரைகள் பாவிதேயம் வன்மனத்
 (தெறுகருங் கல்லிலுறுமேல்
 நோவூடுக் குங்கொலே கொப்புளிக் குங்கோலோ
 (நோக்கஅரு வருக்குங்கொலோ
 நும்பவள வாய்திறந் தஞ்சேளென் ரேருகரை
 (நுவளின் முத் துதிருங்கொலோ
 பாவியேன் பற்றுவே றின்றியுன் பாதமே
 (பற்றினேன் இனியுமருளைப்
 பாவிப்ப தற்குப் பாழுகஞ் செய்விரேல்
 (பாரினில் வாழுகில்லேன்

சேவிக்கும் மெய்யடியர் வேண்டுவன யாவையும்
 (திறமறிந்தருள் வள்ளலே
 திருமருவு விசவத் தனிப்பதியில் முருகனே
 (செங்கீரை யாடியருளே

(அ..ரை) முவர் - பிரமா, விட்டுனு, உருத்திரன், வன்மனத் தெறு
 கருங்கல்லு - நெஞ்சக்கனகல்லு என்றார் அருணகிரியார். நுவலின்
 - கூறினால், வாழகில்லேன் - உயிர் வாழ்மாட்டேன், -9

இதயதா கங்கொண்டு தமிழ்சைவ மென்றுதம்
 (இறுதிமுச்சள்ள வரையும்
 இடைவிடாப் பணிசெய்த ஆறுமுக நாவலர்
 (ஏந்தல்சேர் இராமநாதர்
 புதுவ மபொலி யோகர் சுவாமிகள் வடலூரில்
 (பொதுநிலையம் அருள்வள்ளலார்
 புண்ணியர்கள் எண்ணிலா அடியவர்க் கருளியமை
 (போன்றிந்த உலக வாழ்வில்
 கதியுன்னை யன்றிவே நில்லாத கல்நெஞ்சக்
 (கயவராம் எங்களுக்கும்
 கட்டறுத் தருள்செயத் திருவளம் உண்டுகொல்
 (கன்னல்போற் செந்தெநல்
 பதியெனும் விசவத் தனித்தலம் அமர் முருக
 (செங்கீரை யாடியருளே
 பாலிப்பான் அருளென்று செங்கீரை யாடியருள்
 (செங்கீரை யாடியருளே.

அ..ரை) கட்டறுத்து - மும்மலப் பிணியை ஒழித்து.

-10

3. தாலப் பருவம்

துய்யசிவ பூசையில் வழுவிய தொளாயிரத்
 தொண்ணுற்றெருன்பது பேரையும்
 தொகுமிருட் குகைவைத்த பூதமாம் கற்கிமுகி
 தோலாநக் கீரங்கும்
 பொய்கையின் கரையிலே சிவபூசை செய்கையில்
 புலன்வழி மனஞ்செல்லவே
 புன்கண்மிகு சிறையிட்ட வேளையில் ஆங்குமுன்
 போந்திருந் தோர்களெல்லாம்
 'ஐயகோ உன்னுடன் ஆயிரவ ராயினேம்
 அறைந் துணுங் பூதமினியென் (ரு)
 அலறநக் கீர்முரு காற்றுப் பட்டபாட
 அக்கணம் வேலை யேவி
 செய்யனே பூதங்கொன் றஜைவர்க்கும் அருள்செய்த
 தீரனே தாலோதாலோ
 செல்வவிச வத்தணத் தெய்வமே சண்முகா
 செய்யனே தாலோ தாலோ.

(ஆ...ரை - விளக்கம்) தால் = நாக்கு. குழந்தையைத் தொட்டிலிற்
 கிடத்தி, நாவசைத்துப் பாடிச் சீராட்டுதல் தாலப்பருவ நிகழ்க்கிழ-
 யாகும். தாயாரும் பிறரும் பாடும் இனிய இசையை - தாலாட்டைக்
 குழந்தை உற்றுக் கேட்கும் காலமாக ஏழாம் மாசம் இருக்கும்.
 துய்ய - பரிசுத்தமான, தோலாநக்கீரர் - நெற்றிக்கண்ணைக் காட்டிப்
 பயமுறுத்தினாலும் குற்றம் குற்றமே என்று பரமசிவனுடன் வாது
 செய்து தோல்வியுருத் தன்மானக் கவிஞர் நக்கீரர். புங்கண் - துங்பம்

அருணசிரி நாதரின் அஸ்கரம் அநுபுதி
 அருந்திருப் புகழுமிர்தம்

அருட்குமர குருபரர் வெண்பா பிள்ளை ததமிழ்
 அன்புநனி சொட்ட உள்ளம்
 உருசிடக் கவிஞர்பக மிக்குத்தர் ஒதுசெந்
 தூர்ப்பிள்ளை த தமிழ்தன்மானம்
 உடையநக் கீரனுர் தந்தமுரு காறுவட
 லூர்ராம லிங்காடிகள்
 தகுதுதிப் பாடங்கள் சுவைத்தஆர் வம்மிக்க
 தகைசால் நயப்பினுலே
 தமிழ்மணம் அறியாத பேதையேம் புன்சொழிகள்
 தமையுமேற் றுவகை கொள்ளும்
 அருள்வள்ள ஸேழுருக மூர்த்தியே சிவசிவா
 அறுமுகா தாலோதாலோ
 அரியவிச வத்தணச் செல்வமே சண்முகா
 அப்பனே தாலோதாலோ.

(அ...ரை விளக்கம்) குமரகுருபரர் ஐந்து வயது வரையும் வாய் பேச முடியாத ஊபைப்பிள்ளையாய் இருந்தார். அதனால் அவரது பெற்றேர் திருச்செந்தூர்முருகன் சந்திதியில் குழந்தையை இருக்கித் தாமருகிருந்து உண்ணுவிரதம் நோற்றனர். 39 நாள் அவ்வாறு நோற்ற பெற்றார் அடுத்தநாள் அருள் கிடைக்காவிடில் உயிர்விடுவதாக முடிவு செய்தி ருந்தனர். 40 ஆம் நாள்ல் அந்தக் குழந்தை “அம்மா ஜூயா” என தாய் தந்தையரை அழைக்கவும் உரையாடவும் முருகவேள் அருள் பாலித் தார். அப்போது குமரகுருபரர் கந்தர்களிலெண்டா பாடினார். பின்பு வைத்தீசுவரன் கோவிலுக்குச் சென்று முத்துக்குமரசுவாமி பிள்ளைத் தமிழ் பாடினார். வைணவசமயப் பிராமணராகிய பகழிக் கூத்தர் எந்த மருந்துக்கும் தீராத வயிற்றுவிவியால் வருந்தியவர். திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத் தமிழ் ஃாடி நோய் திரும் பேறு பெற்றார். .2

அருவாய் அன்பாய் அருளாய் விதியாய்
 அறிவாய் அமலமதாய்
 அற்புத சிற்பரபாய பரம்பொருள்
 ஆண்ம வருக்கங்கள்
 கருவாயப் பட்டுட ஒற்றுப் பாவாம்
 கர்மம் செய்தலினுல்

கரைகா ணதே பிறவிக் கடலிற்
கலங்கக் கருணையினுல்
சொருபம் விட்டுத் தடத்த மெய்தித்
துலங்கும் அருள்மிக்க
சோதி யுருவாய்ச் சுடரும் குழந்தைத்
தோற்றம் காட்டிடுவாய்
குருவே திருவார் விசவத் தனையில்
கோயில் கொண்டருஞம்
குமரா தாலோ குகனே தாலோ
தாலோ தாலேலோ.

(அ...நொ விளக்கம்) கருவாய்ப்பட்டு - தாயின் கருப்பத்தில் தங்கி ஹனரிலான் குணங்குறியிலான் செயலிலான் உரைக்கும் பேரிலான் ஒரு முன்னலான் பின்னிலான் பிறிதோர் சாரிலான்வரல் போக்கிலான் மேவிலான் தனக்கு நேரிலான்...” இது பரமசிவத்தின் சொருப நிலை. இந்த நிலையில் சும்மா இருக்கும் இறைவன், ஆன்மாக்கள் தம் முன்னை விணப்பயனைப்படும் வேதனைகளைக் கண்டு இருங்குகின்றன. அவற்றுக்குக் கருணைபுரிவதற்காக, ஊரும் பேரும் குணமும் குறியும் கொண்ட தடத்த நிலையைப் பொருந்துகின்றன. 3

வாசு தேவர் தேவகிக்கு
மகனு யுதித்துக் கோபியரின்
மஜையில் வாழ்ந்து கண்ணியர்கள்
வாவிக் கரையில் உரிந்துவைத்த
தூசு கவர் ந்து குருந்தேறத்
துறைக்கு மீண்டோர் வெறுமுடவில்
துலங்கும் மார்பும் அரையுங்கைத்
துணையால் மறைத்துத் தூசிரப்பப்
பேசி வம்பு பண்ணக்கை
பிசைந்து தொடரப் பசுநிறையின்
பின்னே சென்று குழவிசைத்துப்
பெரிய குறும்பு பலசெய்த

ஆசை யம்மான் மாயவரின்

அன்பு மருகன் அலவோந்

அழகார் விசவத் தனியமரும்

அரசே தாலோ தாலேலோ.

(அ...ரை விளக்கம்) திருமால் கண்ணாக அவதார மெடுத்தார். தந்தை வாக்தேவர். தாயார் தேவகி. தாயுடன் பிறந்த கம்சன் என் பவன் தேவகி வயிற்றில் பிறக்கும் பிள்ளையால் தனக்கு மரணம் நேரும் என்ற சோதிடன் உரையைக் கேட்டு அந்த அம்மை பெற்ற பிள்ளைகளையெல்லாம் அவ்வப்போதே கொன்றூருத்தான். கண்ண னுக்கும் அந்தக்கதி நேராமல் வாக்தேவர் அவன் பிறந்த அன்றிரவே அவனை எடுத்துச் சென்று ஆயர்பாயிலுள்ள நந்தகோபன் மனையில் ஒளித்து வைத்தனர். ஆயர் சேரியில் கண்ணன் செய்த குறும்புச் செயல்கள் ஈண்டுக் கூறப்பட்டுள்ளன.

-4

நீங்கா அன்பின் நீராடி

நீறு மாடி அநுட்டான்

நியமம் முடித்துச் சுவாமிக்கு.

நெர்ந்த அர்ச்சனைப் பொருள்கள்
தாங்கி மகவைக் கையேந்தித்

தத்தம் மனைமா தகலராய்ச்

சௌவாசாரம் பேண்டியருந்

தவம்மேற் கொண்ட நன்மக்கள்

பாங்கில் சோமாஸ் கந்தரெனப்

பரிந்து போந்துன் சந்நிதியில்

பாடி யாடிப் புளகித்துப்

பரவ சத்தால் வீதிமுற்றும்

தேங்கும் மண்ணில் அங்கப்பிர

தெட்ச ணஞ்செய் திடுஞ்செய்வி

திகழும் விசவத் தனியமரும்

செல்வா தாலோ தாலேலோ.

(அ...ரை) நீங்கா அன்பு — இடைவிடாத அன்பு. கணவர் மகளைக் கையில் ஏந்தி மனைவியோடும் செல்லும் காட்சி சிவன் கந்தர் உமை கோலத்தை நினைவுட்டியவாறு.

-5

மெத்தென் நிசைந்து பரிமளிக்கும்
 மென்பட் டாடை விரித்த தன்மேல்
 மிக்க வாசம் உறும்ரூசா
 விளங்கும் நந்தி யாவர்த்தம்
 புத்தம் புதிய நறுமலர்கள்
 பொலியப் பரப்பிப் பணிநீரும்
 புனுகும் சொரிந்து சொகுசாகப்
 பொலிந்த இனிய பீடத்தில்
 நித்தம் பதியும் திருவடிகள்
 நீடும் குரோத மோகமுட்கள்
 நிறைந்த அழுக்குப் பரபரப்பு
 நீசத் தனங்கள் பொருந்து மென்றன்
 சித்தத் தினிலும் பதித்துச் சீர்
 திருத்தி மர்விச வத்தனையில்
 செல்வா தாலோ தாலேலோ
 சிவமே தாலோ தாலேலோ

(அ...ர) பரிமளிக்கும் - வாசனையும் குளிர்ச்சியும் கொள்ளும்

கந்தா முருகா கடம்பா குமரா
 தாலோ தாலேலோ
 கரு ஞ கரணே கார்த்தி கேயா
 தாலோ தாலேலோ
 எந்தாய் எல்லா உலகும் காட்பாய்
 தாலோ தாலேலோ
 எந்தப் பொழுதினும் எங்கள் துணையாய்
 இருப்பாய் தாலேலோ
 நந்தா விளக்கே நடுநாயகமே
 நற்றுணை வேறுளதோ
 சிந்தா மணியே தெவிட்டா அமிரதே
 தாலோ தாலேலோ
 திகழும் விசுவத் தனையெய் ஜியா
 செய்யா தாலேலோ

(அ...ரை) நந்தா — குறைதலில்லாத. சிந்தாமணி — நினைப்பவற்றை
யெல்லாம் கொடுக்கும் இரத்தினம்.

-7

அன்பே அஸ்பில் விளாந்த அமுதே
அமுதின் அருஞ்சூவையே
அறிவே அறிவின் நிறைவே யழகு
ததும்பும் பூரணமே
இன்பே இன்பின் உருவே திருவே
இறையே தாலேலோ
எங்கும் மேவி எல்லா மாகிய
எந்தாய் தாலேலோ
துன்பே யறியாச் சுடரே சுருதிப்
பொருளே தாலேலோ
தோலா மணியே முத்தே பொன்னே
தோன்றுத் துணையாயெயும்
தென்பாய் உள்ளாய் திருமால் மருதா
தாலோ தாலேலோ
திகழும் விசுவத் தனையெயும் ஜியா
செய்யா தாலேலோ.

(அ...ரை) சுருதி — வேதம். தோலாமணி — துளைக்கப்படாத முழு
இரத்தினம். தென்பாய் — பெலமாய்.

-8

ஆரூர் வேணியன் அம்பாள் கணபதி
ஆறு முகப்பெருமான்
அளைவரு மொருவர் பலபல பெயரால்
அடியார் போற்றுவரீ
நீறும் திருவைந் தெழுத்து மெங்கும்
நின்று நிலாவுகவே
நீசத் தனமும் கொலையும் புலையும்
நில்லா தாழுகவே

வேறு சமயக் கடவுளர் பலரும்
 வீவர் பிறந்துமுல்வர்
 விகற்பழும் முடிவும் தோற்றாமும் இல்லா
 விமலன் சிவனெனவே
 தேறித் தெளியச் செய்வாய் குருவே
 தாலோ தாலேலோ
 திகழும் விசுவத் தனியெம் ஜியா
 செய்யா தாலேலோ.

(அ...ரை) ஆரூர்வெணியன் — கங்கநதி தங்கும் சடையையுடைய
 பரமசிவன். உலக கருத்தாவாகிய பரமசிவனே பராசக்தியாக கணே
 சராக ஆறுமுசம் பெருமானாக உள்ளார். அல்லா என்றும் ஆண்டவர்
 என்றும் புத்தர் என்றும் இன்னும் பல பெயர்களாலும் வேறு
 சமயத்தவர் அழைப்பார். -9

அரஞ்சர் அநுளின் உருவே முருகா
 தாலோ தாலேலோ
 சிங்கர் பிண்வரும் ஆறிரு கரரே
 தாலோ தாலேலேர
 வரவே போக்கே இல்லா மணியே
 தாலோ தாலேலோ
 வள்ளிதெய் வாணியர் செல்வ மணைளா
 வரதா தாலேலோ
 குருவே யரடே குணமா மலையே
 குமரா தாலேலோ
 கோனே கலியுக வரதா முதல்வா
 தாலோ தாலேலோ
 திருமால் மருகா உமையாள் புதல்வா
 தாலோ தாலேலோ
 திகழும் விசுவத் தனியெம் கந்தா
 தாலோ தாலேலோ.

(அ...ரை) அநுளின் உரு — சக்தி வடிவம்.

4. சப்பாணிப் பருவம்

காஞ்சியம் பதியினீற் குமரகோட் டத்தருச்
 சகராய கச்சியப்பா
 கனவில்நீ திகடசக் ராமென்ற அருள்கரை
 காப்பாகச் கொண்டு தினமும்
 வாஞ்சையுடன் நூறுகவி செய்திரவில் நின்ஶிருமுன்
 மலர்க்காப்பு வைத்த பின்னர்
 மறுநாள் திருத்தங்கள் கண்டுநின் அருளார்ந்த
 மாண்புணர்ந் துருகியருசி
 நாஞ்சுவகச் கச்சிவ மணங்கமழு ஆக்சியநாள்
 நற்கந்த புராணத்தினை
 நடுநின் றாங்கேற்றி வைத்தநம் செந்தமிழு
 நாதனே மக்கள் வாழ்வில்
 தீஞ்சுவை பிறங்கிடச் சப்பாணி கொட்டியருள்
 சீர்விசவத் தனைத்தலத்து
 திநுமுருக சப்பாணி கொட்டியருள் சப்பாணி
 செவ்விதிற் கொட்டியருளே

(விளக்கம்) பாணி - கை. குழந்தை கையோடு கைகொட்டிக் குது
 களிக்கும் பருவம் சப்பாணிப்பருவம். இந்த குழந்தையின் 9ஆம்
 மாதத்தில் நிகழுதற்குரியது, குழந்தை தலை கால்களை முன் நீட்டிப்
 பாதமும் பாதமும் பொருந்த இருக்கு கொண்டு கை கொட்டுதல்
 இப்பருவ இயல்பு.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாருகிகுக் கந்தபுராணத்தைப் பாடும்படி
 ஆணையிட்டு அடிமெடுத்துக் கொடுத்ததோடு, தமது கைப்படத் திருத்
 தங்கள் செப்பங்களும் செப்தவர். கந்தபுராணத்தை அரங்கேற்றும்
 வேளையில் உண்டான தடையையும் நீக்சியருளியவர். - 1

மலைமகள் திருமகளை நோக்கியென் மக்கள் போல்
மைந்தர்நிற் குளரோ என

வயிறுவளர் சப்பாணி யாளையன் விபரித
வடிவடைய அறுமுகன்பொன்

சிலைகளென் ரெண்ணுவாய் காக்கையும் தன்குஞ்சு
சிறந்தபொன் குஞ்சிசன்னும் என்
செல்வமகன் மன்மதன் போலோருநன் மைந்தனுன்
சிந்தனையி ஹம்வருகிலான்.

நிலையிது பொருமையால் உன்சிவன் அவனுக்கு
நெருப்புவைத் தான்பிச்சைசூழன்
நித்தமும் ஏற்பவன் என்னமன் தின்னியுன்
நீளனை இருவரும்பேர்
அலைமோது மாறுவா திடக்கூக் குரல்காட்டும்
ஜியசப் பாணிகொட்டு
அழகுவளர் விசவத் தனைப்பதியில் அப்பனே
சப்பாணி சிகாட்டியருளே.

(அ...ரை) பொதுமக்களின் வாழ்வில் இடம் பெறும் போட்டி பொரு
மைப் பேச்சுக்கள் உமையம்மை - திருமகள் என்போருக்கிடையில் இடம்
பெறுவதாகப் புலவர் கற்பனையில் கூறுகின்றார்.

“உன் சிவன் அவனுக்கு நெருப்பு வைத்தான்” - காமதகனக் கதை.
யுக முடிவில் உலகங்களை விழுங்குவதால் திருமால் மன்தின்னியானார்.
வாமன வடிவில் மாபலியிடம் சென்று பின் விசவருபம் கொண்டதால்
நீளன் ஆனார்.

குலா யுதம்பாசக் கயிற்கிருடு நமன்தாதி
துரந்துவந் தெண்ணையனுகிச்
சுருக்கிட டிமுக்கின்ற பொழுதிலே சண்முகா
சூரசங் காரங்கான
வேளாயுதா என்று யானமழுத்திடவுமவ்
வேளையிற் புள்ளிமயிலில்

மீதிவர்ந் தினியகுஞ் சரிவளி புடைகுழி
வெற்றிவேல் ஏந்திமிக்க
கோலா கலத்துடன் வந்தருளி மறவியின்
கொடுமையை விலக்கி நினது
குஞ்சித பதத்தினில் துஞ்சவும் ஒருவரம்
குறித்தனன் சைவநிதி
சீலா சிறந்தவிச வத்தனைப் பதியினில்
செல்வாசப் பாணைகொட்டு
சிவகுமர அரிமருக குருபா சப்பாணி
சிருநக கொட்டியருளே.

(ஆ...ரே) அச்சங்கள் எல்லாவற்றிலும் மிகுந்த அச்சம் மரணபயம்.
மறவி நெந்த வேளையில் வருவானே என்று எவ்வகுகும் தெரியாது.
அவன் வரும் வேளையில் அவனுகடைய கெடுமையில் நின்றும் தம்மை
விலக்கித திருவடியில் சேர்த்தருஞ்சாறு புலவர் கந்தவேளிடம் சொல்லி
வைக்கின்றார்.

ஓளவயர்க் கன்றுகனி நல்க நா வல்மரம்
அலைத்துலுப் பியகரத்தால்
அதிபொய்யா மொழியார்க் கருஞ்சுரத் தினிழுண
வளித்தபொன் னங்கரத்தால்
திவ்விய மறைப்பொருள் தெரியாத திசைமுகன்
சிரசிற் புடைத்தகையால்
திருமால் இழந்தசக் கரங்கய முகவனைத்
திருகிமீட் டளித்தகையால்
தெவ்வரோடு தேவருக் காய்ப்பொருது பல்படைகள்
சிந்திய திருக்கரத்தால்
சிவசிவா சரவண புவான்றும் அடியவர்
சிந்தித்த பேருகளைம்

செவ்விதிஸ் அருள்கரடி தாற்கொட்டு சப்பாணி
செல்வவிச வத்தனையில்

திருமுருக சிவகுமர அரிமருக சப்பாணி
சீருறக் கொட்டியருளே.

(அ...ரை) கந் தவேள் திருக்கரம் அற்புதங்களும் அருள் விளைபாடல் களும் மிகுதியும் உடையது. அந்தக் கைளால் குழந்தைக் கந்தனைச் சப்பாணி கொட்டியருளுமாறு தாயரின் வாக்காகப் புலவர் வேண் தெல் செய்கின்றார். தெய்வர் - பக்கவராகிய அகரர். - 4

கல்கொண்டு பல்காஞ் எறிந்தசாக் கியருக்கும்
கசையடிசெய் மாறனுக்கும்

கண்ணிற் செருப்பிட்ட காலாலுதைத்திட்ட
காளத்தி வேடனுக்கும்

வில்கொண்டு கங்கைமதி கொண் நையைக் கொண்டமுடி
மேற்கினம் கொண்டடித்த

விசயனுக் குந்திரு வருள் செய்த சிவபிரான்
விழிகளின் உதித்தபொறியே

டில்கொண்டு பத்திரம் கொண்டுமலர் கொண்டுளைப்
பூசித்து முக்கணியுடன்

புக்கைவடை மோதகம் இளநீர் நிவேதித் துப்
போற்றிமைய் யன்பர் கேட்கும்

சொல்கொண்டு வேண் டுவன நல்குமவிச வத்தனைச்
சோதிவேல் ஏந்துகந்த

சுவாமியே சப்பாணி கொட்டியருள் சப்பாணி
சீருறக் கொட்டியருளே.

(அ...ரை) சிவலிங்கப் பெருமானுக்குக் கல்லால் எறிந்து வழிபட்ட பின் வரே உண்ணும் நியமம் உடையவராய்ச் சாக்கியர் என்ற நாயனார் இருந்தார், காளத்திநாதரிடம் அளவற்ற பக்தி வைத்த திண்ணனாரின் திண்பைச் சோதிக்க இறைவன் தமது திருமேனிக் கண்ணிவிருந்து இரத் தம் பெருகச் செய்தார், முதலாவது கண்ணை இடந்து அப்பிய திண்ணை மற்றைக் கண்ணை இடந்து இலக்குத் தவருது இருக்க, ஒருகாலைச் சிவலிங்கத்தின் நெற்றியில் வைத்து அப்பிய வேளையிலேயே கண்ண ப்பர் ஆனார். விசயனுக்கு அருளியது பாகபதாஸ்திரம் கொடுப்பதற்கு முன் என்க.

இன்ன நூங் கணிவகை இளநீர் எனப்பலவும்
 இலகுதலை வாழையிலையில்
 இதமாய்ப் படைத்தினிய தினைமா வுடன்தேன்
 இசையப் பிசைந்துதட்டிப்
 பின்னுருண் டெகளாய் அகல்விளக் குகளாய்ப்
 பிடித்துளம் உருசிநறுதெநம்
 பெய்துதிரி யிட்டுமா விளக்கேற்றிச் சீலமொடு
 பெண்ணினல் வார்நறுமணம்
 மன்னாது பத்திகரிப் பூரங் கொளுத் தித்தம்
 மனமநேர்ந்த பேறுகள்பெற
 வருகார்த் திகைத்திருக் கார்த்திகை விழாவிலே
 வள்ளிதிரு மணமும் காட்டும்
 தென்னனே பொன்கைக் கார்கொட்டு சப்பாணி
 சீருறக் கொட்டியருளே
 செல்வவிச வத்தனைக் கந்தரே சப்பாணி
 சீருறக் கொட்டியருளே.

(விளக்கம்) கார்த்திகைக் கார்த்திகை விக்ளகீட்டு நாளிக் விசவத்தைத் தலத்தில் கந்தபூராணம் வள்ளியம்மை திருமணப்படலம் பாடி உரை கூறப்படும். அப்போது பக்தி நலம் சார்ந்த பெண்கள் மாவிளக்கு எரித்துப் படைப்புகள் படைத்து வழிபடுவர். -6

மூன்றும் அமைந்த சுங்கத்து
 மும்மைத் தமிழ்ச்செந் தொடைப்பயணே
 முந்தான் காகும் திரு மறையின்
 முடிவே மூல மலைமன்றும்
 ஆன்ற அகந்தை யினைவேரோ
 டறுத்த அடியாசி மனவிருளை
 அகற்ற எடுக்கும் மணிவிளக்கே
 ஆழித் தோன்றும் பகலவஜைப்
 போன்ற மயிலில் இவர்ந்தருளும்
 பொன்னே விசவத் தனையில் மெய்ப்

பொருளே சாலை சாலையிகப் பொலியக் கொட்டு சப்பாணி
சான்றேர் உறையுள் என்னுஞ்சீர்
தங்கும் பண்ணே கப்பதியின்
தவமே முருகா சப்பாணி
சாலை சாலை சப்பாணி.

(அ ரெ) முன்று சங்கம் - தலைச்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம்.
மும்மைத்தமிழ் - இயல், இசை, நாடகம், முந்நாள்காலும் திருமுறை -
சௌவத்திருமுறைகள் 12. அகந்தை - ஆணவம். -7

அண்ணன் தமிழி இருவரையும்
அப்பன் நோக்கி நுழாவிலைவர்
அவனி சுந்றி முதல்வருவீர்
அவற்கே இம்மா துளங்கனியை
உண்ணாத் தருவேன் எனக்கூறி
ஒரம் செய்து கணேசருக்கு
உதவி குரென் ரூடையணி
உதறிக் கெளை னாத்துடனே
கண்ணிற் படாத விதபொளிக்கு
கங்கா தானுச் சுமையுடனே
கடிதில் தேடிப் பழனிவந்து
கண்டு ஞானம் பழம்நியே
தன்னுர் அமுதே எனக்கெகஞ்சித்
தடவிக் கொஞ்சம் அரியபெருந்
தவமே விசவத் தனிமுருகா
சாலை சாலை சப்பாணி. -8

அகந்தை யாழி தனையடக்க
அகடு வாதா ப்ளயயடக்க
அகலோ உணர்மதாரிக் குணர்வரிய
அப்பன் திருத்தா விலையடக்க

சகம்முன் நாளில் வடபால்கீழ்
                   தாழ்ந்து தெற்கில் மேலெழுசைத்
                   தாள்கள் அடக்கத் தென்றவினைத்
                   தன்பா ஸ்டக்கும் தமிழ்ப்பொதிய
                   நகந்தன் உறையுள் ஆக்கியமா
                   ஞானி கும்ப முனிவனுக்கு
                   நயந்த குருவே அருள்நிதியே
                   நாதா விசவத் தணப்பதியில்
                   தகந்தந் தனதந் தனதான
                   தலைவன் றினிது நடமாடும்
                   தவமே முருகா சப்பாணி
                   சாளை சாளை சப்பாணி.

(அ...ரை) அகத்திய முனிவர் டெரிய கடவினை உழந்தமிழ்ந்து சலமாகத் தன் உள்ளங்கையில் அடக்கி ஆசமனம் செய்தவர், நகம் - மலை, முநுகப் பெருமான் அகத்தியருக்கு தமிழிலக்கணம் போதித்த குருவும் ஆவார்.

வில்வலன் வாதாபி என்னும் அசரர்கள் நரமாயிசும் தின்போர், வில் வலன் தனது தமிழ் வாதாபியை ஆடாக வடிவெடுக்க வைத்து, அந்த ஆட்டைச் சமைத்துக் கறியாக்கி அகத்திய முனிவருக்கு உண்ணைக் கொடுத்தபின் “வாதாபியே வருக” என்று அழைத்தான். அகத்தியர் அந்தக் கொடியோரின் துரோகத்தை அறிந்ததும் வாதாபி வெளியே வராது தமது வயிற்றில் சேரணமாகும்படி செய்தார். -9

திருப்பரங் குன்றுசெந் தூர்பழனி சீரஸ்கம்
                   திருத்தணிகை பருளை நல்லூர்
                   திருத்தில்லை யம்பலம் ஏரகம் கதிர்காமம்
                   திருமலை வழக்கம்பரை
                   விருப்புடைய கந்தகிரி கயிலைசித் தன்கேணி
                   மேன்மைபெறு விசவத்தணை
                   ஆருப்புகள் எங்கெங்கும் வீற்றிருந் தருஞுவோய்
                   இனிதுசப் பாணிகொட்டு.

(அ...ரை) ஏரகம் - திருவேரகம், திருமலை - திருக்கோணமலை, இருபுகள் - தலங்கள்.

5. முத்தப் பருவம்

ஆயிரந் தலையிரண் டாயிரம் கைகொண்ட
 அரிமுகத்தவண னெதிர் நின்(று)
 அம்செய்த பூதர்களை வாரியுண் டிடுதலும்
 அஸ் திரம் செலூக்தியன் னுன்
 வாயினை வயிர்றைத் துளைத்திடப் பூசரவ்
 வாசல்க ளால்வெளிவரும்
 வகைசெய்தவ் வவுணைக் குலத்துடன் மாய்த்திட்ட
 மானவடி வேல்முருகனே
 தாயினுந் தந்ததயினும் என்னிலும் மிகவினிய
 தயாள் சுற்குருநாதனே
 தாப்பகரும் துன்பத்து அநியாயம் எண்ணுத
 சுற்சனர் பலர்க்குவாய்த்த
 தேயமாம் யாழ்ப்பாண விசவத்தனைப்பதுச்
 செல்வமே தருகமுத்தம்
 செம்பவள வாவினுஞ் எங்கள்குல தெய்வமே
 திவ்யமுத் தந்தருகவே.

(ஆ..ரை) குழந்தையின் முகத்தோடு தமது முகத்தினை அணைத்துத்
 தாய்மார் முத்தம் தரும்படி கேட்பதற்கு உரியது இந்தப்பருவம்.
 11 ஆம் மாசத்தில் நிகழ்தற்குரியது. அரிமுக த்தவணன் -சிங்க
 முகாசரன்.

தூயசர வணபவா என்றேதி உருகிமெய்த்
 தொண்டர்கள் ஒன்றுகூட
 துரிதமவிலுங்கேலும் துஜையெயன்று நம்பியேற்
 தொம் தொம்தொம் என்றுஆட
 ஆயபெள ராணிகர் நினதுவிலோயாடல்களை
 அன்புடன் கூறிமகிழு

அற்புதம் பலசொல்லி அடியவர் நின்துமெய்
 அருளினில் ஓறி நெகிழு
 மாயவனும் நான்முகனும் வானவர் கோடூடன்
 மகிழ்ச்சிமீக் கூர்ந்து போற்ற
 மலைமகனும் அலைமகனும் உள்ளெந்கிழிந் துவகையால்
 வாழ்த்துரைகள் சாற்றி மகிழு
 தேயமகவ போற்று பாழ்ப் பாணவிச வத்தனைச்
 செல்வமே தருகமுத்தம்
 செம்பவள வாயினால் எங்கள்குல தெய்வமே
 திவ்யமுத தந்தருகவே.

(அ...ர) துரிதம் விரைவு, பெளராணிகள் - புராண நால்களில் பயிற்சி
 யுடையவர்கள். அலைமகள் - கங்காதேவி.

சிவனருள் களவியல் தூலினுக் கெவருரை
 சிறந்தவரை யென்றுபுலவர்
 தேறநடு நின்றுணர்த் திடுமுருத்திரசன்ம!
 சிவனையல் லாமஸ்வேறு
 எவரையும் பாடிடேன் கோழிபுகழ் வாயினாற்
 குஞ்சினைப் பாடுவேநே
 என்னும் மதங்கொண்ட பொய்யா மொழிப்புலவர்
 ஏகிய கொடுஞ்சரத்தில்
 அவஸமுறு போழ்தினிஸ் வேடர்துல முட்டையாய்
 ஆங்கவர்க் குணவுநல்க
 அஃ தாண்டு வெந்தனே முட்டையே எனநன்றி
 யறிதலொடு பாடவைத்த
 சிவகுமர திருமுருக விசவத் தனைப்பதிக்
 செல்வமே தருகமுத்தம்
 செம்பவள வாயினால் எங்கள் குல தெய்வமே
 திவ்யமுத தந்தருகவே.

(அ . ரை) மதம் - கொள்கை, பதிவிரதா நெறியுமாம். பொய்யா மொழிப்புலவரா கடவுளரில் பரமசிவனையும், அரசரில் பாண்டியனை யுமேயன்றப் பிறரைப் பாடுவதில்லையென்ற கொள்கையாளர். கந்த வேள் தம்மைப் பாடுமாறு பொய்யா மொழியாரைக் கேட்டபோது 'கோறியைப் பாடிய வாயால் குஞ்சைப் பாடுலேனே' என்று மறுக்கு. விட்டார். இவருடைய மதத்தையடக்க முருகன் திருவிளையாடல் ஒன்று செய்ய என்னினார். பொய்யா மொழியார் ஒருநாள் கால நடையாக ஓர் ஊரிலிருந்து இன்னேர் ஊருக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தார். உச்சி வேளையில் பாலை நிலவழியிலே வெப்பம் மேலும் கீழும் தாக்குப் பெரிதும் வருந்தினார் பசியும் வாட்டியது. அந்த வேளையில் கந்தவேள் அவர்முன் வேட்டுவக் கோலத்திற் சென்று, அயலிலே பசுஞ் சொல்லைய யும் ஆக்கி, உணவுப் பொட்டலம் தாக்காந்திக்கான நீர் ஏந்திய வராய் நின்றார். வேட்கை மிக்க கூய்யா மொழிபார் சந்த ஷேடன் கொடுத்த உணவும் நீரும் உண்டு களையும் பசியும் தீர்ந்தார். அந்த வேளையில் வேடர் செய்த அரிய உதவிக்கு நன்றி பாராட்டினார். அந்த பெட்டுவர் பெயரை விணுவிய போது அவர் 'முட்டை' என்று கூறக்கேட்ட பொய்யா மொழிபாரின் வாயிலிருந்து பின்வரும் பாடல் வெளிவந்தது.

"பொன்போலும் கள்ளிப் பொறிபறக்கும் கானவிலே
என்பேதை செல்லற் கிசந்தனனே - மின்போலும்
மானவேல் முட்டைக்கு மாருய தெவ்வர்போம்
கானவேல முட்டைக்கும் காடு"

என்ற பாட்டைக் கேட்ட பேடனார் 'கள்ளித்தனை எரிந்து பொறிபறக்கும் பாலைவளியில் வேலம் முன்னும் எந்து பொறி யாசாது காலில் தைச்சுமா' என்று கேட்டுப் பரிகாசம் செய்ய பொய்யா மொழியார் தமது தவறுணர்ந்து வருந்திய வேளையில் முருகவேள் கோலமயில் மீதிவர்ந்த தமது நிச சொருபத்தைக் காட்டி அருள் புரிந்தார்.

தேங்கும் முனிவரும் திகிஸ்கொள்ள அஸ்ரூருநாள்
திருக்கைலை தன்னிலாதி
சேடனைக் கயிருக்கி மேருவைப் பம்பரஞ்
செய்தண்டம் ஒன்றினென்று

தாவவும் மோதவும் வைத்துயிர்கள் நோவருத்
தன்மையாய் ஆடல்செய்யத்
தந்தையார் கண்டுவகை கொண்டுபா சம்மிகத்
தழுவியீன் முத்தம் நல்கி
ஆவலுடன் அம்மைக்குத் தன்பெருமை இவனின் ரும்
அறியாத தன்மையனென
ஆம்திவனும் அப்பனைப் போலனா இருவோரும்
ஆலிங்க னஞ்செய்குமரா !
தீவசத் திலங்கு யாழ்ப் பாண விசவத்தனைச்
செல்வமே தருகமுத் தம்
செம்பவள வாயினுல் எங்கள்குல தெய்வமே
திவ்யமுத் தந்தருகவே.

(அ. ஏர விளக்கம்) கந்தவேள் திருக்கைலாசத்தில் சிறிய பாலங்கு
உலாசித் திரிந்த நாள்களில் இந்திரன் முதலான தேவர்கள்
அவரைச் சிறிய பையன் தானே என மதியாது பக்தி பண்ணது
பாரத்துக் கொண்டு போயினர். அவர்களுக்கு நஸ்வறிவு புகட்டு
தற்காக, கந்தவேள் பரமேஸ்வரவடிவங் கொண்டு பல திருவிளையாடல்களைச் செய்தார். ஆதிசேடன் என்ற நாகத்தை மேருமலையை
இழுத்துச் சுழற்றும் கயிருக்கியும் அண்டங்களை ஒன்றேடொன்று
மோத வைத்தும் அவர் செய்த திருவிளையாட்டுகளின் விரிவு
கந்த புராணத்திற் காணலாம். -4

வெற்றிலைக் கொடிநிரைத் தோட்டத்தி னெருபுறம்
விசாலித்த இலைகள் தாங்கி
மிகநீண்ட குலையோடு வீறுற்ற வாழையை
மேவியயல் நின்றவள்ளிப்
பொற்கொடியும் வெற்றிலைக் கொடியும் கொழு கொம்பெனப்
புடையுறத் தழுவிநின்ற
பொற்பினை விதந்தசொந்தக்காரர் கந்தவேள்
புனவர்ஸி குஞ்சரியோடும்
உற்றனர் நமதீடம் என நம்பி அவைகந்தர்
உடைக்கமகள் என அவற்றை

உறுபக்தி யுடனே நிவேதிப்பர் அத்தகைய
 உத்தமர் தமக்குவாய்த்த
 சிற்பரப் பதியாய விசவத்தனைத்தலச்
 செல்வமே தருகமுத்தம்
 செம்பவள வாயினுஸ் எங்கள்குல தெய்வமே
 திவ்யமுத் தந்தருகவே.

(விளக்கம்) வாழ முயைத் தமு வி வள்ளிக் கொடியும் வெற்றிலைக்
 கொடியும் படர்ந்து விளங்கிய கோலம், கந்தவேள் வள்ளி தெய்
 வானையரைத் தமுவிக் கொண்டிருப்பதாகத் தோட்டக்காரர்
 நம்பினார். அதனால் வாழையிலை வாழைப்பழம், வெற்றிலை, வள்ளிக்
 கிழங்கு, அனைத்தையும் முருகனுக்கு நிவேதனமாகப் படைத்து
 வழிபட்டார். -5

அந்நாளிற் கதிர்காமம் நடந்திடும் யாத்திரிகள்
 அணியணி யெனத்திரண்டு

அரியவழி சென்றிடும் தங்கிடும் பொழுதெலாம்
 அரோகரா முருகாவென

எந்தேநர மும்முருகன் நாமம் பொழுந்திடுவர்
 எண்ணங்கள் செயல்களில்லாம்

இறைமுருக வேள்பற்றி யேதையும் யாமெலாம்
 இப்பிறப் பெடுத்த நோக்கம்

தன்னே ரிலாதமுரு கையன்பதத்தினைச்
 சார்தலே யானபடியால்

சரவண பவாகந்த முருகா எனும் நினைவு
 காற்றுமுரை செயலனைத்தும்

தன்னு வியன்றவரை யாவரும் கொள்ளவருள்
 தருகுவாய் விசவத்தனைத்

தலத்தமரும் ஐயனே அப்பனே செய்யனே
 திவ்யமுத் தந்தருகவே.

(விளக்கம்) சால் நடையாகக் கதிர்காமம் செப்போரின் நினைவு சொல் செயல் யாவும் கதிர்காமக் கந்தரைப் பற்றியனவாகவே இருக்கும். அது போலவே திருவடி யாத்திரரயை மேற் கொண்டவர்களாகிய நாமும் எத் தொழிலைச் செய்தாலும் ஏதவத்தைப் பட்டாலும் இறை தியானத்துடன் வாழ வேண்டும்.

இப்பியின் வாய்முத்தம் எச்சிலா கியதற்றம்
இக்யந்துளது சங்கினங்கள்
ஈன்றிடும் முத்தமேர கரிப்பமூறு தோஷமுள
எழிலிதரு முத்தம் வெறுநீர்
துப்பாய நெல்முத்தம் மண்குற்ற முள்ளது
சூடர்வேயின் முத்தம்காட்டுத்
தோஷமுள; யானைகளின் முத்தம் விலங்கினத்
தோஷமுள; பிறவுமன்ன
இப்படிக் குற்றமுள முத்தம்யாம் வேண்டிலோம்
எழில்வள்ளி குஞ்சரிக்கு
இன்பமொடு நல்கியநின் இணையிலா முத்தமே
யாமவேண்டி ஞேமுயர்ந்தோர்
செப்புசீர்ப் பண்ணுக விசவத்தனைப்பதிச்
செல்வமே தருகமுத்தம்
செமிபவள வாயினுல் எங்கள்குல தெய்வமே
திவ்யமுத் தந்தருகவே.

(அ...ரை) முத்து முத்தம் ஒரு பொருளன, இப்பி - சிப்பி.
சிப்பியின் வாயிற் பிறத்தலால் அந்த முத்தம் எச்சில் குற்றம் கொண்டது. எழிலி - முகில், துப்பாய - உணவாகவுள்ள. சிப்பிமுத்தம், சங்குமுத்தம், முகில்முத்தம், நெல்முத்தம், மூங்கில் முத்தம், யானை (த்தந்த) முத்தம் என்னும் இவையும் இவை போன்ற முத்தங்களும் குற்றம் உள்ளனவும் விலைக்குப் பெறக் கூடியனவுமாம். கந்தவேள் முத்தமேர கானவள்ளி தேவசேணக்கு முத்திப் பேறும் கொடுத்தது. கந்தரின் முத்தம் விலைமதிக்க முடியாதது.

இவ்வுலகில் இந்தச் சரீரம் கிடைத்தபலன்
 இறைவனை வணங்கி முத்தி
 இன்பத்தை எய்துதல் என்னுமுயர் கொள்கையை
 இறுகப் பிடித்தசான்றேர்
 சைவ ஆசாரமொடு சந்தியா வந்தனம்
 தவம்செபம் தியானங்களைச்
 செவ்விதிற் கைக்கொண்டு ஞானநிலை கைவந்து
 சேர்வர் சிவன் தாளினை
 இவ்விட்ட சியவறுதி டுணவும் நியமங்கள்
 இறுதிவரை கைக்கொள்ளவும்
 ஏழூயேன் வேண்டியேன் எந்தைநின் அருளின் றி
 எதனையும் செயவல்லனே
 செவ்விய வளம்மல்கு விசுவத்தனைப்பதிச்
 செல்வமே தருகமுத்தம்
 செம்பவள வாயினால் எங்கள்குல தெய்வமே
 திவ்யமுத் தந்தருகவே.

(அ...ரை) 'இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது இறைவனை வணங்கி
 முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டோம்' - இது நாவலர் பெருமான்
 திருவாக்கு. இந்த வாக்கைக் கடைப்பிடித்து, ஆசார சிலராய்,
 நியமந்தவருத் வந்தனை வழிபாடுகளை மேற் கொண்டு இந்
 நூலாசிரியர் வாழ்ந்து வருபவர். அவன் ரூளாலே அவன்தாள்
 வணங்கும் பேறு பெற்ற இவர் ஏனையோரையும் தம்மைப் பார்
 ததுத் தம்வழியில் வாழ வேண்டுமென்று வரும்புகிறோர். 'யாம்
 பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' இஃது அவரின் கோட்பாடு - 8
 கந்தா முருநா காங்கேயா
 கார்த்தி கேயா சிவபாலா
 கருணை கரனே பன்னிரண்டு
 எந்தாய் கந்த வேளேயென்
 நேத்து மவருக் கருள்புரிய

எந்த வேளையினும் மயிலில்
 இவர்ந்து விரைந்து சென்றருளி
 சிந்தா குலந்தீர்த் திடுப்பெருமான்
 செல்வச் சிவசண் முகப்பெருமான்
 சேர்ந்தார்க் கிண்பம் செயும் பெருமான்
 சீரார் விசுவத் தனையென்னும்
 நந்தாத் தலத்தெம் பெருமானே
 நாதா முத்தம் தருகவே
 நயந்து பவளத் திருவாயால்
 நளின முத்தம் தருகவே.

(அ...ரை) சிந்தாகுலம் - மனக்கவலை, நந்தாத்தலம் - குறைவின்லாத
 கோயில்.

-6

பலவாம் உலகும் நொடிப்பொழுதில்
 படைத்த பிரமன் சிந்தித்துப்
 பன்னுளி முயன்று பண்ணியதால்
 பண்ணு கப்பேர் பெறுபதியின்
 கலைஞர் னக்கண் ஞாகும்பெய்
 கண்டான் கல்விக் கழகமிங்கு
 கல்வி யறிவு தமிழ்வளர்க்கும்
 கவினும் அருட்கண் ஞப்விளங்கும்
 தலமாம் விசுவத் தனைசைவ
 சன்மார்க் கஞ்சீர் பெறவைக்கும்
 தமிழும் சைவ நெறியுமிகத்
 தழழக்க உளத்தேரடியிருயர்ந்து
 நலமாய் வாழ அருள்புரியும்
 நாதா முத்தம் தருகவே
 நயந்து பவளத் திருவாயால்
 நளின முத்தம் தருகவே.

(அ...றை) 'வைகலும் எண்டேர் செய்யும் தச்சன், திங்கள் வயித்த காலன்னேனே' என்பது புறநானூற்றல் புலவர் ஒருவர் வீரத்திற் சிறந்த வேந்தன் ஒருவளைப் பற்றிக் கூறும் வரிகள், அது போன்றது. கூடப் பொழுதில் பிரபஞ்சம் முழுவதையும் படைக்கும் பெரியோ னுகிய பிரமன் பண்ணால் முயன்று பண்ணுக்கத்தைப் படைத் ததாகப் புலவர் கூறுகின்றார். பண்டுகம் = (நன்கு) பண்ணப்பட்ட இடம். பண்ணுக்கத்தின் கலெஞ்சுநக்கண் மெய்க்கண்டான் வித்தி யாலயம். மெய்ஞ்ஞானக்கண் விசவத்தினை முருகன் தலம், மெய்ஞ்ஞானக்கண் அருள் நறியை வளர்க்குப். கலெஞ்சுநக்கண் அறிவை வளர்க்கும்.

- 10

6 வருகைப் பாருவம்

செந்தமிழ்ப் புலவரின் திலகமெனும் ஓளவையார்
 சிறுநடையில் ஊர்கள் தோறும்
 சென் ருவரும் நாளொன்றில் உச்சிவெயில் வேளோயில்
 திகழ்நால் நிழலையடைய
 மந்தைமேய்த் திடுகின்ற ஒருசிறுவன் நாவல்மேல்
 வதிந்துபழம் உண்ணல்கண்டு
 மகனே! எனக்கும் பழங்கள்சில போடென்று
 வாஞ்சையொடு கேட்க 'அன்னும்!
 நுந்தமக் குச்சுட்ட பழமோ சுடாப்பழம்
 எதுவேண்டும் நுவல்க' என்று
 நாக்கிக் குலுக்குதலும் வீழ்ந்துமண் படுபழம்
 நுகருமுன் ஊதியுண்ண
 வெந்தபழம் சுட்டதோ பாட்டியே என்றவரின்
 வீழ்படக் கியவேலவா
 விசுவதி தணைப்பதிக் கந்தரே வந்தருள்ள
 விரைந்துநம் இடம்வருகவே.

(அ...வர விளக்கம்) நடைபயிலும் குழந்தையைத் தாயார் நிற்கச்செய்து
 சிறிது தள்ளி நின்று கொண்டு தனது இரண்டு கைகளையும் நீட்டி,
 கொஞ்ச மொழி பேசி, 'வருக வருக' எனக் கெஞ்சுதல். 'எங்கோ
 அப்பாலுக்கப்பாலாய் இருக்கும் பாட்டுடைத் தலைவனைப் புலவர்
 தமது அருகில் வருமாறு வேண்டுகிறார். ஓளவையாரின் அருந்தமழப்
 பாட்டுக்களைக் கேட்க விரும்பிக் கந்தவேள் செய்த திருவிளோயாடல்
 களில் ஒன்று சுட்டபழம் சுடாதபழம்.
 வீப்பு - கர்வம். நாக்கி - அசைத்து.

பற்றுவே நில்லாது நின்னையே பற்றிரெனப்
 பற்றினேர் பற்றறுத்துப்
 பரிபூர னுணந்த நிலையெய்தி னர்நினது
 பாததா மகரமஸர்தலோக்

சந்றுமீ மறவாதெம் உள்ளமாம் கோயிலில்
துரிதத்தவ சுத்திசெய்து

சுலத்த துவமும்நின் அருளால் அகற்றியாம்
யாரெனக் கண்டு கொள்ளும்

நிர்க்குண வந்தபர வெளியிலே நானற்ற
நின்மல சுகந்தருவையோ

நதிநடு நிலையுண்மை கண்ணியம் தவருத
நெறிபூண்ட அறிஞர்வாழ

உற்றநல் ஊரான பண்ணைகப் பதியினில்
ஒங்குவிச வத்தனையில்

உறையுமருள் வள்ளலே வந்தருள்க நம்மக்குள்
உவகையுடன் வந்தருள்கவே.

(அ...ரை) நானற்ற, நின்மல சுகம் - நான் என்ற அகங்காரம் நீங்கிய
பரிசுத்தமான இன்பம்.

ஒருதிரு முகம்பரம சிவனுக்கு மெய்ஞ்ஞான
உபதேசம் செய்யுமொன்று

உம்பர்குறை கேட்டுமிக ஆதரவு காட்டிடும்;
ஒருமுகம் களவுகற்பு

இருநெறியும் நிலைநாட்ட வள்ளியொடு குஞ்சரியை
இன்புறத் தழுவுமொன்று

இனியிமிய யடியரைப் பழவினை நெருங்கவரின்
இடியென முழங்கியறுமும்

கருவாவிகும் அசர்க்கைக் கறுவுமொரு திருமுகம்
கண்ணியம் சால்புகையநிஷ்ட

காமியப் பணிபுரியும் அன்பருக் குற்றவழி
காட்டுமொரு முசமுமாக

மிருதுமிகும் ஆறுமுக தரிசனம் தரவருக
விசவத் தனைப்பதியிலெம்

விமலனே வருகளம் கையினில் வந்தருள்க
விரைந்துவந்தருள்க வினிதே.

(அ...ரை) காறு வும் - பற்களைக் கடித்துக் கோபப்பார்வை காட்டி
வெருட்டும். நிஷ்காமியப் பணி - பலன் கருதாத தொண்டு. பலன் கருதிய
பணிகள் மீண்டும் பிறந்து இன்ப துண்பப் பலன்களை நுகர ஏதுவாகும்.
-3

ஓவா துணர்ந்துருகி வழிபடுமெய் யடியவரின்
உள்ளமாம் கெலமலில்
உவந்தசிவ பெருமான் புயத்தினில் மார்பினில்
உமையம்மை மடிப்தினில்
பாவாணர் நடவினில் பொய்யரைப் பாடாத
பதிவிரத முடையபுலவர்
பயில்தமிழ்ச் சங்கங்கள் மூன்றினில் அசுரரைப்
படுத்தும் சமர்க்களத்தில்
தேவாணை குறவள்ளி திருமணம் செய்திடத்
திருப்பரங்குன்றில் வேடர்
சிற்றூரில் தணிகையில் கந்தகிரி யினிலெழில்
திகழ்பழநி யம்பதியினில்
காவசர்ந்த சூழலுறு விசுவத்தனைப்பதியில்
கருத்துடன் வீற்றிருக்கும்
கந்தரே வந்தருள்க கார்த்திகே யாவருக
கணிந்துவந் தருஞுவாயே.

(அ...ரை) ஓவா து - இடைவிடாது - எந்த வேளையிலும். பதிவிரதமு
டைய புலவர் - பொய்யரைப்பாடாத விரதமுடைய புலவர். படுத்
தும் - அழிக்கும்: காவார்ந்த - சோலைகள் நிறைந்த. கருத்துடன் - எல்
லோரும் நல்லாய் வாழுவேண்டும் என்ற நினைவுடன். -4

வஞ்சகம் பொய்ச்சுது வாது கொலை களவுபுன்
மதுபுலால் உண்ணெலன்னும்
மாபாத கந்தேய்ந்து மேன்மையறு சிவநீதி
வையத்து வளர வருக

பஞ்சம் பயம்நோய் தவிர்த்திஸ்கு ளார் தமிழ்ப்
 பண்பாடு பேண வருக
 பருவமழை பொய்யாது பெய்யவே வந்தருள்க
 பாரும்ய வந்தருளுக
 மஞ்சதவழி சோலையில் தென்னம் பழம்வீழு
 மாங்கனிகள் சிந்தவாழை
 மரம்பழக் குலையோடு சாயும்வீச வத்தனையை
 காழிக்கும் சீய வருக
 விஞ்சவிறல் கொஞ்சமொழி நெஞ்சினிமை கொண்டவடி
 வேல்முருக வருக வருக வருக
 விமலனே வேண்டுவார் வேண்டுவன ஈந்தருளும்
 வேந்தனே வருக இனிதே.

(அ...ரை) சைவசமயத்தில் விதிகப்பட்டவற்றை கைக்கொண்டு வாழ்ந்
 தால் உய்யலாம். விலக்கப்பட்ட பாவங்களை எடுத்துக்கூறி அவற்றை
 விலக்கி உண்மைச் சைவராய் வாழுமாறு புலவர் வேண்டுகின்றார்.
 -5

சீயா நினது திருக்கோயில்
 அசையா மணியின் இசை கேட்டும்
 ஆர்வர் தொடுநின் சந்திதியை
 அடைந்து பக்தி பரவசமாய்க்
 கையால் துதியா துனதுறையுள்
 காலாற் சூழா தவலித்துக்
 கசிந்து கண்ணீர் சொரியாத
 கயவனைனையும் ஆண்டமுரு
 கையா வருக எமதருமை
 அப்பா வருக அன்புருவாம்
 அண்ணுல் வருக நீதிசெயும்
 அரசே வருக பொய்யருக்குப்

பொய்யா வருக விரைந்திந்தப்
பொழுதில் விசவத்தையிலெங்கள்
பொன்னே வருக துரைவருக
புனிதா வருக வருகவே.

(அ...ரை) உறையுள் - கோயில். சூழாது - வலமாகச் சுற்றி வராது,
அவலித்து - (அண்புக்குறைவு குறித்து) வருந்தி, கயவன் - கீழ்மகன் - 6

உள்ளம் இளகேன், சிவஞான
உணர்வு சிறிதா யினுமில்லேன்,

ஒதேன் நினது புகழன்பாய்
ஒதக் கேட்டு உருகுகிலேன்,

கள்வன் நடிகள் வஞ்சமிகு
கயவன் நாயேன் எனினுமன்பால்

கருணை வைத்துக் காத்தருளும்
கந்தா வருக, ஆனந்த

வள்ளால் வருக மங்கையுமை
மைந்தா வருக, மாயவனுர்

மருதா வருக, உலகமெலாம்
வாழ வருக, பசுந்தோகைப்

புள்ளி மயிலில் இவர்ந்திந்தப்
பொழுதில் விசவத் தையிலெங்கள்

பொன்னே வருக துரைவருக
புனிதா வருக வருகவே. -7

முத்துப் பற்கள் விளக்கிமலர்
முகமும் கழுவ வந்தருள்க

முழுகித் திருந் ரணிந்துதிரு
முடியும் திருத்த வந்தருள்க

சித்தி ரப்பும் பட்டணிந்து
சிறந்த வாசப் பொடிப்புசித்

திலகம் தீட்டி அலங்காரம்
செய்ய வருக பரிவோடும்

பக்தர் உன்னைக் கண்குளிரப்
பார்க்க மிகுந்த ஆவலுடன்
பக்கத் தொதுங்கி நிற்கின்றார்
பாங்காய் அவர்மேல் அருள்நோக்கம்
வைக்க வருக அருளாட்
வதியும் விசவத் தனைமுருகா
வருக வருக வையமெலாம்
வாழ வருக வருகவே. -8

அரகர சிவசிவ சரவண பவனனும்
அருள்மறை மொழிபல மொழிந்துளம் மிகவெந்திழ்ந்து(து)
உருகுமெய் யடியவர் உடற்பினி உயிர்ப்பினி
ஒழித்துல குறுக்கம் உயர்பர பதமிவை
அருள்திரு முருகவெங் கலியுக வரதநின்
அடியவர் குழுவினில் எஜையிருத் திடுகுவை
திருவிச வத்தனைப் பதியார்ந் தருளுமெம்
சிவகுரு வருகவந் தருளுக வருகவே. -9

பாத பங்க யங்க மூல்கள்
பரியு ரங்கள் அசையவே
பசிய பிஞ்சத் தொட்டகள் அசையப்
பண்டி யுங்கு லூங்கவே
மாதர் இருவர் அணையும் மாநிபின்
மணிக்க ஸ்கள் மின்னவே
வரத கரமும் அபயகரமும்
மாறி மாறி வீசியே
காதிஸ் ஒளிர்க் குண்டல ஸ்கள்
கண்சி மிட்டி இன்முகம்
காட்டி முடியும் ஆட்டி எங்கள்
கந்த முருகன் வருகவே

சீத விசவத் தனையில் ஜிய
 சிவகு மார வருகவே
 செல்வம் வருக வருக எங்கள்
 சிந்தை குளிர வருகவே.

(அ...ரே) பாத பங்கயம் - திருவடித்தாமரை, பரிபுரம் - சிலம்பு.
 பண்டி - திருவயிறு. சீதம் - குனிர்ச்சி. -10

7. அம்புலிப் பருவம்

தண்ணெளி பொருந்தலால் உலகுதொழு வைகலால்
 தையஸ்தி புடையறுதலால்
 சந்திரன் என்னலால் தலையளித்திடுதலால்
 சாரிருள் அகற்றுதலினால்
 நண்ணுபல் கலைகளால் சக்திகொண் டாழியை
 நன்குகிள ரச செய்தலால்
 நானிலம் போற்றலால் நின்னைத் தனக்கொத்த
 நண்பனும்க் கருதியோநம்
 வண்ணமயில் வாகனன் புண்ணியத் திருமூர்த்தி
 வடிவேற் கரண்மிகுந்த
 வாஞ்சசயோடு விளையாடக் கைநீட்டி யன்பேசுடு
 வாவென் றழைக்கின் றனன்
 அண்ணலெம் குமரனெடும் அம்புலீ ஆடவா
 அரியவிச வத்தனையெறும்
 அற்புதப் பதியிலெம் வெற்றிவடி வேலனெடும்
 அம்புலீ ஆடவாவே.

(அ...ரை விளக்கம்) குழந்தை நாயகனுடன் கூடினீயாட வருமாறு தாயரும் பிறரும் சந்திரனை அழைந்தது. இப்பருவம் குழந்தையின் 15ஆம் மாதத்துக்குரியதாகச் சொல்லப்படும், இந்தப்பாடவில் அப்புவியும் முருகனும் சமமானவர்கள் என்ற சமம் உபாயமூலம் சந்திரன் அழைக்கப்படுகின்றனர். ஒவ்வொக்களில் சமம் கூறப்படுகின்றது.

அம்புலி	முநகன்
1. கு ரி ர் ந் த ஓளிக்கிரணங்கள் உடைமை	1. தண்ணளி - அருள்உடைமை
2. உலகோர் போற்றுதல்	2. அ வ வா மே அஜெவோரும் போற்றுதல்
3. 27 நட்சத்திரங்கள் குழுதல்	3. வள்ளி தெய்வானையர் குழுதல்
4. ஓளிப்பிரகாசம் உடைமை	4. அருட்பிரகாசம் உடைமை
5. பயிர்வகைகளையும் உயிர் களையும் காத்தல்	5. சர்வான்மாக்களையும் காத்தல்
6. புறவிருள் நீக்குதல்	6. அகவிருள் நீக்குதல்
7. 16 கலைஞர் உடையவன்	7. சகல கலைஞரும் உடையவன்
8. (கவர்ச்சிச) சக்தியால் கடலைப் பெருகச் செய்தல்	8. (சக்தி) வேலினால் கடலைப் பொங்கச் செய்தல்
9. உலகம் போற்றுதல்	9. உலகம் போற்றுதல்

- 1

சிம்பெரும் பூதத்துள் ஒன்றுன பிருதுவியில்
 அமைந்த ஆயிரகோடியாம்
 அண்டத்துள் ஒன்றிலே ஒரிடத் தம்புலீ
 அடங்கியுள் எரியம் ஜியன்
 தன்பெரும் வடிவிலடி மயிரொன்றில் அண்டங்கள்
 தங்குதலை அறிகுவாய் நீ
 தயங்கும் நின் ஓளியிரவி யிடமிரவல் பெற்றதிவன்
 தன் வெளியுள் இரவி மறையும்
 என்றபே ருண்மையினை எண்ணுவாய் இவனுள்ளை
 இன்பவிளையாட்டி நுக்காய்
 இக்கணம் அழைத்தனன் விலைவுவத் திடாமல்நீ
 இங்குவரின் சங்கைபெறுவாய்
 அண்புடன் விசுவதி தனைப்பதியில் ஜியனுடன்
 அம்புலீ ஆடவாவே
 அமலனருள் உருவான குமரினுடை கூடிநீ
 அம்புலீ ஆடவாவே.

(அ...ரை விளக்கம்) முருகப் பெருமான் பாரமேஸ்வர வடிவத்தைச் சூரனுக்குக் காட்ட, அவன் தான் ஆட்சி செய்யும் அண்டமும் ஏலைய அண்டங்களும் அவருடைய திருவடியுரோம மொன்றி லே தங்கியிருத்தலைக் கண்டான். இந்தப் பாடல் மூலம் சந்திரனிலும் முருகன் மிகவும் உயர்ந்தவன் என்று கூறும் பேத உபாயம் உள்ளது.

-2

உலகம் அறிந்தமறு உள்ளவன் நீ, இவன்
ஒருமறுவு மிக்காதவன்

ஓழுக்கம் பிழைத்தவர் வரிசையில் நீயுளாய்
ஓழுக்கம் திறம்பானிவன்

இலகுமா வணியிற் சதுர்த்தியிற் பார்ப்போரை
இழியிறப் புய்க்குவாய் நீ

எம்கந்த வேளிவணை எந்தவே ளாயிலேனும்
எந்துவார் ஈடே நுவாச்

நிலைகெடும் கலைகள் பதி னறுகட்டைய எம்பிரான்
நீடு மெண் ஜொண்கலையுளான்

நீர்மையிலை தேர் ந்துமுணை அன்பால் அழைத்தனன்
நீவரின் கெளரவங்காண்

அலகிலாத் தீர்மெடும் அம்புலீ அடவா
அரியவிச வத்தனையெயனும்

அற்புதப் பதியிலெம் வெற்றிவடி வேலவெடும்
அம்புலீ யாடவாவே.

(அ...ரை) மறு-களங்கம், சந்திரன் ஓழுக்கந் தவறியது தேவகுருவின் பத்தினியை வஞ்சகமாக விபசாரம் செய்தமையால் அறியப்படும். ஆவணிச் சதுர்த்தியில் சந்திரனைப் பார்ப்போர் இழிந்த பிறப்பை எய்துவரென்பது விநாயகர் விகிடக் கூத்தாடியதைக் கண்டு சந்திரன் சிரிக்க அதனாற் கோபமுற்ற விநாயகர் அச் சம்பவம் நிகழ்ந்த நாளிலி ருந்து அவன் கலைகள் தேய்ந்து அழியுமாறு சபித்தார். சந்திரன் தனது பிழையை மன்னித்து வாழ்வு தருமாறு வேங்ட, ‘உன்னை இந்த நாளிற் காண்போர் இழியிறப்படைவர். ஏனைய நாளில் நீ விளங்குக்’ என விநாயகர் சாப விமோசனம் அளித்தனர்.

இந்தப் பாடினாலும் பேதம் மூலம் முரு கன் மிக உயர்ந்தவன் என்று காட்டினார். அலகிலாத்தீரன் - அளவிடமுடியாத மகாலீரன். -3

தேவகுரு பத்தினியை வஞ்சித்து விபசாரம்
 செய்தபா வழி, விவாகம்
 செய்தஇரு பத்தேழு பெண்டிரில் கார்த்திகை
 ரோகிணி யெனுமிருவரில்
 ஆவல்கொண் டேனையரை நோகவைத் திடுபாவம்
 அன்றுபாற் கடல்கடைந்து
 அமுதுபங் கிட்டபோ தமரின் குழுவினுள்
 அவர்களறி யாதவண்ணம்
 மேவுமசுரனை யரிக் கறிவித்துத் தண்டனை
 விதித்திடச் செய்தபாவம்
 விலகிடத், தேயமுன் குறைநீங்க, துன் பங்கள்
 விடியிலு நல்லதருணம்
 ஆவலுறு குமரனெடும் அம்புலீ யாடவா
 அறியவிச வத்தணையெனும்
 அம்புதப் பதியிலெம் வெற்றிவடி வேலுள்ளுடும்
 அம்புலீ யாடவாவே.

(அ...ரை) சந்திரன் முருகனுடன் கூடி விளையாட வந்தால் சந்தி
 ரனைப் பற்றிய விபசார பாவம், தனது ஏனைய மனைவியரை நோகச்
 செய்த பாவம், இராகு சேதுக்களுக்குத் தண்டனை கிடைக்கச் செய்த
 பாவம் யாவும் நீங்கும். இவ்வாறு தானம் என்ற உபாய மூலம்
 சந்திரனை அழைக்கின்றனர். ஆவல்கொண்டு - அதிக ஆசை கொண்டு.
 ஆரி - திருமால். துன்பங்கள் விடிய - துன்பங்கள் அகல.

மாயம் மிகுந்தகிர வுஞ்சகிரியைப்போழ்ந்து
 மாய்த் தவன நம் வேலங்கள்
 வரபலம் மிகுசூர பன்மனைக் கூருக்கி
 மயில் சேவ லாக்கியாண்டோன்
 தீயவச ரர்குலம் நீருக்கி வானவர்
 திருவாழ்வை எய்தவைத்தோன்
 தெய்விகப் பொய்யா மொழிப்புலவர் ஒளவையார்
 செருக்கினை யடக்கி ஆண்டோன்

ஆயிரவர் பூதத்தின் வாயிலழி யாதுசிறை
 அகற்றிவிடு தலையளித்தோன்
 அண்ணலெம் குமரகுரு பரஞ்சுஞம் ஆண்மையும்
 அம்புலீ அகிலமறியும்
 ஆயவிலை தேர்ந்துய்யும் வழியை நீ கொள்ளுவாய்
 அரியவிச வத்தனையெனும்
 அற்புதப் பதியிலெம் வெற்றிவடி வேலனெடும்
 அம்புலீ யாடவாவே.

(ஆ...ரை) போழ்ந்து - துளைத்து, இப்பாடவினாலும் செய்தற்கரிய
 அற்புதங்கள் செய்த முநகனின் பெருமைக்குரிச் சந்திரனை அவருடன்
 வந்து விளையாடும் படி கேட்பதும் பேதமும் தானமும் என்ற உபா
 யங்களேயாம்.

-5-

ஈசனார் வேணியிலிருத்தவின் என்னவோ
 இறுமாப்பு மிகவுமுற்றுய்
 எங்கள் கண் மணியிவன் விளையாடு மாசையால்
 இதமாய் அழைக்க ஒன்றும்
 பேசவில் ஸாதிருக்கின்றனை இவனெனம்
 பிரான்முடிக் கண்றிஅங்கம்
 பிறவாம் அனைத்துக்கும் உரியோன் இவன் பெருமை
 பேசவார்த் தைகளும் இல்லை
 மரசிலார் மண்ணியிவன் சீறினு லுன்னுடைய
 வாழ்வுபா மாகும் எந்த
 வஸ்லமையி னுமும்நீ உய்யமாட் டாயின்னும்
 மதிமோசம் எய்திலாயேஸ்
 ஆசமிகும் அம்புலீ விளையாட வருகுவாய்
 அரியவிச வத்தனையெனும்
 அற்புதப் பதியிலெம் வெற்றிவடி வேலனெடும்
 அம்புலீ யாடவாவே.

(அ...ரை) இந்தப்பாடவின் மூலம் சந்திரனைக் கண்டிப்பதோடு அவன் அவருடன் கூடி விளொயாட வர மறுத்தால் வாழ்வு பாழாகி உய்ய மாட்டான் என்று பயமறுத்தும் தண்டம் என்ற உபாயம் தொனிக் கிண்றது.

-6-

மதியமே எங்கள்கண் மணியுணைப் பலதரம்
வாஞ்சையொட்டழழக்கவும் நீ
மதியா திருத்தல்மதி யன்றுசின மிவனுக்கு
வரிற்பின்பு கவலையுறுவாய்
விதியெனும் வேதன்முன் ஞானிவளை மதியாது
வெட்களும் வேதனைகளும்
மிகவுற்ற செய்தியை நினைந்திருக பாவம்;
வீணைப் பலைந்திடாமல்
அதிவிரைவில் சியடை டாடவரு வாயிவன்
அப்பனென்று முடிதவழுதல் போல்
ஆறுமுடி யுந்தவழிந் தாடலாம் காங்கமும்
அகஸ்லாம் இன்னுமின்னும்
கதியுயர ளாமிவை உளங்கொண்டு மதியமே
கனிந்து விச வத்தனையுறும்
கந்தமுரு கேசனெடு கூடிவிளை யாடநீ
கடிதில் வந்தடைகுவாயே.

(அ...ரை) மதியன்று - புத்தியாகாது. இந்தப்பாட்டில் கந்தவேளின் விருப்பத்துக்கு மாருகச் சந்திரன் நடந் தால் பின்விளொவுகளால் வேதனைப் படுவானெனக் கூறித் தண்ட உபாயம் தோன்ற வைத்து, அவருடன் கூடினால் சந்திரன் உயர்கதியடையலாமென்ற தான் உபாயமும் புலப்படுத்தி அழைக்கின்றார்.

-7-

கலைகள் நிறைந்தால் உணையரவு
கதுவி யுமிழுக் காத்திருக்கும்;
ககனாத் துலவின் முகில் மறைக்கும்;
கண்ணிப் பெண்டிரி முகமாகிப்

பொலியின் வயது போகானி

பொற்புக் கெட்டுப் பொன்றிடுவாய்
புராரி முடியில் மகறந்திருந்தெப்

போதுன் குறைகள் தீர்வாயோ
பலவாம் இனிய அறிவுரைகள்

பகர்ந்தோம் காலம் தாழ்த்தாது
பண்பு வாய்ந்த சான்றேர்வாழ்

பதியாம் விசவத் தனித்தலத் துக்
குலவும் குழந்தை முருகனுடன்

குதூக வித்து விளையாடக்
குளிர்வெண் மதியே நல்லறிவு
கூடப் பெற்று வருவாயோ

(அ...ரை) பல பல நிலைகளிலும் சந்திரனுக்கு இடையூறுகளும் உயிரி
முப்பும் கூடச் சந்திக்கும் என்று கூறித் தான் தண்ட உபாயங்கள்
காட்டி, தாமதஞ் செய்யாது விளையாட வருமாறு அழைக்கின்றார் -8

தந்தை கயிலா யரின்முடியில்

தங்கு மதனு லோ அன்றித்
தாயார் நித்ய கல்யாணி

தங்க முகம்போன் நிருத்தவிலோ
வந்து விழுங்கும் பாம்பினது

வாய்ப்பட் டுறுமுன் துயர்கண்டோ
வானம் எங்கும் நீயுழன்று

வாடும் துன்பம் போக்குதற்கோ
இந்த வேளை அம்புவியே

எங்கள் கந்த வேளுங்களை
இதமாய் அழைக்கும் திறமுணர்ந்து

இங்கு வரின் நீ உய்ந்துயர்வாய்

நந்தூர் புலங்கள் பொழில்கள்மிக
நயந்த விசவத்தனைப்பதியில்
ஞான வேற்கைக் குமரவினாடும்
நன்றாய் ஆட வருவாயே.

(அ...ரை விளக்கம்) கந்தவேள் உண்மேல் அன்பு கொள்ளக் காரணம் தமது தந்தையைச் சரணடைந்தும், தாயின் முகம் போன்றும் இருப்பதனாலாகலாம். நீபடும் வேதனைகளைக் கண்டு அவனது கருணையுள்ளம் இரங்குகிறது. எனவே தாமதியாது ஆடவா. -9

கலைகள் குன்று தெந்நாளும்
கவினும் நிறைவும் உற்றிடலாம்
கருதும் எண்ணெண்ண் கலைகளையும்
கற்று ஞானம் பெற்றிடலாம்
உலகம் எங்கும் ஓய்வின்றி
உழன்று சுற்றித் திரிதலினால்
உளதாம் துண்பம் இவனைவலம்
உறலால் ஒழியப் பெறுதலைடு
தொலையாப் பிறப்பும் தொலையும்;
வெஞ் சுட்ரோன் இரவல் ஒளியின்றிக்
சுயமாய்ப் பிரகா சித்திடலாம்;
சோபித் திடலாம் அம்புவியே
நலமாய் வாழக் கருதுதியேல்
நயந்து விசவத் தனையமரும்
ஞான வேற்கைக் குமரவினாடும்
நன்றாய் ஆட வருவாயே. -10

8. சிற்றிற் பருவம்

மெஸ்லியலி னேமிந்த இல்லிடம் வகுக்கவும்
விளக்கவும் மெழுகவுமென

விவிததொழி விற்புலன் விட்டதால் நீரிங்கு மேலியது கண்டிவேமால்

அல்லதுமை யவமதிக் குங்கருத் தெங்களுக்கு
கணுவளவும் இல்லையா

அனைவரும் போற்றுமரு ஸாளராம் நீரெம
தகத்துக்கு வருதலறியின்

எல்லவரும் நுழ்க்கமவர வேற்றுமிக அன்பாக
இனிமையாய்ப் போற்றி நிற்போம்

எங்கள் துரை எங்களிறை எங்கள்கண் மணியுன் ஜெ
ரத்தினேஞ்சும் மன்றுடினேஞ்சு

தில்லைநட ராசருள் செல்வமே அடியேங்கள்
சிற்றில் சிதைத்திடேலே

திகழும்விச வத்தனைப்பதியமர் குமாரனே
சிற்றில் சிதைத்திடேலே.

(ஆ.. ரை விளக்கம்) சிறுமியர் மணல் வீடுகட்டி விளையாடுவர். சிறுவர் கள் அந்தச் சிற்றில்களைத் தட்டிச் சிதைத்துக் குறும்பு பல செய்வர். அந்த முறையில் குழந்தை நாயகனாகிய முருகன் தங்கள் சிற்றிலைச் சிதைத்தலுக்கு ஆற்றுத (ஆன்மாக்களாகிய) சிறுமியர் அவ்வாறு அழிவு செய்யாதிருக்குமாறு மன்றுடி வேண்டுதல் செய்வதை இப்பருவம் குறிக்கும். இஃது குழந்தையின் 17 ஆம் மாசங்களுக்கு உரிய பருவமானும். விளக்குதல் - கூட்டுதல். விவிததொழில் - விதம் விதமான தொழில்கள்

தந்தையார் உலகுயிரனைத்தையும் கருணையால்
 தாபரித்தருஞும் இறைவர்
 தாயா ரறங்கள் முப் பத்திரண் ஞஞ்செய்த
 தவம்மிக்க கருணையம்மை
 முந்துறும் அண்ணரோ பிரணவ சொருபியாம்
 மழுஞானி அன்புவள்ளால்
 முகுந்தனு கியமாமன் காப்பதே தொழிலான
 முதல்வரிவ் வண்ணமாக
 நுந்தம் பாம்பரை அறத்தினைக் கருணையை
 நுனுக்கமாய்க் கடைப்பிடிக்க
 நோதக்க புரிதல் நுமக்கேற் குமோசீய
 நோகும்நும் மலர்ப்பதங்கள்
 செந்தமிழ்க் கந்தரே சிறியேங்கள் சிற்றிலைச்
 சீர்கெட்டச் சிதைத்திடேலே
 சிவமணம் கமழும்விச வத்தனையில் ஜயனே
 சிற்றில் சிதைத்திடேலே.

(அ...ரை) நோதக்க புரிதல் - துன்பந்தருவன செய்தல்

எங்களில் ஒருவர்மன மகஞக மணமகள்
 என இன்னெருத்தருமைய
 ஏனையோர் அவரவர்க் கேட்டவே டம்புண
 யாமதைத் திட்டஇல்லில்
 சங்கையுறு மணவினை நடத்துவோம் நீரகதத்
 தட்டிச் சிதைக்கலாமோ
 தக்கநன் மணவாள ஞகநுமை வைத்துநாம்
 சார்ந்துவிலொயாடி மகிழ்வோம்
 மங்கலத் தவிலிசை முழங்குடன் நாதசர
 வாத்தியம் இயம்பியில்லை
 வலம்வந்து கும்பம்வைத் தாரத்தி காட்டிமண
 மாலைகள் சூட்டிமகிழ்வோம்

செங்கமல முகவள்ளி தெரியாத வகைசெய்வோம்
 சிற்றில் சிதைத்திடேலே
 சூழமும்விச வத்தனைப் பதியிலுறும் ஜியனே
 சிற்றில் சிதைத்திடேலே.

(ஆ...ரை) சங்கையறு - அழகுடைய

-3

இப்பிரவிதந்துபல பற்றுக்க ஞந்தந்து
 எம்மைவாழ் விக்கும்நீரே
 இச்சிற்றி விற்பற்றும் தந்தருளி னீரின் நு
 இதனைச் சிதைக்கவந்தீர்
 அப்படிச் செய்தல்திரு வளமாயின் சிற்றிலில்
 ஆழ்ந்தநம் பற்றைமுன்னம்
 அழித்துப்பின் இல்தழித் தருஞூவீர் பற்றெலாம்
 அழித்துமது திருவடியினில்
 மெய்ப்பற் றினைத்தந்து மாருத பேரின்ப
 வீடுபே றருள்புரிகுவீர்
 விண்ணேங்கு கழுகினம் கவரிவீ சத்தென்கை
 வீங்கினந் தனங்கள் காட்ட
 துப்பிதழ் கவிர்காட்ட முல்லைமுறு வல்காட்டிச்
 சட்ரோனை மயக்கும் பொழில்
 சூழமும்விச வத்தனைக் கந்தரே சிற்றிலைத்
 தொழுதோம் சிதைத்திடேலே.

உள்ளன் புடனே உனைத்துதிப்போம்
 உணர்ந்துன் புகழே வழுத்திடுவோம்
 உவந்துன் உறையுள் வலஞ்செய்வோம்
 ஒடுக்கு வோமைம் புலன்களையும்
 வள்ளாற் பிரானுன் பூச்சைக்கு
 மலர்கள் தருவோம் விதம்விதமாய்

மாலை கட்டி நினக்கணிவோம்;
 வாஞ்சை யுடனே தழுவிடுவோம்
 என்னத் தனைபொல் லாங்கேனும்.
 என்று யினும்நாம் செய்தோமோ
 இனிய மலர்மென் பதம்புழுதி
 ஏறும், பரற்கல் உறுத்திடநோம்
 அன்னக்குறையா அருள்நிதியே
 அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 அழகார் விசவத் தனைத்தலத்தெம்
 சியா சிற்றில் சிதையேலே.

(அ...ரை) உறையுள் - ஆலயம். நோம் - நோகும்

வாச தேவர் தேவசிக்கு
 மகனு யுதித்துக் கோபியரின்
 மஜையில் வாழ்ந்து கன்னியர்கள்
 வாவி புகுமுன் உரிந்து வைத்த
 தூசு கவர்ந்து குருந்தேறத்
 துறையை யடைந்தோர் வெறுமுடவின்
 துலங்கும் மார்பும் அரையுங்கைத்
 துணையால் மறைத்து நின்றிரப்பப்
 பேசி வம்பு பண்ணக்கை
 பிசைந்து தொடரப் பசுநிறையின்
 பின்னே சென்று குழலிசைத்துப்
 பெரிய குறும்பு பலசெய்த
 ஆசை யம்மான் மாயவரின்
 அன்பு மருகன் அலவோந்
 அழகார் விசவத் தனையாளும்
 அரசே சிற்றில் சிதையேலே.

(அ...ரை) வாவி புகு முன் - பொய்கையில் நீராடுவதற்குப் போகும்
முன். துசு - சேலை, குருந்து - குருந்தமரம், வெறுமுடவில் - நிர்வா
ணமான மேனியில்.

-6

துய்ய எண்ணெண் கலையாரைத்
துலங்கும் கைலை மலையாரை
சுருதி நான்கும் தருவாரைச்
சோதி ஞான உருவாரை
வையம் வாழ வைப்பாரை
மாரு இன்ப வைப்பாரை
மலங்கள் மூன் ரும் அறுப்பாரை
மாற்றுர் புரங்கள் செறுப்பாரை
மெய்யில்திருவெண் னீற்றுரை குருமுடவில்
மிக்க கருணை யூற்றுரை
விமலை ஒருபால் உடையாரை
விளங்கும் சூலப் படையாரை
சியா சியா எனுங்குமரா
அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே
அழகார் விசவதி தனையானும்
அரசே சிற்றில் சிதையேலே.

(அ...ரை) துய்ய எண்ணெண் கலையார் - சிறந்த கலைகள் 64 ஜூம்
அருளிபவரை. சுருதி - வேதம். மாரு இன்ப வைப்பார் - என்றும்
அழியாத பேரின்பமாகிய செல்வமுடையவர்.

-7

திங்கு யாதும் உங்களுக்குச்
செய்தோ மோநாம் எதையேனும்
சிதைத்தீதா மோனப் பொழுதேனும்
சிந்தை நோக நடந்தோ மோ
நாங்கள் அறியத் தவருக
நடந்ததில்லை வலோந்தாரம்

நடப்புக்கூட்டின் அண்ணையரா - நடப்பு (உடல்)
 நாடு வோம்பின் விளைவதனை
 நீங்கள் அனுப விப்பீர்கள்;
 நிட்டு ரஞ்செய் கண்ணையை முன்
 நெருக்கிப் பிடித்தே ஆய்ச்சியர்கள்
 நிறைறயக் கொடுத்த தறியீரோ?
 நாங்கெம் இல்லம் சிதையாதீர்
 இலங்கும் விசவத் தனைத்தலத்தில்
 இருக்கும் கந்த சுவாமியரே
 எங்கள் சிற்றில் சிதையேலே.

(அ. ரை) நாங்கள் அறிய - நினைவோமருந்த வரையில் நாங்கள் அறிந்த மட்டில். நடப்பு - சண்டித்தனம், விளைவதனை - நடக்கும் தண்டனை களை. நிட்டுரம் - அடாத்து.

- 8

மாற்றுர் உறையும் மனையாமோ
 வஞ்சம் புரியும் கூட்டத்தார்
 வதியும் இடமோ விபசார
 முடவார் வாழும் பாழிடமோ?
 போற்று ஒழுக்கம் பூண்டவெறும்
 போலி வேடதாரிகள் வாழ்
 பிள்ளைக் குழலேர் யாம்முயன்று
 போற்றி யமைத்த சிற்றில்லம்
 வேற்று ரோநாம் நீசெம்மை
 வெறுக்கத் தகுமோ உழுவலன்பு
 மிகுந்த எங்கள் நிலைமையினை
 விளங்கா தடாத்தச் செய்திடற்கு
 ஆற்றுச் சிறியோம் இரக்கின்றேம்
 அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 அழகார் விசவத் தனையானும்
 அரசே சிற்றில் சிதையேலே.

(அ...ரை) மாந்றூர் - பகைவர். உழுவலன்பு - வழி வழி தொடரந்து
வந்த அண்பு. ஆற்றுச் சிறியோம் - தாங்கமாட்டாத சிறியவர் ஆகிய
நாம்.

-9

ஆலம் உண்ட நீலகண்டாசி

அருளும் மைந்த பார்வதி
அம்மை நெஞ்ச ஜெத்துக் கொஞ்சம்
அரிய பால சண்முகா
வேலை ஏந்திக் கோல மயிலின்
மீது லாவும் சேவகா
வேலில் லாமல் நீயு மில்லை
நீயில் லாமல் வேறுமேரா
ஏலும் இனிய துஜெய மக்கிவ்
வுக்கி லில்லை இல்லையே
எங்கள் செல்வம் எங்கள் தெய்வம்
எங்கள் அன்புத் தீரவியம்
ஞாலம் உய்ய நாங்கள் உய்ய நயந்து
விசவத் தனையுறும்
நாத எங்கள் சிற்றி லைச்சி நைத்தி
டேல்சி நைத்திடேல்.

(அ...ரை) ஆலம் - ஆலகால விடம். சேவகா - வீரனே. ஏலும் - இசை
வான். ஞாலம் - பூமி.

-10

9. சிறுபறைப் பருவம்

விண்வளம் குன்றலால் நீர்வளம் பயிர்வளம்
 மின்வளம் குறைந்து பசியால்
 வேதனை முழக்கங்கள் செய்கின்ற தொழிலாள
 விவசாய மக்களென்னும்
 கண்மிகுஞ் தோகைகள் உவந்திடச் சூல்கொண்ட
 கார்முகில் முழக்கென்னவும்
 கருணையுறு மெய்யடிய ரெண்றிடும் அசுணங்கள்
 களியாழ் முழக்கென்னவும்
 புண்படுந் தீவினைகள் புரிகின்ற கொடியராம்
 பொல்லாத பாம்பினத்தைப்
 பொசுக்கும் கடுங்கோடை இடிமுழுக் கென்னவும்
 பொருந்திடும் வண்ணமினிதாய்
 திண்ணமாய்த் தேசம் செழித்தனை வரும்வாழுச்
 சிறுபறை முழக்கியருளே
 செல்வவிச வத்தனைச் சைவமெய் நாயகா
 சிறுபறை முழக்கியருளே.

(அ...ரை விளக்கம்) குழந்தை நாயகன் விளையாட்டாகத் தகரம், ஒட்டைவாளி முதலியவற்றைக் கைகளால் அடித்து ஒலியெழுப்பும் இந்தப் பருவம் 18 ஆம் மாசத்துக்கு குரியது. சிலர் 4 ஆம் ஆண்டுக்கு உரியதென்பர்.

விண்வளம் குன்றல் - மழை மிக்குறைவாகப் பெய்தல், மின்வளம் - மின்சார சக்தி யும் மழை குறையின் குறைந்துபோட. கண்மிகும் தோகைகள் - மயில்கள்

-1

தந்தைநீ அன்னைநீ தலைவன்நீ சொல்லரிச்
 சந்திர மகாராஷன் நீ
 தருமன்நீ விசயன்நீ கண்ணன் நீ என்றழுகு
 தமிழில் வழுத் தினாலும்

சிந்தயின கிச்சிறிதும் ஈயாத லோபர்பிள்
 சென்றுமல வேண்டாமெஜைத்
 தீப்பித்த ணெடுநீலி பெற்றிடுங் கடைமகன்
 சினவருகன் கரிமுகன் பின்
 வந்தவன் கோகுலக் கள்வனு கியகன்னன்
 மருமகன் இழிந்தவேடர்
 வளர்ப்புமகள் வள்ளியின் கணவனென் றுங்களின்
 வாய்க்குவந்திட்ட வண்ணம்
 செந்தமிழில் வைதாலும் அருள்செய்கு வோமென ச்
 சிறுபறை முழக்கியருளே
 செல்வவிச வத்தனைச் சைவமெய் நாயகா
 சிறுபறை முழக்கியருளே.

(அ...ரை) சொல் வரி ச் சந்திரமகாராசன் - வாக்குத் தவருமையில்
 அரிச்சந்திர மன்னைப் போன்றவன்; தருமன் - நீதி பொறுமைக்கு
 உறைவிடம். விசயன் - வில்வீரத்தின் நிலைக்களம். கன்னன் - கேட்ட
 டது எதையும் கொடுப்பவன். தீப்பித்தன் - கையில் அக்கினியை
 ஏந்தும் அன்பே உருவான பரமசிவன். நீவி-நீலநிறமேனி கொண்ட
 உழையம்மை, கடைமகன்- கடைசிமகன் சினவருகன் - உக்கிரமூர்த்தி
 யாகிய வெரவப் பெருமான்.

- 2

அண்ணன் விநாயகர் பெருவயிற் றைப்பிடித்
 தலைத்துக் குலுக்கிமோம்
 அடித்துத் துதிக்கை முழும்போட் டளந்துபின்
 அகவித்து நீண்டுசள சின்
 வண்ணமுறு செவியிரண் டினையும் பிடித்தாட்டி
 மார்பின்முந் நாலறுத்து
 மாதா பிதாமுன் குறும்புகள் செய்யினும்
 வனசர்ப் பாவையான
 பெண்ணிற் சிறந்தகுற வள்ளியுன் இச்சையைப்
 பேணப்பின் னின்றவேளை

பெரியண்ண ரேவருக என்றழைத் தீடுமுனம்
 பிலிற்கெடுவி யுடன் வருதலும்
 தின்னிதிற் சேரும் சுகம் பெற்ற தம்பியே
 சிறுபறை முழுக்கியருளே
 செல்வவிச வத்தனைச் சைவமெய் நாயகா
 சிறுபறை முழுக்கியருளே.

(அ...ரை) குழந்தை முருகன் தமையஞரான விநாயகருடன் செய்த
 குறும்புகளைப் புலவர் கற்பனை செய்கின்றார். விநாயகருடன் திருவுதர
 த்துள் எல்லா உலகங்களும் உயிர்களும் தங்குவன. முருகன் அவரின்
 வயிற்றைப் பிடித்துக் குலுக்குகின்றார். மேளம் அடிக்கின்றார். துதிக
 கையைத் தமது சிறு கையால் மழும் போட்டளக்கின்றார். செவியை
 யாட்டி மார்பில் பூநாலை அறுக்கின்றார். அப்படி அவர் தமையஞ்சே
 அங்குப் பெருக்கில் குறும்புகள் செய்தாலும் வள்ளிநாயகி முநக்கை
 ஆணைய மறுத்த வேளாயில் விநாயகரே எழுந்தருளிவர வள்ளி
 முருகனை வலிந்து தழுவினான்.

-3

செந்திருவும் வாணியும் மிகுழுவகை யொடுநிதம்.
 திருநடம் புரியுமுறையுள்
 தெய்வீக இயலிசை நாடகம் எனுமுத
 திறமுடைய செந்தமிழிடம்
 நிந்தையில் எாதவிவ சாயமர சாங்கத்து
 நியமனம் தருநிதியமும்
 நீடுவெளி நாடுபல போந்துநல் வாழ்வுற்ற
 செந்தமிழிடம்
 சொந்தமும் பந்தபா சங்களும் வழுவாது
 சுற்றம் புரக்குமன்பர்
 துலங்குமொற் றுமைநீதி நேர்மைமெய் நடுநிலைமை
 துய்யசிவ சீலமன்பு
 சிந்தையிற் கொண்டபலர் வாழுமுயர் பண்ணுகச்
 சிற்றுரை வாழுவைக்கும்
 செல்வவிச வத்தனைச் சைவமெய் நாயகா
 சிறுபறை முழுக்கியருளே.

(அ...ரை) செந்திரு - மகாலக்குமி, சிவசீலம் - சைவ ஆசாரம். -4

தந்தையோ மலையாளி பிக்தன்நன் ஸிருளிலே
தலைவிரித் தாடி நாற்றத்
தலையோடு கொண்டிரந் துண்ணிநரை எருதேறி
தாயோ பெருச்தநீலி
முந்தியநின் அண்ணஞே பேழ்வயிறு யரணைமுகம்
மூன்றுமத வடுவுடையவன்
முதியதாய் மாமனே மாட்டிடையன் பேய்ச்சியின்
மூலையையுண் நுயிருண்டவன்
வந்தமைத் துணன்வெள்ளை வாணியன் எனநினது
வழிகோத் திரங்களொல்லாம்
வாயார வண்ணவண்ண ணக்கதைகளாற் சொல்லி
வந்திக்கும் அன்பர்வினைகள்
சிந்திட முழுங்கித் துரத்துமுயர் சேவகா
சிறுபறை முழுக்கியருளே
செல்வவிச வத்தனைச் சைவமெய் நாயகா
சிறுபறை முழுக்கியருளே.

(அ...ரை) மலையாளி, பிக்தன், நீலி, வடு, வெள்ளைவாணியன் என்பன
இவ்விரண்டு பொருள் தருவன, மலையாளி - திருக்கலைய மலையை
ஆனுபவர், மலையாளத்தான்! பித்தன் - அன்பேயுரவாஸவன், விசரன்
நீலி - நீல நிறமுடையவர், மிகப்பொல்லாதவன்; வடு - அடையாளம்
குற்றம். வெள்ளை வாணியன் - வெள்ளை நிறக்கலைமகளையுடையவன்,
வெள்ளைநிறக்காண்டான். பேய்சீ - பூதனை

-5

இன்றுலகில் உள்ளபல மொழிகளிற் பழழுமையும்
இலக்கண வரம்புடைமையும்
இனிமையும் உடையமொழி தமிழெனவும் ஏனைய
இனத்தவர் வியக்கும் வகையில்
அன்று தொட்டினியபன் பாடுகலை நாகரிகம்
அன்புடைய வீரமங்கள்

ஆசவாழ்ந் தோற்றமிழ ரெனவுமம் மக்கள்
 அனுட்டித்த நல்லசமயம்
 நன்றெலாம் தாங்கியெப் பாவமும் தள்ளிமெய்ஞ்
 ஞானியர் பலரையாக்கி
 ஞாலம் புகழ்சைவ மென்னவும் நம்மவர்
 நன்குணர்ந் துறுதிகொள்ள
 சென்று சென் ரெவருளத் தினுமுறைக் திடவே
 சிறுபறை முழக்கியருளே
 செல்வவிச வத்தனைச் சைவமெய்ந் நாயகா
 சிறுபறை முழக்கியருளே।

(ஆ...ர) தமிழ் பழைய வாய்ந்தது. மாறுபடாத இலக்கண நூல் களுடையது. இனியது. சைவம் எல்லாப் புண்ணியங்களையும் விதிப் பது, பாவங்களையெல்லாம் விவக்குவது. உறைத்திட - உறுதியாகப் பதிய.

இருளான ஆணவும் கன்மம் மாயாமலம்
 எனுந் தளை யறுத்துநின் றன்
 எண்ணிலா இரவிநிகர் பேரோளித் திருவுருவை
 ஏழையேன் கண்களார
 அருளினுல் நோக்கவும் நெக்குநெக் குருகிமனம்
 அவலித்தும் உவகையுற்றும்
 ஆடியும் பாடியும் கெஞ்சியும் கொஞ்சியும்
 ஆணந்த பரவசத்தால்
 தெருளவும் பேறுதந் தடியேன ஆண்டிடும்
 திருவுள்ளாம் உண்டுகொல்லோ
 தின்றும் குடித்தும் துயின் றும் அவமாகயான்
 செத்தொழிய விட்டிடுவையோ
 “வருகன் அருகினில் அஞ்சேல்” எனப்பறை
 யடித்தழைத் தாதரிப்பாய்
 வயங்குவிச வத்தனைப் பத்யில் முரு கையைன
 வண்பறை முழக்கியருளே.

(அ...ரை) தனோ - கட்டு. அவலித்தும் - வேதனையற்றும், தெருளவும் -
தெளிவு பெறவும். அவமாக - வீணைக.

-7

தேவாரப் பாடல்பெற்ற சிவத்த
லங்கள்

திருகோண மலைகேதீச் சரம்சி
ரக்க;

செந்தமிழும் அரசமொழி யாகி

யோங்க; திருமுறைவே தாகமங்கள் வாழ உண்மைப்
பாவானைர் பரம்பொருளைப் பாடி

வாழ; பல்லுலகும் பல்லுயிரும் பாங்காய் வாழ;
பற்றற்ற மெய்ப்பொருளைப் பற்றி

யேனைப் பந்திருமிந்து மக்களிந்த மண்ணில் துன்பம்
மேவாத தெய்வீக வாழ்வு வாழ:

விதித்தனவே கைக்கொண்டு யாரும் வாழ;
விலக்கியன் யாவரும்விட் டனிது வாழ;

விண்ணுலக இன்பமிந்த மண்ணில் மேவ
தேவாரும் சிறுபறையை முழுக்குவீரே

திகழ்விசவத் தனைமுருகா இந்தவேலை
சிறுபறையை முழுக்கியருள் கந்த வேலே

சிவம்பெருகச் சிறுபறையை முழுக்குவீரே.

பொருள்ல வவந்தைப் பொருளென் தெண்ணும்
புன்மன விருளாகல,

பொய்கள் வாதிய பாவம் புரியும்
புலையர் போயகல,

பெருகும் பஞ்சம் பட்டினி யகல
பேதைமை நோயகல,

பிறநாட் டவரின் நாகரி கப்பேய்ப்
பித்தம் அகன்றெழுழிய,

அரும்பே ரறிஞரை வாட்டும் வறுமை
அகலப் போயொழிய,
அரக்கர் மதத்தால் இரக்க மிலாதே
ஆற்றம் போரொழிய,
குருவே விசவத் தனையெங் கோவே
கொட்டுக சிறுபறையே
குகனே கந்தா சிவனூர் மைந்தா
கொட்டுக சிறுபறையே. -9

அங்பும் அருளும் அறமும் இந்த அவனி எங்கும்
ஒங்கிட

அறிவு செறிவு நிறைவு பொறுமை ஆக்கம் யாரும்
தாங்கிட

வன்மம் சமயப் பூசல் போட்டி வகுப்பு வாதம் நீங்கிட
வாது சூது வஞ்சம் மாள மக்கள் யாரும் வாழவே
இன்பம் எங்கும் சூழ்க என்று எங்கும் சென்று
சென்றுநீ

இனிது பறையை முழக்கி யருள்க எங்கள் இனிய
சௌவமே

நன்மை பெருக விசவத் தனையில் நாளும் சிறிய
பறையினை

நயந்து கொட்டி யருள்க இனிய ஞான வேற்கை
ஐயனே. -10

10. சிறு தேர்ப் பருவம்

போன்னிறக் கஸ்தூரி மஞ்சள்தரு மேனியிற
 பூசிவெந் நீரிலாட்டிப்
 புதுத்துண்ணியி னலீரம் ஒற்றிவிழி உச்சிமோந்
 தூதித் துடைத்து நீறு
 சௌன்னியில் நெற்றியில் மார்பிலைக் கும்புசிச்
 சிறந்தபட் டாடைகட்டித்
 திலகமிட் டணிகள்பல பூட்டிமயிர் வாரிமிகு
 சிறப்புக்கள் செய்துதாயர்
 என்னென்ன வோகதைகள் பேசியழு குக்கழு
 கியற்றிக் களிக்குமெங்கள்
 இன்பமே திருமுருக செம்பதுமை நன்மருக
 எங்குமாய் எவையுமான
 சின்மயா னந்தனே சொங்கைவடி வேவனே
 சிறுதேர் உருட்டியருளே
 திருமேவு விசுவத் தனைத்தேவ தேவனே
 சிறுதேர் உருட்டியருளே .

(அ...ரை விளக்கம்) பாட்டுடைத் தலைவனுகிய குழந்தை நாயகன்
 தென்னங்குரும்பைகள், ஈர்க்கு முதலியவற்றூல் சிறு தேர் செய்து,
 உருட்டி விளையாடுவதாகக் கற்பனை செய்து பாடப்படும் இப்பருவம்
 20 ஆம் 21 ஆம் மாசங்களுக்கு உரியது. சிலர் 6 ஆம் 7 ஆம்
 ஆண்டுக்குரியது என்பர். செம்பதுமை - மகாலக்குமி. -1

ஏகமாய் அருவமாய்ச் சொருபநிலை யிற்செயல்
 இன்றியுறை கின்றசிவன்யான்
 என்குழந் கூகளான நீங்கள் முன் பின்செய்த
 இருவினைக் ளால் மிகுந்த
 சோகமுற் றுழல்வதற் கிரங்கியுமை யாட்கொளத்
 தூயசிற் சக்தி தொடர்பால்

துலங்கும் தடத்தநிலை எய்துயிவு வருஞ்சுவில்
 தூரந்துமைந் தேடிவந்து
 ஆகவேண் டியவருள் பாவித்து வருகிறேன்
 அதுநினைந் துய்யும் வழியை
 அறிந்துதா னந்தவம் ஆற்றியெப் பாவமும்
 ஆற்றாது வாழ்ந்துநீவிர்
 தேகமுடி வினிலென் ஜைச் சேருவின் எனக்கூறிச்
 சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(அ...ரைவிளக்கம்) சொருப நிலையில் சும்மா இருக்கும் சிவம்,
 உயிர்கள் படிம் துண்பங்களைக் கண்டு இருங்கி அவற்றுக்கு அருள்
 செய்யத் தடத்த நிலை எய்தி உருவத் திருமேனி தாங்கி உயிர்
 களுக்கு அருள் செய்கின்றது. - 2

வலம்புரிநன் முத்தே அரும்பொனே மாணிக்க
 மணியே அசல்வைரமே
 வாடாத மலரேயும் மரிலுறு வாசமே
 மஸ்சொரியும் இனியதேனே
 நலம்புரியும் அப்பனே அம்மமயே ஜியனே
 நமதினிய உயிரின் உயிரே
 ஞானமெய் யமிர்தமே அமிர்திலுறும் இனினையே
 ஞாயிற்றி லுக்குவெம்மையே
 இலங்குசந் தீரணிலுறு தண்மையே தென்றவில்
 இயயந்துள்ள இனியசுகமே
 இன்பமே மாருத அன்பே ஒரேவிதம்
 இருக்கின்ற இளவழகனே
 சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையு மொலித்திடச்
 சிறுதேர் உருட்டியருளே
 திருமேவு விசுவத் தனைத்தேவ தேவனே
 சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(அ...ரே) வலப்புரிச் சங்கு ஒன்றுக்கு ஆயிரம் இடம்புரிச் சங்குகள் நிகர். வலம் புரியிற் பிறக்கும் முத்துக்கு மிக்க விலை மதிப்புண்டு எங்களுக்கு இனியனவான பொருள்கள் அனைத்திலும் இனியது எம் உயிர். எம்மிலும் இனியவர் இறைவர். அவர் நாக்குள் உயிருக்குயிராய் உள்ளார்.

-3

ஆடலாற் பாடலால் அரவணைத் திடுதலால்
ஐம்புலன் விழழுமின்பம்
அளிக்குமர மகளிரைப் போல்நடித் தெழில்சீர்
அழிக்கின்ற விலைமகளிரை

நாடலால் நோய்மிடிக் காளாகி யுற்றவர்
நாட்டவர் வெறுத்தலாலே
நானிலத் தினில்வாழ ஏப்பாது தற்கொலையை
நாடியரு ஞைசலத்தின்
மாடமலி கோபுரத் துச்சிநின் ரும்வீழ்ந்து
மடியாமல் அருணகிரியை
வாகாக ஏந்தியருள் செய்தவர் வாக்கினில்
வயங்கித் திருப்புகழெனும்
தேடலா காவமிர் துலகெய்த வைத்தகுக
சிறுதேர் உருட்டியருளே
திருமேவு விசவத் துனைத்தேவ தேவனே
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(அ.. ரே) திருப்புசழ் கந்தரின் வாக்கு-கந்தர் அருணகிரி நாதரின் வாயினால், அவருக்கு உள்ளே அதிட்டித்து நின்று அதனைப் பாடினார்.

-4

அண்டங்கள் யாவும் தம் நிலையினிற் பெயராமல்
ஆங்காங்கு நின்றுருளவும்
அரசுகள் அனைத்துந்தம் நாட்டினில் அறம்பேணி
ஆஞ்சுநாசக் கரமுருளவும்
மண்டலத் தறவோரிகள் அருளாளர் ஞானிகள்
அரம்புவழு வாதுருளவும்

வனகமிக்க சமயங்கள் அருள்வழியில் தெய்வீக
வாழ்வுநிலை பெற உருளவும்
தொண்டெனக் கொண்டுபல் தொழிலாள ருங்கடமை
துரிதமாய்ச் செய்துருளவும்
தோகையரும் ஆடவரும் அன்புவழி இல்லற
சுகம் பெற்று நன்குருளவும்
தெண்டாயு தக்கடவு ளேகந்த முருகனை
சிறுதேர் உருட்டியருளே
திருமேவு விசவத் தனைத்தேவ தேவனே
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(அ..ரை) அண்டப் பகுதியின் உண்ணைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்னை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நுாற்றொரு கோயின் மேற்பட விரிந்தன “ - திருவாசகம்

நாம் வசிப்பதும் கண்ணாற் கானுவதுமான இந்தப் பூமி, சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் ஓர் அண்டம். இப்படிப் பதினாயிர கோடிக்கு மேற்பட்ட அண்டங்கள் இப்பிரபஞ்சத்திலுள்ளன. இவைகளெல்லாம் உண்ணை வடிவின, இவற்றிற் பல தம்மிற் சுற்றுவன, சில தாம் சுற்றுவதோடு பிற அண்டங்களையும் சுற்றுவன, இப்படியாக அண்டங்களின் நிலையை- தத்தமக்குரிய பாதையை விட்டு விலகாமற் சுற்றுவதால் யாவும் ஒழுங்காய் நடக்கின்றன, அண்டங்கள் நிலை பெயர்ந்தால் பிரபஞ்சம் அழிந்து விடும்: - 5

ஆலமமிர் தாக்குமருள் அப்பனுக் கோமெனும்
அரும்பிர ணவக்கருத்தும்
அகிலமும் ஈன்றுமை யம்மையாற்க் களவிலா
ஆனந்த வாத்சல்மழும்
ஞாலமெல் ஸாந்தனக் குள்ளடக் குந்தமைய
ஞர்க்கரும் தொள்வலிமையும்

நன்மாம னுக்கரிய ஆழிப் படைக்கலமும்
நான் குமுக மைத்துனர்குச்
கோஸமுற யாவும் படைக்கும் திறங்களும்
குறவர்மின் ஞேடுதெய்வக
குஞ்சரிக் கிருபுறமும் அடியவர்க் கடியிலையும்
கொடுத்திடும் வரதமுதலே
சீலமிகு செல்வமே நீலமயில் வாகனு
சிறுதேர் உருட்டியருளே
திருமேவு விசவத் தனைத்தேவ தேவனே
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(அ...ரை) வாத்சல்யம் - பெற்றேர் பிள்ளைகளிடம் வைக்கும் பாசம்.
ஆழி - சக்கரம்

-6

சிவமூல மந்திரத் துடனு ரெழுத்தும்
தியானித் திடைவிடாமல்
செபித்துமிகு சீலராய்க் கந்தசட் டியில்நினது
திருமுன்பு வந்துதொழுது
தவமான திதுவென்ன உபவாசம் பூண்டுறுதி
தருகந்த புராணபடனம்
தணியாத அன்பிற் கசிந்துருகி நாள்தோறும்
தவருது கேட்குமடியார்
பவநோய் ஒழித்துளம் நேர்ந்தபே ரெய்தவருள்
பாலிக்கும் அருள் வள்ளலே
பண்புடைய நல்லவர்கள் வரழுமூயர் யாழிப்பாணப்
பண்ணுக ஊரைக்காக்கும்

சிவனே குரோசரவ ஞனந்த வேல்முருக
சிறுதேர் உருட்டியருளே
திருமேவு விசவத் தனைத்தேவ தேவனே
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(அ...ரை) பவநோய்-பிறவியாகியனோய். நேர்ந்த - மனதில் சங்கற்பித்த

-7

அன்பே அன்பில் விளைந்த அழுதே அழுகின்
 அருஞ்சுவையே
 அறிவே அறிவின் நிறைவே அழகு ததும்பும்
 பூரணமே
 இன்பே இன்பின் உருவே திருவே எழிலார்
 குமரேசா
 எங்கும் மேவி எல்லா மாகிய ஈசா முருகேசா
 துன்பே யறியாக் சுடரே சுருதிப் பொருளே
 அருளுருவே
 தோலா மணியே முத்தே பொன்னே தோன்றுத்
 துணையாயெம்
 தென்பாய் உள்ளாய் சிந்தா மணியே சிறுதேர்
 உருட்டுக்கவே
 திகழும் விசவத் தனையிற் கந்தா சிறுதேர்
 உருட்டுக்கவே.

(அ...ரை) சுருதி - வேதம். தோலாமணி - துளைக்கப்படாத முழுமணி
 தென்பாய் - பெலமாய்

கண்களால் நினதருள் உருவினை நித்தமும்
 காண்கின்ற பேறுவேண்டும்
 காதார நின்புகழ் கேட்டுமன மாங்கருங்
 கல்லிளாகி யுருகவேண்டும்
 பண்கனிந் திடுமருட் பாக்களைப் பாடிநான்
 பரவசம் அடைதல் வேண்டும்
 பத்திமே லீட்டினாற் கண்பொழிய மானந்த
 பாஷ்பத்தில் நனைய வேண்டும்
 தொண்டரின் குழுவினிற் சேரவேண் டுந்திநுத்
 தொண்டுகள் செய்யவேண்டும்
 தூயமனம் இனையசொல் நற்செய்கள் உடையனுய்ச்
 சும்மா இருக்க வேண்டும்

விண்குலவு பொழில்குழும் விசுவத் தனைப்பதியில்
வேலரே என் வேண்டுகேள்
விநயமாய்க் கூறினேன் வேண்டுமிவை தந்தருளிக்
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(அ ..ரை) பாஷ்பம் - கண்ணீர், விநயம்- பணிவு.

-9

சீர்விசுவத் தனைவழக்கம் பரைபருளை
திகழ்சித்தன் கேணி நல்லூர் நுண்சைமாவை
திருகாலை யடிவரதன் புலோஎங் கெங்கும்
திகழ்தலங்கள் யாவையுமே சிறந்து வாழி,
நேரவேறெந் நெறியுமிலா தயர்ந்த சைவ
நெறிவாழி, கண்டினை வெண்ணீறுவாழ
நெஞ்சிவருள் உறுமடியார் வாழி, கோயில்
நித்தியனை மித்தியங்கள் முறையாய் ஆள்,
கார்முகிலும் பருவாழை பொழிந்து வாழி,
கடவுளருள் துலங்குறுமந் தணர்கள் வாழி,
கற்றவண்ணம் ஒழுகும்மெய் அறிஞர் வாழி,
கற்புநெறி யாவருங் கைக்கொண்டு வாழி.
தெருகுட்டி யருளுகபன் னிரண்டு கையா
சிறுதேரை உருட்டியருள் செவ்வேற் கையா
செந்தமிழும் சிவதெறியும் உயர்க என்று
சிறுதேரை யுருட்டுமையா தேவ தேவா.

-10

திருச்சிற்றம்பலம்

வ
சிவமயம்

5. சித்தன்கேணி - கந்தசுவாமியார் திருவுஞ்சல்

அவையடக்கம்

சொல்லினிமை பொருளினிமை சுவையினிமை அணிநயம்
துலங்கிட, கேட்பவர்கள்

சொக்கியுளம் உருகிவிழி நீருகச் செய்முயிர்த்
துடிப்புள்ள கவிதைபாடு

வல்லபல ருளராக ஞானமரு ஓஹுழுதி
மதியிலா இந்தவீணன்

மரபுமுறை பாராமல் ஊஞ்சலிது பாடளவ்
வண்ணம் துணிந்தன னொப்பு

பல்சனம் நகைத்துப் பழிக்கவும் நானுது
பதிசித்தன் கேணியுறுமெம்

பரமசற் குருகந்தர் பாமாலை ஆசையாற்
மாடியனன் பிழை பொறுத்து

நல்லவர்கள் இஃதெமது ஞானவடி வேலவர்
நல்லசெந் தமிழ்நூலென

நன்மனத் துடனுவந் தங்கீ கரித்தருள
நயந்தினிது வேண்டினன ரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

சீரிலங்கும் யாழ்ப்பாண மேல்பா லாகிச்
சித்தர்சிவ ஞானியரின் உறையு எாகும்
பேரிலங்கும் புகழ்ச்சித்தன் கேணி வைகும்
பெரியகண பதிப்பின் ளொ யார் பொற் பாதம்
நீரினங்கு சடைக்கைலை நாதர் பாதம்

நித் தியகல் யாணியம்மை செம்பொற் பாதம்
ஏரிலங்கும் அருட்கந்தர் ஊஞ்சல் நாயேன்
இளிதிலைக்கக் காப்பாய்நின் நிலங்கு மன்றே,

(அ...ரை) சித்தன்கேணி மகா கணபதிப்பிள்ளையார் கோவிலின் வடக் குப்பாகத்தில் அம்பலவாண நாவலர் தாபித்த கெலாசநாதர் கோவி ஹும், நித்திய கல்யாணியம்மை கோவிலும் உள்ளன. மூவருக்கும் காப்புக் கறியவர்கு காங்க.

நால்

வேதமுட னகமங்கள் விட்ட மாக
விளங்குசிவத் திருமுறைகள் கால்களாக
நாதவிந்து தத்துவங்கள் கயிற தாக
ஞானமொளிர் பிரணவமே பீட மாகப்
போதமுற அமைந்ததிரு ஹஞ்சல் மீது
பொன்னேசித் தன்கேணிய் புனிதா ஜியா
ஆதரவாய் வேண்டுகின்றேம் ஆடி ரூஞ்சல்
அருட்கந்த சுவாமியே ஆடர் ஊஞ்சல் -1

மலரவனும் மாயவனும் வடந்தொட்ட டாட்ட
வானவர்கோன் காளாஞ்சி மஷிழ்ந்து நீட்ட
கலைமகளும் அலைமகளும் கவரி வீசக் கந்தருவர்
கிண்ணர்கள் கானம் பாட
நிலமகளும் மனமுவந்து தாளம் போட நீடுசித்தன்
கேணியமர்ந் துலகமெங்கும்
அலகிலசிவத் திருநீதி ஓங்கும் வண்ணம் அருட்கந்த
சுவாமியே ஆடி ரூஞ்சல் -2

இருளான ஆணவழும் கண்மம் மாபை
 எனும்மூன்று மலக்கட்டும் அறுத்து முத்திப்
 பெருவாழ்வு தருவாயோ உண்டு தேதுப் பிதற்றியிறந்தொழிக
 வென விடுவாய் கொல்லோ
 வருவாயென் அருசிலெனப் பவளச் செவ்வாய்
 மலர் ந்தழைப்பாய் எழிற்சித்தன் கேணிவைகும்
 அருளாளா வரதமுரு கையா செய்யா
 அருட்கந்த சுவாமியே ஆட ரூஞ்சல். -3

நீலகண்டக் கைலாச நாதர் தேவி
 நித்தியகல் யாணியம்மை நேசம் மிக்க
 கோலமகா கணபதிப் பிள்ளையண்ணர்
 கொடியவரை வெருட்டிமறக் கருணை செய்யும்
 சூலங்கி ரவச் நாக தம்பிரானுர்
 சூழவமர்ந் தருள்பெருகுஞ் சித்தன் கேணி
 ஆலயத்துள் அநவரத நடன மாடும்
 அருட்கந்த சுவாமியே ஆட ரூஞ்சல். -4

நீதிநெறி மீறியவெஞ் சூர பன்மன்
 நெடுங்குன்ற மாயெதிர்த்த கிரவுஞ்ச வஞ்சன்
 மீதுவிடு சிவஞான வேலை வண்மம்
 மிகுங்கொடியென் நெஞ்சினிலும் விடுத்து நின்றன்
 பாததுக ஓயிருந்து சாந்தி எய்தும்
 பதந்தந்து புகழ்ச்சித்தன் கேணி யுள்ளார்
 ஆதரவாய் அறம் பெருக்கி வாழும் வண்ணம்
 அருட்கந்த சுவாமியே ஆட ரூஞ்சல். -5

மெய்யாநின் திருவடிகள் கண்ணேற் கண்டு
 மிகவுருகி வெள்ளமென விழிநீர் பாயக்

கையாலே துதித்துனது கோயில் வீதி
 காலாலே வளஞ்சியம்துன் திருமுன் வீழ்ந்து
 செய்யாவிவண் ணீரூட செவ்வா என்றுன்
 திறம்பாடாத் தீவினையேன் அவலந் தீர
 ஜியாநீ ஆட்கொள்வ தெந்த நாளோ
 அருட்கந்த சுவாமியே ஆடர் ஊஞ்சல்.

-6

பரமசிவ குருமுதல்வா ஆட ரூஞ்சல்
 பார்வத்யார் மகிழ்புதல்வா ஆட ரூஞ்சல்
 மறவுகலி யுகவரதா ஆட ரூஞ்சல்
 வண்ணமயில் வாகனரே ஆட ரூஞ்சல்
 திருமகனும் கலைமகனும் சேர்ந்தெந் நானும்
 திகழ்த்தன் கேணியையா ஆட ரூஞ்சல்
 அரியருகா சிவகுமரா ஆட ரூஞ்சல்
 அருட்கந்த சுவாமியே ஆட ரூஞ்சல்.

(அ...ரை) திசம் சித்தன்கேணி - வி ள ங் கு கி ன் ற சித்தன்கேணியூர்

-7

சுன்னுகத் தாண்சுதனே! மல்லா கத்துச்
 செடர்த்திநுமா தகலான்நன் மருகா! மாரன்
 பண்ணுலை யானத்தான்! பகரும் சொல்லால்
 பண்ணுக மெல்லியலாற் கணவா! நாவற்
 பொன்னுலை யானஅணி பொலியச் சீர்த்தொல்
 புரமான புகழ்ச்சித்தன் கேணி வைகும்
 அண்ணுயெம் ஜியவே அரசே அப்பா
 அருட்கந்த சுவாமியே ஆடர் ஊஞ்சல்.

-8

திருவடிக்கிண் கிணிசிலம்பு சதங்கை யாட
 திருத்தொடையும் பட்டுடையும் நூலு மாட

மருவளரும் கடம்பமலர் மாலை யாட
 மார்பாட வேலாட மயிலு மாட
 திருமுடிகள் திருச்செவியிற் குழழக எாட
 திருமுதத்துச் சோதிப்புன் முறுவ லாட
 அருள்வழியும் விழியாடச் சித்தன் கேணி
 அருட்கந்த சுவாமியே ஆட ருஞ்சஸ்.

(அ...ரை) மருவளரும் - வாசனை பெருகும், நூலும் பூணாலும்

-9

அருணகிரிக் களியமாம் புயத்து மேலா
 அம்மையபி ராமியெடுத் தணைக்கும் பானா
 திருமுருகாற் நுப்பஸ்டகேட் டந்தாள் கீரர்
 சிறைவீட்டிக் காத்ததமிழ்க் காவ லாளா
 மருவுதெய்வ யானைவளி யம்மை லீலா
 வன்னமயி லேறிவிளை யாடும் சீலா
 அருளுருவே சிவகுருவே சித்தன் கேணி
 அருட்கந்த சுவாமியே ஆட ருஞ்சஸ்.

(அ...ரை) அருணகிரிநாத சுவாமிகள் முருகப்பெருமானது திருப்புயத்தில்
 கிளி வடிவில் அமர்ந்துள்ளாரென்று பெர்யோர் கூறுவர்.

-10

திருவளர்சித் தன்கேணித் தலமும் வாழ,
 சேவிக்கும் அடியவர்கள் சிறந்து வாழ,
 குருமரபு நிலைபெறச்,செந் தமிழுஞ் சைவக்
 கொள்கையுஞ்சீ ருறப்,பருவ மதையும் பெய்ய,
 உரிமைபெற்றுத் தமிழினமிங் குயர, வேதம்
 உபநிடதம் ஆறங்கம் ஆக மங்கள்
 அரியதிரு முறைகளைல்லாம் இனிடே வாழ
 அருட்கந்த சுவாமியே ஆட ருஞ்சஸ்.

-11

திருச்சிற்றம்பலம்.

6. பருளை முருகன் மும்மணிமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

தேயம் புகழும் பருளைச் சிவசுபி பிரமணிய
நாயகர் மும்மணி மாலையைப் பாட நயந்தெனது
நேய மிலாமனக் கல்வெநகி ழழ்நிலை நேர்ந்தருள்வாய்
தாய பிரணவ ரூப கணேசச் சுடர்ப்பொருளே.

நால்

வெண்பா

சீரார் பருளைத் திருத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும்
அரா அழ்தே அரும்பொன்னே - தாராள
வாழ்வு தருவாய் வழிவேலா நாயினேன்
தாழ்வினை யெல்லாம் தவிர்த்து.

(அ...ரை) ஆரா அமுது-நிறைவான அமுது. அரும்பொன்-மாற்றுக்கும்
எட்டாத மிக உயர்ந்த தங்கம். -1

கட்டளைக் கலித்துறை

தாழ்வினும் வாழ்வினும் தாபாய் அருஞன்ள
தந்ததடமாய்

ஊழ்வினை யாலுற்ற வெந்துயர் போக்கி, உவந்தாஸ்பர
சூழ்வுறத் தந்து, சுகம்சேர் பருளைச் சுடர்மணியின்
தாள்மலர் எந்தப் பொழுதுமென்றுள்ளத்தில் தங்குகவே

(அ...ரை) சூழ்வுற - சூழ்ந்திருக்கும் வண்ணம். சுகம் சேர் - இன்பத்
தைத் தந்தருளும்.

ஆசிரிய விருத்தம்

உள்ளம் பொருந்தி ஒருகணமும்
 உணர்ந்து வணங்க மாட்டேனையீக்
 கள்ளங் கொண்ட கடைப்பட்ட
 கயவர் குழுவிற் கலந்தே ஜெத
 தெள்ளுந் தமிழிற் பாடுகெனத்
 தெருட்டி நல்ல விதமாயாட்
 கொள்ளும் பறைளைத் தலத்தமர்ந்த
 குருவை மறந்தால் உய்வேனே.

(அ...ரை) உள்ளம் பொருந்தி - மன ஒருமைப் பாட்டுடன், தெருட்டி -
 அறிவுத்தெளிவை உண்டாக்கி (மெய்யையறிவித்து) - 3

உய்யும் வழியை உரைக்கின்றேன் கேள்மனமே
 செய்ய பருளைச் சிவக்கண்றை - மெய்யன்பு
 கொண்டு புகழ்பாடிக் கூத்தாடிப் பல்விதமாய்த்
 தொண்டு புரிவாய் தொடர்ந்து. - 4

தொடர்ந்து பெரும்பழி பாவங்கள் ஆற்றிய சூரஜைனமுன்
 அடர்ந்து பிளந்து மயில்சேவ லாக்கி யடிமைகொண்ட
 கடம்பணி கந்தரைக் கார்மயில் வாகனக் கற்பகத்தைத்
 தடம்பண்ணை சூழும் பருளை முருகனைச் சார்குவமே.

(அ...ரை) அடர்ந்து- எதிர்த்து, சூரஸ் பதுமன் என ஓட்டியிருந்த
 அவனது உடலை வேலாற் பிளந்து சூரஜை மயில் வாகனமாக்கியும்
 பதுமனைக் கோழிச் சேவற் கொடியாக்கியும் இரட்சித்தருளினார். - 5

சார்ந்தார்க் கெல்லா நன்மைகளும்
 தருவான், தன்னை வழிபட்டு
 நேர்ந்து செய்யும் கருமங்கள்
 நிறைவு செய்யும் அருளாளன்,

தேர்ந்த அறிஞர் வாழுமெழிற்
சீரார் பருளைக் கந்தர்மேல்
ஆர்ந்த அன்பு செய்தடியோம்
அருள்பெற்ற ருய்ந்து வாழ்வோமே..-6

வாழ்வாங்கு வாழும் வகையறியாய் பேய்மனமே
நானும் பருளைத் தலம்நண்ணி - ஏழு
பிறப்பிலும் தோன்றுப் பெருந்துணையாம் கந்தர்
சிறப்புடைய பேரநூலைச் செப்பு.

-7

செப்பும் நினைவும் செயலும் பருளைத் திருத்தலஞ்சேற்
அப்பனுக் காக்கு பவரின் வினைகள் அகன்றெழுஷியும்
இப்பிறப் பிறசெயும் ஆகா மியமும் எரிந்தழியும்
தப்பாது தேக முடிவிற் பரமுத்தி சார்ந்திடுமே.

(அ...ரை) செப்பு - பேச்சு. வினைகள் - பிராரத்த சஞ்சீத வினைகள் -8

முத்தி நெறியை யறியாத
மூர்க்க ரோடும் முயல்வேணப்
பத்தி நெறியை அறிவித்துப்
பழைய வினைகள் தீர்த்தெனதுபோல
சித்துங் தெளிவித் தூட்டகொண்டபோல
சீரார் பருளைத் தலமராய்
அத்தன் அருளில் தீளைத்துநிதம்
ஈடுபடுவது ஆடிப் பாடி மகிழுவுமே. -9
மகிழ்ச்சி விணிய ஜைத்தும் ஏகும் - புகழ்ச்சியுற்ற
வேலா யுதன்முருகன் மேன்மைப் பருளையயன்
மேலாங் கருணையுறு மேல்.

(அ...ரை) வாதை - துண்பம். பினி - நோய், முழுமலக்கட்டு (ஒலி - 10
குலா யுதத்தொடு சூழம் பொழுதில் துரிதமயில்
மேலாய்ப் பறுளைப் புனிதத் தலத்தினில் வீற்றிருக்கும்
வேலா யுதன் துணை யாடிடன் வந்து விடுவிப்பனே.

(அ...ரை) பகடு - ஏருமை. கூற்றுவன் - யமன். சூழம் பொழுதில் -
சுந்தி வளைக்கும் வேளையில், துரிதம் - விரைவு. - 11

துணையா யற்ற தாய்தந்தை
கோத ரர்கள் மஜனமக்கள்
அணையா உருகும் உறவினர்கள் - கட்டுப்பு (ஒலி - 12)
குலா அணையா அனைவ ராயும் அமைந்துதட்டுவிட்டது
குலா பணையார் பறுளைப் பதிமுக்கட் பகவான் செய்யும் அருளுக்கு

இணையாய் எவர் தம் உதவியினை
இயம்ப ஸாகும் சான்றிரே.

(அ...ரை) அணையா உருகும் - தழுவி மனம் கசிந்து உருகும்.
தட்டிப்பனை - விசாலமான வயல், இணையாய் - சமமானதாய். - 12

சான்ற பறுளையமர் சர்வேசா கந்ததயா
என்றறஞ்வாய் என்றே இரக்கின்றேன் - சான்ற அன்புத்
தாயார் குழந்தையினைத் தள்ளிவிடில் தாங்குநர்யார்
முக்கீநியருள் நேரம் இது.

(அ...ரை) சான்ற - பலவகை வளங்களாலும் நிறைவுடைய. ஏன்று -
(என்னை அடியானு) ஏற்று. தாங்குநர் - சுமப்பவர். - 13

இதுபழி பேய்பெரும் பாவமென் றென்மேல் இரங்குபவீ
கதியற்ற நீயெவர் ஆளைன் றுசாவிடின் கற்றநல்லோர்
துதிசெய் பறுளைச் சிவசூப் பிரமணி யப்பெருமான்
பதியென் நிருக்கும் அடியனென் றுன்னைப் பழிப்பிப்பனே.

(அ...ரை) க தி ய ற் ற - துணையில்லாத . உசாவிடன் - விசாரித்தான் .
பதி - முழுமுதற் கடவுள் - தலைவன் .

-14

பழிப்புப் பண்ட மாமெனக்குப்
பக்க பலமாய் அவனுள்ளான்

மொழிக்கு முருகன் ஆறெழுத்து
முழுமந் திசமே துணைதனித்த
வழிக்கு வடிவேற் படைக்கலமும்
மயிலும் சேவ லும் முனைப்

பழிக்குப் பருளைத் தலமமரும்
பகவான் பாதம் அருந்துணையே.

(அ...ரை) பண்டம் - பொருள். மொழிக்குத்துணை சரவணபவ என்னும்
முருகப்பெருமானின் ஆறெழுத்து மந்திரமாகும். தனி வழிக்கு வேலும்
மயிலும் சேவலும் துணை. முன் ணைப் பழிகளையெல்லாம் போக்கத்
ஆணையாவது பருளை முருகன் பாதமாகும்.

-15

துணையாய்ப் பிறவி தொறும்தொடரும் தர்மம்
பிண்ணியாகப் பாவம் பெயரும் - மணமார்
கடம்பன்தாள் போற்றிக் கடைப்பிடிப்போம் தர்மம்
விடுவோமே பாவ வினை.

(அ...ரை) நாம் செய்யும் தருமம் பிறவிதொறும் நமக்கு இனிய துணை
யாகத் தொடர்ந்து வரும். பாவமோதுன்பமாய்ச் சேரும்.

-16

விடுவோம் வெகுளி பழிபொய் புலைகொலை வீண்செய்யல்கள்;
இடுவோம் இரந்தார்க் கியன்ற வரையில்; எவ்ததமக்கும்
கொடுநோய் நினையோம்; பருளையமரும் குமரனுக்காட்
படுவோம் கவலை யினியில்லை யாமவன் பாரமன்றே.

(அ...ரை) கொடுநோய் - பொல்லாங்கு

-17

பாரம் நாங்கள் பருளையமர்
பன்னீர் கரணே முருகா இந்
நேரம் தஞ்சம் வேறு ஸ்ரி
நீயே தஞ்சம் எனவகைடந்தோம்

தீரம் கொண்டோம் எமது செயல்
தேவ ரீரின் செயலெனவே

வீரம் பூண்டோம் திருவடியை
மேவும் நன்னாள் எந்நாளோ.

(அ...ரை) எல்லாம் இறைவன் செயலென்று நம்பினாலே எதற்கும்
அஞ்சாத வீரமும் தீரமும் பெறுவார், -18

எந்நாள் தமிழ்மூம் எய்துவோம் எம்தமிழிங்கு
எந்நாள் அரசமொழி யாயிலங்கும் - அந்நாளே
செல்வப் பருளையமர் தேவர் அருள்பெற்ற
நல்ல சுதந்திர நாள்.

(அ...ரை) இந்தமண் எங்கள் சொந்தமண். இங்குவாழும் தமிழ் மக்களாகிய நாம் பெரும்பான்மை மக்களின் அரசாங்கத்தினால் உரிமை இழந்து அடிமைச்சளாகத் தத்தளிக்கிறோம். தமிழ்மொழி அரசு கள் இழந்து அடிமைச்சளாகத் தத்தளிக்கிறோம். தமிழ்மொழி அரசு மொழி யாவதோடு எங்கள் மண்ணைப் பிறர் அபகரியாம விருக்கவும் வேண்டும், சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் இவையே நிரந்தர சமாதானம், அன்பு நிலவ உதவும். -19

நரஞுமிப் பொய்யாம் உடலினை ஓம்பிட நான்முயன் ந
தாளில் ஒருசிறி தாயினும் மெய்யாம் தனியுயிரை
வாழ்விக்க வேண்டிப் பருளைச் சிவசுப் பிரமணியர்
ஆளை நின்றிலன் அந்தோ பொழுதவ மாக்கினனே.

(அ...ரை) தாளி முயற்சியில். ஆளை - அடியவளென்ன. அவம்
ஆக்கினன் - வீணைக்கழித்தேன். -20

ஆக்கி யெவையும் காத்திடுவான்

அழித்தும் மறைத்தும் அருள்புரிவான்

போக்கும், வரவும் புணர்வுமிலான்
புவன மெங்கும் எவற்றினிலும்

தேக்கிப் பருளை யெனும்புனிதத்

திருத்த லத்துத் திகழ்ந்தடியேன்

வரக்கும் மனமும் மேவுசிவ
மைந்தன் அருளில் திளைப்பேனே.

(அ...ரை) போக்கு - இறப்பு. வரவு - பிறப்பு. தேக்கி - நிறைந்து. - 21

அருட்பகழிக் கூத்தர் அகட்டுவலி நேரயால்
பருத்ததுன்பம் எய்தப் பரிந்து - திருச்செந்தூர்ப்
பிள்ளைத் தமிழாஸ் பினிதீர் ந் திடவைத்த
வள்ளல் பருளையுறு வார்.

(அ..ரை) பகழிக் கூத்தர் வைணவப் பிராமணர். அவருக்குத் தாங்க
முடியாத வேதனை செய்யும் வயிற்றுவலி உண்டானது. அவர் திருச்
செந்தூர்த் தலத்துக்குச் சென்று முருக வழிபாடு செய்து திருச்செந்த
தூர்ப் பிள்ளைத் தமிழ்ப்பாடியதும் வயிற்று விலை மறைந்து விட்டது.
அகட்டுவலி - வயிற்றுவலி. பரிந்து - கருணை செய்து

- 22

உறவுய கூத்தந்தாயுர் ஒன்றும் குழந்தை உரையாமையின்
பெறுதந்தை தாய்மிகு வேதனை யுற்றுப் பெருவிரதம்
இறதி வரைகொள்ளப் பாலன் கலிவெண் பாவிசைக்கும்
குறிசெய் தருளைய வள்ளல் பருளைக் குருபரசன்.

(அ...ரை) குமரகுரு பரரின் தந்தையும் தாயும் தங்கள் குழந்தைக்கு
ஐந்து வயசாகியும் பேசும் வல்லமை உண்டாக வில்லையே என்ற கவ
லையுடன் திருச்செந்தூர் சென்று முருகன் சந்திதியில் உண்ணையிரத
மிருந்தனர். முருகன் அருள்புரியாவிடின் நாற்பதாம் நாளில் இருவரும்
கடவில் வீழ்ந்து தற்கொலை செய்வதென நேர்ந்து கொண்டனர். 39
ஆவது நாள் இரவில் அவர்களின் ஊழைப்பிள்ளை “அம்மா ஐயா”
என்று தாய் தந்தையரை அழைத்தது. அவர்கள் கந்தன் கருணையில்
தோய்ந்தனர். குமர குருபரர் சிறிது பொழுதில் கந்தர் கலிவெண்பா
பாடியருளினர்.

- 23

குருவாய்த் தமிழின் இலக்கணத்தைக்
கும்ப முனிவர்க் குரைத்ததன்றித்
தருவாய் வேட ஞானையகித்
தளாந்த முதியோ ஞையும்பின்
வெருவ யானை தனையழைத்தும்
வேடர் மகளோ டாடல் செயும்
பெருமான் பருளைத் தலத்தமரும்
பெரிய மனத்துக் கந்தரன்றே.

(அ...ரை) தருவாய் - வேங்கைமரமாய், வெருவ - அஞ்சம்படி. பெரிய மனம் - தாராளமாகக் கொடுக்கும் மனம். -24

மனமே விரும்புகின்ற வண்ணம் நீ வாழ
நினைதியேல் என்வழியில் நின் று - தினமும்
பறுளைக் குமரேசர் பாதம் தொழுதால்
உருத் பொருளுமுன் டோ.

(அ...ரை) உருத் பொருள் - வந்தடையாத பொருள். -25

உண்டு கடவுள்; அறம்பாவ மானவை உண்டு; பிறப்பு
உண்டு; இறப்பு சுவர்க்கம் நரகம் உயர்ந்தமுத்தி
உண்டாம்; எனநம்பிச் சீர்ப்பறு ளைக்கந்தர் ஒங்குதிருத்
தொண்டுகள் செய்து சிவயாத் திரையைத் தொடருவமே.

(அ...ரை) எங்கள் வாழ்வு சிவன் திருவடியைச் சேரும் யாத்திரை
யாகும். யாத்திரை செய்பவர்கள் கடவுளின் தருமத்தில் முத்திப் பேற்
றில் நம்பிக்கையுடையவர்களாய் சிவதொண்டுகள் செய்தல் வேண்
ரும். -26

சிவனே முருகா கணேசனாச்
செயலும் நினைவும் சொல்லுமெலாம்
அவனே யாக்கி அவன்செயலாய்
அனைத்தும் புரிவோ மெனிலதுவே
தவமாய்ப் பறுளைக் கந்தர்பதம்
சாரச் செய்யும் நாமினியும்
அவமே வாழ் நாள் போக்காமல்
அவனை யடைய முயன்றிடுவோம்.

(அ...ரை) எல்லாத் தெய்வங்களும் ஒன்றே. “தெய்வம் பலபல சொல்
விப் - பகைத் தீயை வளர்ப்பவர் மூடர்” - பாரதியார். -27

முயன்றறம் முன்செய்தோர் இம்மையில் இன்பம்
அயர்ந்திடுவர் ஆதலால் இன்னே - நயன்சேர்

வினாக்கள் முறையில்
அருளமுத வள்ளம்

உயிர் தாயாக்கும் பூது விடையைக் கொடுத்து (பா...த)
பெருளை முருகர் பதந்தொழுது குன்பம், அனுபவி விடை
உருதறஞ் செய்துய்கு வோம்.

(அ...ர) அறம் செய்வது இன்பத்தை அடைவிக்கும். அயர்ந்திடுவர் - 28
அனுபவிப்பர்.

உய்யார் கோலைஞர் புலாலுண் ணுபவர் ஒழுக்கமிலார்
பொய்யே உரைப்பவர் பொல்லா விழைகள் புரிந்திடுவோர்
மெய்யே நரகினில் வீழ்வ ரெனலால் விடுத்திவற்றைச்
செய்ய பருளைக்காங் கேயர் விதித்தன செய்குவமே.
(அ...ர) சைவ சமயத்தவராகிய நாம் எங்கள் சமயத்தில் விலக்கப்
பட்டவற்றைத் தள்ளி விதித்தவற்றையே கொள்ள வேண்டும். எல்
லோரும் திருவருட்பேற்றுக்குப் பாத்திரராகவே விரும்புவர். ஆத
லால் அறியாமையால் தவறு செய்திருந்தவர்களும் மெய்யறிவைப்
பெற்றுச் சைவ விதிப்படியொழுகிப் பிறவிப்பனைப் பெறுவார்களாக. - 29

செய்வோம் தருமம் அருளன்பு
சீலம் ஒழுக்கம் ஆசாரம்

உய்யும் மார்க்கம் இலையென்றே

ஒதும் சைவ அருள்நால்கள்

பொய்யே கொலைபுன் மதுவருந்தல்

புலாலை யுண்ணல் நினையோமேஸ்

மெய்யாய்ப்பருளை முருகையர்

மேலாம் பதத்தைப் பெறுவோமே. - 30

திருச்சிற்றம்பலம்.

உயிர் கையை நீஷாஷி திருச்சிற்றம்பலத்து தொடர்பு (பா...த)
அனுபவி விடையை - பாதந்தொழுது விடுத்திவற்றைக்கொடுத்து பெறுவோமே. - 31

உயிரை கீர்த்தியை கூடிட விடுத்து விடுத்திவற்றை
கீர்த்தியை - விடுத்து விடுத்து விடுத்திவற்றை

7. தொல்புரம் துரையன்வளவு விநாயகப் பெருமான் திருவுஞ்சல்.

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

ஓங்குதொல் புரவுரை வாழ வைக்கும்
உயர்ந்ததுரை யன்வளவுப் பதியிற் கோயில்
தாஸ்கிமெய் யன்பருக்கு யாவும் நல்கும்
தான் தோன்றி விநாயகர்மேல் ஊஞ்சல் பாட
ஈங்கடியேன் பிறர்து ஜெயும் வேண்டு வேணு
எம்பெருமான் அவரேயென் உள்தில் நின்று
பாங்குடனே துணைபுரிவர் என்று நம்பிப்
பாடுகின்றேன் நிறைவு செய்வார் நல்ல வாசே.

நால்

ஒவேதங்கள் நான்குமுயர் தூண்க ளாக
நால்விளங்குசிவா கமங்களெல்லாம் நாண்கு ளாக
- ஒதுசிவ சாத்திரங்கள் விட்ட மாக

உவந்ததிரு முறைநால்கள் சட்ட மாக

மேதகுசீர்ப் பிரணவமே பீட மாக

மேவியபொன் ஊஞ்சலிலே வீற்றி ருந்து

தீதில்துரை யன்வளவில் திகழும் ஞானச்

செல்வவிநா யகப்பெருமான் ஆட ரூஞ்சல்.

அ...ரை) சிவாகமம் 28 சிவசாத்திரங்கள் 14

திருமுறைகள் 12.

-1

தண்டைசிலம் பொலியலம்பும் திருப்பா தங்கள்

தங்கநான் இலங்குமரை பூம்பட்டாடை

தொண்டருக்குத் தரும்வரத அபயக் கைகள்
 துரிதஅருள் சொரிவிழிகள் துதிக்கை பூசிக்
 கொண்டதிரு நீறுமுப் புரிநால் மின்னும்
 கோலத்தைக் கண்குளிரும் வகையிற் காண
 அண்டரும்போற் றுந்துரையன் வளவில் வைகும்
 அற்புத விநாயகரே ஆட ரூஞ்சல்.

(அ...ரை) அலம்பும் — கலந்து ஒ லி க கு ம , அண்டர் - தேவர். துரித
 அருள் - விரைந்து செய்யும் கருணை .
-2

எண்ணியினை எவரே நும் இயற்றும் கர்மம்
 இடையூறில் லாதுநிறை வேற்றி வைப்பாய
 பண்ணியமுன் வினை களையும் வேரி ஞேடும்
 பாற அழித் தின்பமுத்திப் பதமும் சேர்ப்பாய
 விண்ணிலன் றி மண்ணினிலும் உன்னைப் போன்ற
 மெய்யான கண்கணை தெய்வம் உண்டோ
 தண்ணியர் வாழ்துரையன் வளவில் வைகும்
 சந்தவிநா யகப்பெருமான் ஆட ரூஞ்சல்.

(அ...ரை) 'விநாயகனே வெவ்வினையை வேறுக்க வல்லான்' என்
 பதனோடு ஒப்பு நோக்கவும். தண்ணியர்—குளிர்ந்த அருட்குணமுள்ள
 நல்லோர்.
-3

குழந்தைநம்பி நிவேதித்த அழுதை யுண்டு
 கோதில் தமிழ் கற்பித்த குரவன் ஆனும்
 தொழுந்தகைய ஒளவையாடி வேண்ட அன்னுர்
 சுந்தரரின் முன்கயிலை சேர வைத்தாய்
 கொழுந்தமி மிலக்கணங்கள் அகச்தி யர்க்குக்
 கூறியறி வழுத்தபெரும் குரவன் ஆனும்
 வளங்குலவு சீர்த்துரையன் வளவில் வைகும்
 வாரண விநாயகரே ஆட ரூஞ்சல்.

(அ...ரை) நிவேதித்தபடைத்த, கோது-குற்றம் குரவன்-குரு
-4

பாரதத்தை வியாசமுனி பகர மேருப்
 பருவதமே ஏடாக நினது தந்தக்
 கூரதனால் எழுதியுல கறிய வைத்தாய்
 கொடியை முகஜைவதைத் தவண்தோல் போர்த்தாய்
 காரவுனன் சிந்துரனைப் பொடிசெய் திட்டாய்
 கணங்களுக்குத் தலைவரொனக் கணேசர் ஆனாய்
 பேரியலும் சீர்த்துரையன் வளவில் வைகும்
 பெருச்சாளி விநாயகரே ஆட ரூஞ்சஸ்.

(அ...ரை) பேர் இயலும் - புகழ் விளங்கும்.

-5

எழுவகைப் பிறவியெண் பத்து நாள்கு
 இலட்சமெனும் யோனிகளை எடுத்தும் விட்டும்
 வாழுமிந்த மானுடத்தில் வந்தோம் ஈசன்
 மலர்ப்பத்தை வழுத்தியினிப் பிறவா வண்ணம்
 நாளுமரும் புண்ணியங்கள் செய்து முத்தி
 நாமெய்த அருள்செய்வாய் நல்லோர் பல்லோர்
 சூழுமெழில் சேர்த்துரையன் வளவின் ஞான
 சொரூபியே விநாயகரே ஆட ரூஞ்சஸ்.

(அ...ரை) ஊர்வன 11 இலட்சம். மானிடம் 9, நீர்வாழ்வன 10.
 பறவை 10, விலங்கு 10, தேவர் 14, தாவரம் 24 இலட்சம் -6

அங்குசபா சங்கொண்டெடம் பாசம் வீட்டி
 அருட்படிக மாலைகொண்டு பக்தி மூட்டிச்
 சங்கரனை வலஞ்செய்து கனிமுன் பெற்று
 சர்வமுமெம் பிராணென்னும் உண்மை நாட்டிட
 எங்கள்குல தெய்வமே சரணம் நீயே
 என நம்பி வேண்டுதல்செய் வாரை ஆள
 இங்குவந்து சீர்த்துரையன் வளவில் வைகும்
 இன்னமுதே விநாயகரே ஆட ரூஞ்சஸ்.

(அ...ரை) எம்பாசம் வீட்டிட- எங்களைப் பிணித்திருக்கும் கட்டுக்க
 வாகிய மும்மலங்களையும் அழித்து. -7

திட்டமிட்டுக் கூறவொண்ணாக் காலத் தீங்கீக
திகழ்வேம்பில் தான் தோன்றி யாகி வந்து
எட்டியசூ மூலில்வாழ்ந்தார் ஏத்திப் போற்ற
இன்னருள்செய் துய்யவைத்தாய் ஜியா இன்று
கட்டுப்பா ஞள்ளசபை தோன்றி நல்ல
கட்டிடங்கள் தந்த பணி செய்யப் பெற்று
இட்டமுடன் ஒருத்துரையன் வளவில் வைகும்
எம்மரசே விநாயகரே ஆட ரூஞ்சல்.

(அ...ரை) இங்கு விநாயகப் பெருமானை எழுந்தருளச் செய்த காலம்
இன்னதென வரையறுத்துக் கூற முடியாதது - தனிமுகாமையில் பரம்
பரை பரம்பரையான உரிமைக் காரரின் பரிபா லனத்தில் இருந்த
இந்தக் கோயில் இப்போது பொதுப் பரிபாலன சபையாரால் நிர்வ
கிக்கப்படுகிறது. பணிசெய்ய - திருப்பணி செய்ய - 8

ஓங்கரா வடிவினரே ஆட ரூஞ்சல்
உயைபாலா சிவகுமரா ஆட ரூஞ்சல்
ஆங்கார முடைய வருக் கலக்கண் செய்து
அருளாள ரைக்காப்போய் ஆட ரூஞ்சல்
பாங்காக வல்லபைமா சத்தி யோடும்
பரிந்துகு காப்பவரே ஆட ரூஞ்சல்
நாங்காணச் சீர்த்துரையன் வளவில் வைகும்
நர்த்தன விநாயகரே ஆட ரூஞ்சல்.

(அ...ரை) ஓங்காரம் - பிரணவம். ஆங்காரம் - ஆணவம். அலக்கண - 9
துண்பம்

செம்பவளத் திருமேனி ஆட ஆட
திருத்தோள்கள் துதிக்கையோடிசைந்தே ஆட
அம்பொன்மணி மார்பாட உருத்தி ராக்கம்
அணிபடிக மாலைமுந்நூல் ஆட ஆட
பைம்பொனவிர் முடியாட அகிலம் எல்லாம்
பரித்தபெருந் திருவுதரம் ஆட ஆட
நம்பினவர்க் கருள்துரையன் வளவில் வைகும்
ஞானவிநா யகப்பெருமான் ஆட ரூஞ்சல்.

(அ...ரை) பரித்த - தாங்கிய. - 10
திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்

8. வழக்கம்பரை அம்மன் பதிகம்.

திருச்சிற்றநம்பலம்
காப்பு

மன்னும் வழக்கம் பரையி லமர்ந்தருளும்
அன்னையப் பாட அருள்கவன - இந்நேரம்
தும்பி மகப்பெருமான் துய்ய மலர்ப்பாதம்
நம்பித் தொழுதேன் நயந்து.

நால் வஞ்சக விலாதமெய் யடியரின் உள்ளமாம்
வாவியிற் புதிது புதிதாய்வு
வாசனை விரித்திடும் திருவடித் தாமரையும்
மாருத அன்புடையவர்
நெஞ்சமெனு முதயவெற் பினிலுதித் திடுமிரவி
நிகருமருள் தவழுமுகமும்
நிலவெபாழி முறுவலும் இந்திரவில் ஏத்திலகு
நெற்றியும் புருவமவையும்
எஞ்சலில் லாதருள் மழைபொழியும் விழிகளும்
இங்கிருக் கிண்றேம் பயம்
எனைன் று தேற்றிடும் அபயத் திருக்கரமும்
ஈந்திடும் வரதகரமும்
நஞ்சொளிரு கண்டனைத் தழுவும் புயங்களும்
நாங்காண வந்தருளுவாய்
நயம்பெறு வழக்கம் பரைத்தல மமர்ந்தருளும்
நனினி சிவ சக்தியுறையே,

(அ...ரை) எஞ்சலில்லாது - குறைவில்லாது. நளினி - இன்பசொருபி. - 1

ஆரணி பராசக்தி சிவகாமி யம்பிகை
 அகிலாண்ட வல்லிகெளரி
 ஆதிநா யகிலோக நாயகிசர் வேசவரி
 அழகம்மை வடிவாம்பிகை
 பூரணி மகேசவரி இராசரா சேசவரி
 புனிதவதி பரமேஸ்வரி
 புவனேச வரியீச வரியமிர் தாம்பிகை
 புவனங்கள் யாவினுக்கும்
 காரணி மனேன் மணி தபோதனி யுமாதேவி
 கயிலைநா யகியங்கயற்
 கண்ணிசிவை யபிராமி மீனுட்சி காமாட்சி
 கண்ணிநீ ஸாயதாட்சி
 நாரணி விசாலாட்சி யென்றுபல வாறேற்த
 நாஞ்சமருள் செய்கஅம்மா
 நயம்பெறு வழக்கம் பறரத்தலம் அமர்ந்தருஞம்
 நளினிசிவ சக்தியுமையே.

தேவாரம் முதலாய திருமுறைப் பனுவலின்
 தீத்திக்கும் அரியபயனே
 தீகழ்சங்க நூல்கள் பல் வகையருட் பாக்களின்
 தீஞ்சுவைப் பிழிவாயினுய
 பாவாணர் நாவலர் நாவினில் நடமிடும்
 பைந்தமிழ்ப் பச்சைமயிலே
 பரமருள் எத்திரையில் நலமுற வரைந்தினிது
 பார்த்திடும் உயிர்ப்பாவையே
 ஒவாது போற்றும் மெய் யடியார் மனத்தினில்
 ஒளிருந்துாண் டாவிளக்கே
 உணர்வையும் உரையையும் கடந்த பொருளேயெய்
 உயிரினுள் விளங்குமுயிரே

நாவார ஏத்துமடி யாச் வேண்டு மதவயலாம்
நாடியருள் வரதமுதலே
நயம்பெறு வழக்கம் பரைத்தல மமர்ந்தருளும்
நளினிசிவ சக்தியுமையே.

சொல்லரிய அற்புத மலர்ச் செல்வி வந்தருள்க
தோகையே வந்தருளுக

தோன்றுத துஜையா யிருந்தெம்மை வாழ்விக்கும்
சுந்தரீ வந்தருளுக

கல்வினும் வலியன் நெஞ்சினை உருக்கிடும்
காந்தமே வந்தருளுக

டெலெனும் பிறவியயக் கடக்கவறு துஜையான
கப்பலே வந்தருளுக

வில்லைநிகர் புருவமும் வேலொத்த விழிகளும்
மினிர்திரு முகங்காட்டியாம்

வினைவியில் நீங்கிநின் பதநிழ லடைந்தின்பம்
மேவவந் தருள்க அம்மா

நல்லவர்கள் பழிபாவ மருங்சபவர் அருளாளர்
நாளும் துதித்து வேண்ட

நயம்பெறு வழக்கம் பரைத்தல மமர்ந்தருளும்
நளினிசிவ சக்தியுமையே.

(அ...ரோ) தோகையே - பயில்போல்வாளோ. எனைவெயில் - முன்னேத்
தீவினைகளாகிய வெயில்

ஓபா துழன்றுபல் பொருளினும் பேராசை
யற்றலையும் என்மனத்தை

ஒருகணப் பொழுதேனும் உன்னைமெய் யன்பால்
உணர்ந்துவழி படுகளன்று

தீயேன் உரைத்திடும் போதனைகள் யாவையும்
தீத்திரள் மீதுவிடு நீர்த்

துவலைபோற் பயனின்றி மாய்வதல் ஈாற்சகம்
சிறிதும் நான் காண்கிலேனே

தாயே எனக்குநின் அருளமுத மூட்டிநின்
 தாள்மலர் மென்லிசூட்டி
 தக்கமெய் யடியரோடு கூட்டியெனை வாழ்விக்கத்
 தாமதித் திடுதல் தகுமோ
 நாயேனு முனையலா தெவரையும் தேறிடேன்
 நாடியெவர் பின்னுமேகேன்
 நயம்பெறு வழக்கம் பரைத்தல மர்ந்தருளும்
 நளினிசிவ சக்தியுமையே.

(அ...ரை) தீத்திரள் - நெருப்புக் கோளங்கள், திவலை - துளி. தேறிடேன்.
 நம்பேன்.

ஆலமமிர் தாயுண்ட நீலகண்டன் தேவி
 ஆனைமுக விக்கினேசர்
 அடல்லீர பத்திரர் கூரவார் கந்தவேள்
 ஆகுமிவர் அருளமயன்ஜே
 நீலநிற மால் தங்கை வள்ளிநா யகிதெய்வ
 நாயகியர் நேசமாமி
 நிதிக்கிறவியான செந் திருவின்மைத் துனியென்று
 நெறியிலிவ் வுறவுமுறைகள்
 சாலவுங் கூறியுனை யேத் துவார்க் கிம்மையிற்
 சகலபே றுகளுமீற்றில்
 சாயுச்சிய முத்தியும் தருவவயென நம்பியுன்
 தாளி ணகள் சரண்டைந் தேன்
 ஞாலமிதி லுள்ளவர்கள் கண்கண்ட தெய்வமெனி
 நாளும் வியந்து போற்ற
 நயம் பெறு வழக்கம் பரைத்தல மர்ந்தருளும்
 நளினிசிவ சக்தியுமையே.

ஈகவிள் தென்றெனைக் கேட்பார் உளங்குளிர்
 இடுகின்ற மனது வேண்டும்
 எத் துஜைத் துயர்வரினும் எவருக்கு மநியாயம்
 எண்ணேத பண்பு வேண்டும்

தாகமாய் நின்னருளை நாடி மெய்யன்பிலே
 சந்ததம் திளைக்க வேண்டும்
 சௌவமெய்ந் நெறிகடைப் பிடித்தொழுங் வேண்டும் நான்
 தமிழினிது பேண வேண்டும்
 வேகம் தொழிந்தமைதி மேவவேண்டும் உயிர்கள்
 மீதருள் பொருந்த வேண்டும்
 செய்யுரைத் திட வேண்டும் மேல்நினைப் பதுவேண்டும்
 மேம்பட்ட செயல்கள் வேண்டும்
 நாகப் பசுபியனைக் கன்று மெலைவ வேண்டுமோ
 நாடியவை நந்தருளுவாய்
 நயம்பெறு வழக்கம் பரைத்தல மரர்ந்தருளும்
 நளினிசிவ சக்தியுமையே.

தித்திக்கும் அமுதனைய செந்தமிழ் உவந்திடும்
 தேவியபி ராமியம் 7
 திருவே அரும்போனே மணியேயென் அன்பே
 தெவிட்டாத பேரின்பழே
 நித்தியகல் யாணியே வித்தக சொருபியே
 நிர்மலா னந்தவடிவே
 நினைந்துணர்ந் துருகுமெய் யடியாருளத்தவர்
 நினைந்தவடி வோடமர்ந்து
 சித்தியம் சுத்தசிவ அத்துவித முத்தியம்
 சிறக்கவரு ஞஞ்சக்தியே
 தேவி நின் பாலன்பு சுற்றேறனு மில்லாத
 சிறியேனுன் ணடியர் குழுவில்
 நத்துதற் கருளுவாய் இஃதுசிவ புரமென்ன
 நண்ணிமிக மகிழ்வினேடு
 நயம்பெறு வழக்கம் பரைத்தல மரர்ந்தருளும்
 நளினிசிவ சக்தியுமையே.

எண்ணுவன யாவையும் எய்துதற் கெவருக்கும்
ஏற்றவழி தவமென்பதை

இனிதா யுணர்த்திடக் காஞ்சியில் வருகம்பை
யாற்றினது கரையினேர் பால்

வண்ணமுற மணல் கொண்டு சிவனுருத் தாபித்து
மாண்புடைய தவமாற்றினுய்

வையகம் புகழமுப் பத்திரண்டறமும்

வளர்த்துலகு வாழுவைத்தாய்
கண்ணுதற் கடவுள்திரு மார்புறத் தமுலினுய்
கருதுமொரு கூருயினுய்

காலமெல் ஸாமுயிர்கள் துன்புறச் செய்மலக்
கட்டறுத் தின்பவீடுபெயியை

நண்ணும் படிக்கருள் செய்யும் பராசக்தி

நானுனக் கொருபாரமோ
நயமிபெறு வழக்கம் பரைத்தல மமர்ந்தருனும்
நளினிசிவ சக்தியுமையே.

மானுகத் த விழிகளும் குயிலொத்த மொழியுள்
வானமீன் மாதரறுவர்

மருமத்தின் அமிழ்துண்டு சரவண தடாகத்து
மலிருடு மகிழ்வினேடு

தானத் தனத்தனத் தனதான எனநடம் |
தருமாறு பாலகரையும்

தமுவியொரு மேனியீ ராறுபுயம் ஆறுமுகம்
தாளிரண் பெனஅமெந்தே

சனப் பிறப்பினை ஒழித்தின்ப வீட்குளும்
இனியகலி யுகவரதனை

ஈந்தருனும் அம்மையே செல்வமெல்லாந்தரும்
எழிற்பங்கயச் செல்வியே

ஞானக் கலாவல்லி யேவீர துர்க்கையே
நாடும் பராசக்தியே

நயமிபெறு வழக்கம் பரைத்தல மமர்ந்தருனும்
நளினிசிவ சக்தியுமையே,

திருச்சிந்றம்பலம்.

விவரம்

9. காலையடி வேலவர்

திருவுஞ்சல்

திருச்சிற்றப்பம்

உட்புக்கு காப்பு

சீராரும் காலையடி செவ்வேள் திருவுஞ்சல்
ராராரும் வண்ணம் இசைப்பதற்கு - பேராரும்
தும்பிக்கை யப்பர் துஜென்யா யிருப்பரெனும்
நம்பிக்கை யுண்டு நமக்கு.

(அ...ரை) ஏர் - அழகு. பேராரும் - புகழ்மிக்க.

நால்

இலங்குதிரு முறை நான்கும் கால்க் ளாக
இருபத்தெட்ட் டாகமும் கயிற் தாகத்
துலங்குசிவ சாத்திரங்கள் விட்டமாகத்
தூயதிரு முறை நால்கள் சட்ட மாக
நலங்கிளரும் பிரணவமே பீட மாக
நன்கமைந்த ஊஞ்சலிலே அமர்ந்து நாடும்
கலங்கலில்செந்தமிழினமும் களிக்கும் வண்ணம்
காலையடி வேலவரே ஆர் ஞஞ்சல்

(அ...ரை) கலங்கலில் செந்தமிழினம் - இந்த நாட்டுப் பெளத்த சிங்கள்
பெரும்பான்மை இனத்தவரின் அரசாங்கம் பொருளாதாரத் தடை,
போக்குவரத்துத்தடை, கஸ்வித்தடை ஏற்படுத்தினாலும், குண்டுகளை
வானிலிருந்து வீசினாலும் கலங்காத தமிழரினம். -1

எண்ணில்லாப் பிறவியெடுத் தூஞ்ச லாடி
இனைத்துவிட்டோம் இனியேனும் பிறவி யாழிக்
கண்ணேவீழுந் துழலாதுன் கழலைத் தந்து
கரையேற்றிக் கருணைமழை பொழியுஞ் சீரார்

வண்ணமுகம் ஆறுமருள் விழியும் காட்டி
வாழ்விக்க வேண்டுகின்றோம் வளங்க எார்ந்த
பண்ணைகள் சூழ் காலையடிப் பதியில் வைகும்
பரஞான வேலவரே ஆட ரூஞ்சல்.

மாயவனும் மலர்வனும் மலர்கள் தூற்ற
மதிபகலோன் குடைகவித்து மகிழ்ந்து போற்ற
ஆயநிதிக் குடிபூரன்மங் கலங்கள் சாற்ற
அரம்பையர்கள் இசைநடன சேவை யாற்ற
தூயமுனி நாரதனார் பதினங் கூறச்
சுவர்க்க அதி பதிபாடித் தொழுது தேற
தாயரருள் வள்ளிகுஞ் சரிமா ரோடும்
தமிழ்க்காலை யடிவேலா ஆட ரூஞ்சல். -3

திருவடியிற் கழல்தண்டை சிலம்பும் ஆர்ப்ப
திருவரையில் அரைஞாண்கிண் கிணிக எார்ப்ப
பொருவடிவேல் புயம்மார்பு பொருந்தி யாட
பூணாலுத் தரியமணி மாலை யாட
மருவந்துங் கடம்புமணி மார்பும் ஆட
மருங்கு தெய்வ யானைவளி மருவி ஆட
அருள்விரவுங் காலையடி யமர்ந்தெல் லோர்க்கும்
அருள்ஞான வேலவரே ஆட ரூஞ்சல். -4

துண்பவளம் நாண்முகதம் பலகை தங்கம்
தொடுத்தமைந்த ஓஞ்சலிலே உலகம் போற்ற
ஈண்டிருந்து நாந்தமிழு எங்கள் நாட்டில்
ஏனையர்போல் சுதந்திரத்தின் சுகத்தைப் பெற்று
மாண்புடனே வாழுவழி காட்ட வேண்டும்
மானமிழந் தடிமைகளாய் வாழ வாமோ
காண்டகுநம் உரிமைபெற அருள்வாய் அப்பா
காலையடி வேலவரே ஆட ரூஞ்சல். -5

மலைமகனும் அலைமகனும் புகழும் பாலா
வள்ளிதெய்வ யாணையர்கள் மகிழும் லீலா
அலைகிளரும் பிரபஞ்சச் சேற்றில் நானும்
அலைந்தலைந்து தடுமாறும் மயக்கம் தீர்ந்து
உலைமெழு கொத் தடியோழுன் திருமுன் நின்று
உளமுருகிப் போற்றவருள் செய்வாய் ஜியா
கலைகள்வளர் காலையடிப் பதியிற் கந்தா
கதிர்காம வேலவரே ஆட ரூஞ்சல். -6

செல்வச்சந் நிதிவிசவத் தனைப் பூஜை
திருச் செந்தூர் நூணசை நல்லஹர் பழனி கைலை
சொல்லோங்கும் தலமெங்கும் கோயில் கொண்ட
சுடர்வடிவேல் முருகையா கடம்பாகிந்தா
தில்லைநட ராசர்தரும் மைந்தா செங்கண்ட
திருமாலின் மருகா ஜிங் கரனர் தம்பீ
கல்விமகள் திருமகளோ டுவந்து தங்கும்
காலையடி வேலவரே ஆட ரூஞ்சல். -7

நினைத்தபொழு தனைத் தினையும் ஆக்கிக் காத்து
நிர்மூலம் செய்யவல்ல தேவ ரீரேன்
மனித்தறைப்போல் போர்முனை சென் நசாரோ
மாறுபட்டுப் போர் செய்தீர் கான வள்ளி
தினைப்புனத்தில் பெரும்காதல் கொண்டு முன்றீர்
திருவிளையாட் டிவையன்றே இந்நாள் எங்கள்
தளித்துவத்தை யழிப்போரைத் தவிரச் செய்வீர்
தமிழ்க்காலை யடிவேலா ஆட ரூஞ்சல். -8

அருணகிரி நாதரனு பூதி கந்தர்
அலங்காரம் திருப்புகழும் கீரனுரின்
திருமுருகாற் றுப்படையும் குருப ரற்தம்
திருக்கந்தர் கலிவெண்பா சுவையில் மிக்க

அருட்பிள்ளைத் தமிழதுவம் ஒளவை பாட்டும்

அகமுருகிச் சுவைத்தீரெம் வாக்கும் ஏற்க
உருக்கமுடன் வேண்டுகின்றோம் நல்லோர் போற்றும்
யர்காலை யடிவேலா ஆடர் ஊஞ்சல். -9

இன்னிசைத்தண் டமிழ்ப்புலவேர் கீதம் பாட

இனியமொழித் திருநிலையார் இசைந்து பாட

நன்மலர்ஜே தியர்சொறிந்து பாதம் சூட

ஞானியர் தம் உளத்திருத்தி நயந்து சூட

என்னதவம் இங்குபிறந் திடயாம் செய்தோம்

என்று வழிபடுபவர்கண் ணீரிலாட

கண்ணவென நெல்விளையும் கழனி சூழ்ந்த

காலையடி வேலவரே ஆட ருஞ்சல். -10

நல்லமனத் தந்தணர்கள் கவிஞர் தொண்டர்

நலம்மிகுந்த நங்கையர்கள் கலைகள் தமிழில்

வல்லவர்கள் வளம்பெற்று மகிழ்ந்து வாழி

மழைபருவம் பொய்யாது பெய்து வாழி

எல்லவரும் கல்விசெல்வம் இயைந்து வாழி

எழுற்காலை யடிவேலர் ஊஞ்சல் பாடும்

நல்லவர்கள் கேட்பவர்கள் நயந்து வாழி

ஞாலமெலாம் துயர்தீர்ந்து நன்கு வாழி. -11

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயப்

10. விசவத்தனை முருகப்பெருமான் திருஹஞ்சல்

வெற்றி வடிவேல் விசவத் தனைமுருகன்
நற்றமி மூஞ்சல் நவிலுதற்குப் - பொற்கமல
பாதந்தந் திந்நேரம் பார்த்தருள்செய் வாய்விந்து
நாதவடி கவங்கரனே நன்கு.

நால்

ஓவாது பலபிறவி யெடுத்தம் மாய்ந்தும்
ஊசலா இவதழியேன் ஒழியும் வண்ணம்
மேவாளன் மர நெஞ்சைப் பலகை யாக்கி
விதியென்னும் கயிறதனால் அணைத்துப் பூட்டித்
தேவானை வள்ளியொடும் ஆஸர் ஊஞ்சல்
செம்மை நெறிச் செல்லமகிழ்ந் தாட ரூஞ்சல்
ஆவாதே வாழ்விசவத் தனைமுன் ஞேனே
முருகாளம் பெருமானே ஆட ரூஞ்சல்.

(அ...ரெ) ஓவாது - இடையீடில்லாது. மேவா - பரபரப்புக் கொண்ட.
ஆவாதே - எக்காலத்திலும் இளமை குன்றுது. 1

குன்றுதொறும் எழுந்தருளும் குமரா நெஞ்சக்
குன்றிலிருந் தருளுவது தகாது கொல்லோ
நின்றிருந்து கிடந்துநடந் தெந்நேரத்தும்
நின்னாடியே தொழும்பெரிய நெறியைத் தாஶாய்

இண்றிருந்து நாளையிறந் தவம்போ காமே
எழில்விசவத் தனைப்பதியைக் கோயில் கொண்டு
முன் நினில்வந் துளமுருகு வோரைக் காக்கும்
முருகாளம் பெருமானே ஆட ரூஞ்சல்.

(அ...ரை விளக்கம்) குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாகி முருகன் குன்று
தோறும் ஆடல் செய்பவர். அவர் தனது நெஞ்சமாகிய குன்றில் இருக்கத் தகாதோ என்ற புலவர் வினாவின்றார், முன்றினில் - சந்திதியில். - 2

இந்திரனும் திருமாலும் இருபா லாட
இருமருங்கும் அவர்மகளிர் தழுவிக் கூடச்
சந்திரனே டாதவன்னின் முகட்டை மூடச்
சாருமடி யவரன்பு மாலை சூடத்
தந்தனமென் றருள்வரத நடன மாடும்
தலம்விசாத் தனையாக்கி எம்மை வாட்டும்
முந்துவினை வெயிற்குநிழல் விடுத்துக் காக்கும்
முருகாளம் பெருமானே ஆடர் ரூஞ்சல்.

(அ...ரை விளக்கம்) ரூஞ்சலின் இரு புறத்திலும் இந்திரனும் திருமாலும் நின்று உதைந்து ஊஞ்சல் மேலெழ ஆடுகின்றனர். அவர் மகளிரென்றது இந்திராணியையும் இலக்குமியையும். வின் முகட்டை மூடுகுடை போல் அமைந்து நிற்க. முருகனது நடனம் தந்தனம் என்ற இனிய நாதமும், தந்தோம் என்ற வரத - கொடைச் சிறப்பும் உடையது. - 3

சொட்டுமின்பக் கவிபொழியும் ஓளவை கங்வம்
துடைத்தருள அவர்சென்ற வழியின் ஒர்பால்
கட்டுவெயில் வேளையினிற் சிறுவ ஞகிக்
கனிநாவல் மரத்திலிருந் தன்னுர் கேட்கச்
சுட்டபழம் சுடாதபழம் எவைதாம் வேண்டும்
சொல்களனத் திகைக்கச்செய் தருளால் ஞான
மொட்டலர்த்தி அருள்விசவத் தனையில் அப்பா
முருகாளம் பெருமானே ஆட ரூஞ்சல்.

சூரபன்மன் சிங்கமுகன் தாரகன் பேர்த்
தொல்லசுரர் கூலந்தன்னை நினைத்த அந்த
நேரமதில் நீருக்க முடியு மேனும்
நேரேனே செருக்களத்தில் ஆறு நாளாய்ப்
போரதனைச் சேனிபுடை சூழ நின்று
புரிந்தீரில் துமதுவினை யாட்டோ என்ன
மூரல்புரிந் தருள்விசவத் தனையில் அப்பா
முருகானம் பெருமானே ஆட ருஞ்சல்.

(அ...ன) மூரல் - சிரிப்பு.

கண்ணியின்மேல் ஓரினொன்னே மோகங் கொண்டு
காதல்வலைப் பட்டுமலும் பான்மை என்ன
அன்னையிச்சா சத்தியெனும் வள்ளி யம்மை
அருள்பெற்றீர் மயங்கியிலைந் தீரே என்பார்
இன்னமுதத் தமிழரின்ப மணமிள் தென்னே
எடுத்துரைக்கும் செயலன்றே இனிமை வாய்ந்து
முன்னுமெழில் தவழ்விசவத் தனையில் அப்பா
முருகானம் பெருமானே ஆட ருஞ்சல்.

(அ...ரை விளக்கம்) மகா விட்டுணுவின் வலது கண்ணிலிருந்து உதித்த
வர் சுந்தரவல்லியார், இடது கண்ணினின்றும் அயிர்தவல்லிதோன்
றினார். இருவரும் வளர்ந்து மங்கைப்பருவமடைந்த பின் தமக்குக்
கணவராகக் கந்தவேள் கிடைக்க வேண்டிக் கூந்தவம் செய்தனர்.
தவவிமையால் இருவினை யொப்பு எய்திய சுந்தரவல்லியை பூமியில்
மானுட மகளாகப் பிறக்குமாறும், அங்கும் பிறந்து வாழுங் காலத்தில்
தாம் அவரைத் திருமண முறையில் ஏற்றுக் கொள்வதாகவும் கந்தவேள்
அருள்பாவித்தனர். அவ் வண்ணமே சுந்தரவல்லியார் சிவமுனிவர் என்ற
விட்டுணுவுக்கு மான் என்ற இலக்குமி வயிற்றில் உதித்து வேடர்களால்
வளர்க்கப்பட்டார். வேடர் அவருக் கிட்டபெயர் வள்ளி நாயகி. வள்ளி
நாயகியார் வேடர்களோடு வாழ்ந்த காலத்தில் தமது முற்பிறப்பு
ப்பற்றியோ, சடவுள் நிலைபெறுவது பற்றியோ உணர்வு சிறிது மின்றி
வாழ்ந்தார். முருகக்கடவுள் அவரை ஆட்கொள்ள மானுட வடிவ
எடுத்து வந்து, திருவினோயாடல் செய்து தம் மோடு சேர்த்துக் கொண்டார்.
வள்ளி திருமணம் பகவானும் பக்குவமெய்திய ஆன்மாவும் கூடும்
புளித் நிலையேயே குறப்பதாகும். முன்னுமெழில் - பொருந்தும் அழகு-

தேவருக்கும் உணர்வரியாய் ஆட ருஞ்சல்
 சீரடியார் உணர்பெரியாய் ஆட ருஞ்சல்
 பாவலர்செந் தமிழ்ப்பாடல் கேட்டு லீலை
 பலபுரிந்த தமிழ்முருகா ஆட ருஞ்சல்
 தாவலமில் குமரகுரு பரனுக் கந்நாள்
 நாவிலிருந் தருள்நூல்கள் உதிக்க வைத்தாய்
 முவருமாய் அருள்விசவத் தனையில் அப்பா
 முருகாளம் பெருமானே ஆட ருஞ்சல்.

(அ...ரை) உணர்வரியாய் - உணர்தற்கு அரியவரே. நாவலமில் - பேசும் வண்ணமயில்லாத. லீலை - திருவிளையாடல்கள். - 7

திருவருணைக் கோபுரத்தில் நின்றும் வீழ்ந்து
 செத்தொழியா தருணகிரி நாதர் தம்மைக்
 குருவடிவாய்த் தோன்றியைனத் தேந்திக் காத்துக்
 குலவசிருப் புகழுமிர்தம் சொரியச் செய்தாய்
 அருமையுறு பண்பெதுவும் இல்லா நாயேன்
 அடியினையே தஞ்சமென அடைந்தேன் காப்பாய்
 முருகலரும் பொழுவிசவத் தனையில் அப்பா
 முருகாளம் பெருமானே ஆட ருஞ்சல்.

(அ...ரை) திருஅருணை - திருவன்னைமலை - அருணைசலம். முருகலரும் - வாசனை கமமும். - 8

கச்சியப்ப சுவாமிகளுக் கருளிப் பக்தி
 கணிந்தசுவை நிறைகந்த புராணம் கேட்டாய்
 இச்சகத்தில் கோழியன்றிக் குஞ்ச பாடேன்
 என்றபொய்யா மொழிப்புலவன் கர்வம் போக்க
 அச்சுரத்தில் நின்றருளி முட்டை பாடும்
 ஆளாக்கி விளையாடல் பலவும் செய்தாய்
 முச்சகமும் புகழ்விசவத் தனையில் அப்பா
 முருகாளம் பெருமானே ஆட ருஞ்சல்.

(அ...ரை) கச்சியப்பர் கந்தபுராணம் பாடியது, பொய்யா மொழிப் புலவர் முட்டையைப் பாடியது முன் னர் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டன. காண்க. முச்சகம் - முன்று உலகமும். -9

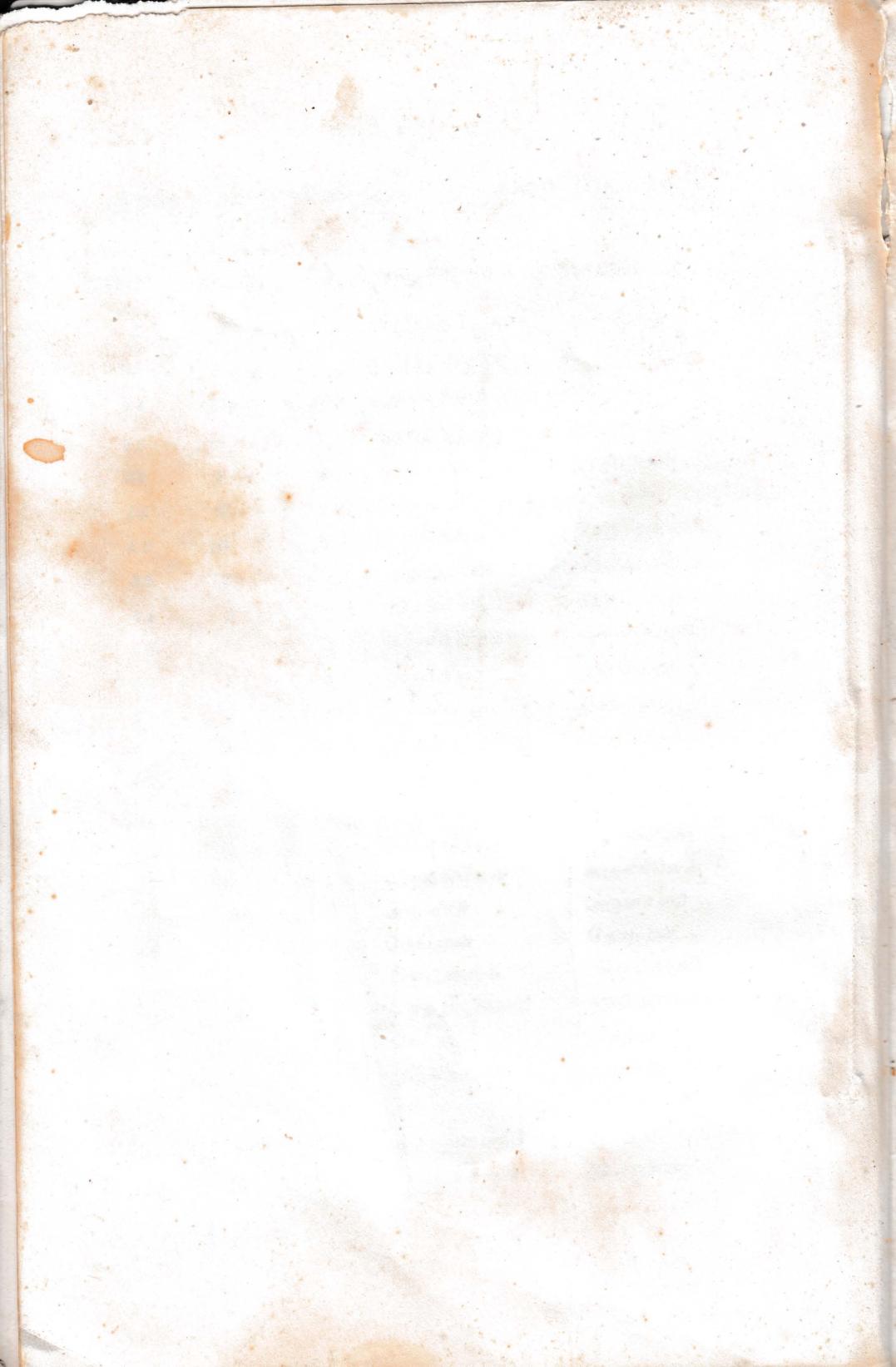
இன்னமுத்த தமிழ்ப்புலவா ஆட ரூஞ்சல்
 இலங்குபுள்ளி மயில்வலவா ஆட ரூஞ்சல்
 கண்ணியருக் கொருமுதல்வா ஆட ரூஞ்சல்
 கவரிமகிழ் தருபுதல்வா ஆட ரூஞ்சல்
 மன்னுமருட் பெருமலையே ஆட ரூஞ்சல்
 வாழ்வளிக்குந் திருநிலையே ஆட ரூஞ்சல்
 முன்னுமெழில் தவழ்விசுவத் தனியெய்ம் ஜியா
 முருகாளம் பெருமானே ஆட ரூஞ்சல்.

திருச்சிற்றும்பலம்

தயவு செய்து பிழைகளை திருத்திம் படிக்கவும்
பக்கம் பாட்டு வரி பிழைக்கவும் திருத்தம் செய்து வரி பக்கம் பாட்டு வரி பிழைக்கவும் திருத்தம் செய்து வரி பக்கம் பாட்டு வரி பிழைக்கவும்

2	2	8	பயதிமரும்	பதியமரும்
21	1	9	சந்தோஷத்தி	சந்தோவிசிதி
24	5	10	அடியார்கணில்	அடியர்காணில்
25	6	4	குரபன்பனும்	குரபன்மனும்
32	9	2	நான்முகந்	நான்முகன்
34	9	3	கோலோ	கொலோ
35	10	7	செந்நெல்	செந்நெல்வளர்
35	10	8	பாவிப்பான்	பாவிப்பன்
44	3	4	போலோரு	போலொரு
48	8	6	ஞானப்பழம்	ஞானப்பழம்
50	1	6	துன்பத்து	துன்பத்தும்
53	4	3	இவனின்றும்	இவனின்னும்
54	6	1	யாத்திரிகள்	யாத்திரிகர்
54	6	3	பெருமிந்திடுவர்	மொழிந்திடுவர்
54	6	4	பற்றியேயையும்	பற்றியேயையும்
60	3	4	வெளியிலோ	வெளியிலே
63	7	2	உருகுகிலேன்	உருககிலேன்
64	8	7	அருளார்	அருளாளர்
69	4	6	தேயமுன்	தேயுமுன்
71	7	3	வெட்களும்	வெட்கமும்
75	8	1	ஓருத்தரமைய	ஓருத்தரமைய
,	,	2	கேட்ட	கேற்ற
,	,	5	முழங்குடன்	முழக்குடன்
82	2	2	சினவருகள்	சினவடுகள்
89	2	1	துரந்துமைந்தேடி	துரந்துமைத்தேடி
94	10	4	நெஞ்சிவருள்	நெஞ்சிலருள்

பண்டிதர் அ. ஆலகுமுகம் அவர்கள் தமிழின் மேல் உள்ள ஆலைத் தொலைப்பாடு முறையாகக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்.

பாட்டோச எழுதிய பண்டிதர். அந்தம் பட்டத்திற்கு முர்ரிஜா தமிழியானவர்.

கல்வியில் மட்டும் உயர்ந்தாரல்லர். ஒழுக்கத்திலும் உயர்ந்தவர். அதனால் மக்களால் மதிக்கப் படுபவர்.

சிரு சிறந்த ஆசிரியர். பண்ணாகம் மெய்கண்டான் வித்தியாசா வையில் அது தொடங்கிய காலத்திற் சேர்ந்து கடைசி வகுப்பையும் அங்கேயே படி த்துச் சித்தியடைந்தவர். அவ்வித்தியாலைத்திலேயே நன்று சேவைக் காலம் முழு வதும் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய பெருமையும் உள்ளவர்.

விவர் எழுதிய பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் இவரது நுண்மான் நுழைபுலத்தை எடுத்துக் காட்டுவன்.

அருட்புலவர், சிவநெறிச் செல்வர் என்ற விருதுகளைப் பெற்றவர், பொய்மையாளரைப் போற்றாத தலைமையினர்.

பண்டிதர் சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களிடம் பாடம் கேட்டுப் பெருமையடைந்த பலருள் இவரும் ஒருவர்.

பண்ணாகம் மெய்கண்டான் பாடசாலை பழைய மாணவர் சங்கம், வட்டுக் கோட்டைத் தொகுதித் தமிழ்ச் சங்கம் முதலியவர்களின் தலைமைப் பதவியை அங்கிப்பவர்.

1948ல் வெளியான ‘ஆசிரிய தோல்’ எந்தெந்தயின் ஆசிரியராகவும் இருந்தவர்.

பண்டிதர் அவர்கள் யாத்துள்ள இற்றாள் - “அதேயுத வள்ள வாய்” கறிபவர்க்கு இங்களை விருந்தாக அமைகிறது.

— வரதர்.

29